

ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา
ฉบับ พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุรัตน์ จินตสกุล

๔-๘ พ.ค. 2535

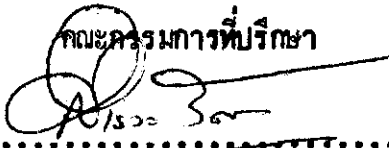
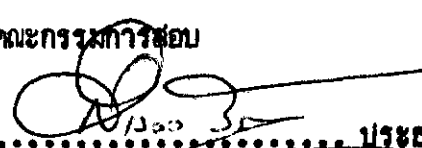
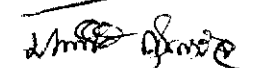
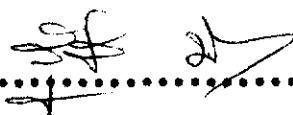
ห้องสมุดนักศึกษาวชิราวุธ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

83.14

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2529
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178441

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

 ประธาน	 ประธาน
 กรรมการ	 กรรมการ
	 กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์
สำรวล รัตนอาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ ประธานและกรรมการ
ควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาจากท่านเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์
สุจินต์ ปริษามารถ อาจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ อาจารย์บุญเจอ สุวรรณพฤษ และ
ดร. วรศักดิ์ เพียรชอบ ที่ได้ให้แนวคิดและช่วยให้การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี
อนึ่ง ผู้วิจัยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์และนักศึกษา ชั้นปีที่ 2
ปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ พี่ ๆ เพื่อนร่วมรุ่นทุกคนที่ช่วยเหลือใน
การเก็บข้อมูล และให้กำลังใจตลอดมา ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย
สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบบูชา คุณพ่อ คุณแม่ คุณอาและพี่ ๆ ที่อยู่เบื้องหลังแห่ง
ความสำเร็จ ตลอดทั้งคุณวราภรณ์ จินตสกุล เด็กหญิงศิริวรา จินตสกุล และ เด็กหญิง
กณารัตน์ จินตสกุล ที่ให้กำลังใจด้วยดีจนถึงปัจจุบันนี้

สุรัตน์ จินตสกุล

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	5
ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	6
ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	6
ข้อตกลงเบื้องต้น	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมาของหลักสูตร	9
เอกสารที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการใช้หลักสูตร	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ	22
สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้	26
3 วิธีดำเนินการ	27
ประชากร	27
กลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	29
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
ผลการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล	36
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
ความมุ่งหมายของการวิจัย	121
กลุ่มตัวอย่าง	121
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	121
การวิเคราะห์ข้อมูล	122
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	123
อภิปรายผล	137
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป.....	154
บรรณานุกรม	155
ภาคผนวก	161

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	28
2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและเพศ คิดเป็นร้อยละ	37
3	แสดงวิถีทางการศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัย พลศึกษา คิดเป็นร้อยละ	39
4	แสดงประสบการณ์การทำงานของผู้บริหาร และอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ	40
5	แสดงลักษณะวิชาที่อาจารย์ภาควิชาต่าง ๆ ทำการสอน	41
6	แสดงสถานภาพของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม	42
7	แสดงงานพิเศษที่นอกเหนือจากงานสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา ..	43
8	แสดงสาเหตุที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาเป็นวิชา เอก คิดเป็นร้อยละ	44
9	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความ มุ่งหมายของหลักสูตรระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	45
10	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความ สามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	48
11	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถ ในการผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยส่วนรวม	49
12	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ ของความคิด เห็นเกี่ยวกับความสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตร ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยส่วนรวม	49

13	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	50
14	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับลักษณะความมุ่งหมาย ของหลักสูตรที่วางไว้ ในแต่ละข้อ	51
15	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะ ความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา	52
16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวด พื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย ภาษาอังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	53
17	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ..	55
18	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ..	56
19	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา	57
20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความ แตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชา พื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	58

21	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างของคำเฉลี่ยเป็นรายคู่เกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	59
22	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ..	60
23	แสดงคำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความ แตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชา หมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา	61
24	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของความคิดเห็น เกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดสังคมศาสตร์ ในแต่ละ ข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	62
25	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	63
26	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	63
27	แสดงคำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของหมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	64
28	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดวิชาชีพครู ในแต่ละข้อ ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	66

29	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาหมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	67
30	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	68
31	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวด สุขศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	69
32	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาหมวดสุขศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา	70
33	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวด นันทนาการ ภาศทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	71
34	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ในแต่ละวิชา ของความคิด เห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาศทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	72
35	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของหมวดวิชานันทนาการ ภาศทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	73
36	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาศทฤษฎี ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	73

37	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของหมวดวิชา นันทนาการ ภาควิชา (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา	74
38	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มของความคิดเห็นในหมวดวิชา นันทนาการ ภาควิชา (บังคับ) ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	75
39	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาควิชา (บังคับ) ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	76
40	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่ม ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาควิชา (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	76
41	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวด นันทนาการ ภาควิชา (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา	77
42	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่ม ในแต่ละวิชา เกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาควิชา (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	79
43	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาควิชา (เลือก) ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	80

44	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชา หมวด พลศึกษา ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 81
45	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญและ ประโยชน์ของวิชาพลศึกษา ภาคทฤษฎี ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 82
46	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของหมวดวิชาพลศึกษา ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 83
47	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญและ ประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 84
48	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวด พลศึกษา ภาคปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา 85
49	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ในแต่ละวิชา เกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 87
50	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 88

51	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญและ ประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	89
52	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวด พลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	90
53	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญและ ประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	92
54	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	93
55	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร ของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525 คิดเป็นร้อยละ	94
56	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	97
57	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ในแต่ละข้อ เกี่ยวกับปัญหา ด้านการจัดการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา	99
58	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้าน การจัดการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ...	100
59	แสดงสภาพทั่วไป ๆ ไป ของสนามฝึกกิจกรรมทางพลศึกษาในวิทยาลัย พลศึกษา คิดเป็นร้อยละ	101

60	แสดงปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในวิทยาลัย พลศึกษา คิดเป็นร้อยละ	102
61	แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับปริมาณของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา .	103
62	แสดงรายการอุปกรณ์การเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาที่ยังมีไม่ เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ	104
63	แสดงรายการอุปกรณ์ในวิทยาลัยพลศึกษาที่มีแต่ไม่ได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ	105
64	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	106
65	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	107
66	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และ นักศึกษา	108
67	แสดงกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น เพื่อเสริมความรู้แก่นักศึกษา คิดเป็น ร้อยละ	109
68	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	110
69	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ในแต่ละชั้น ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	111

70	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน กิจกรรมเสริมหลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ...	112
71	แสดงหลักเกณฑ์การสอบวัดผลที่ใช้ในวิทยาลัยพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ...	113
72	แสดงลักษณะของข้อทดสอบที่ใช้วัดผลในวิทยาลัยพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ .	114
73	แสดงหลักเกณฑ์ในการประเมินผลระดับคะแนน ในวิทยาลัยพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ	115
74	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	116
75	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผู้สอน ยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	117
76	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม ที่ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	119
77	แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	120

ภูมิหลัง

ความเชื่อของมนุษย์ที่ว่า การศึกษามีปัจจัยพื้นฐานอันสำคัญยิ่งในการสร้างความเจริญของสังคมและประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 1) เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ รู้จักใช้เหตุผล มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อชีวิต ครอบครัวและสังคมโดยรวม เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้ยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น (กนกม มากะจันทร์ 2517 : 45) นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว จึงเป็นที่ยอมรับว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นการพัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ จำเป็นต้องพัฒนามนุษย์ให้มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ด้วยเหตุนี้จึงต้องเน้นที่คุณภาพของการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนในชาติให้เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพตามความต้องการของสังคมมากที่สุด (วิจิตร ศรีสะอ้าน 2513 : 29)

ในสภาพปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนมากขึ้น การศึกษาจึงต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เป็นอยู่และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมนั้น ๆ ด้วย (ธำรง บัวศรี 2504 : 196) ดังนั้น ในการจัดการศึกษาเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมนั้นจะต้องพิจารณาจาก "หลักสูตร" เพราะหลักสูตรเป็นแกนสำคัญที่จะทำให้การศึกษาทั้งหมดบรรลุตามปรัชญาและเป้าหมายของสังคมเดียวกันได้ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ 2515 : 33)

ความหมายของคำว่า "หลักสูตร" (Curriculum) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

การ์เตอร์ วี กูด (Good. 1945 : 113) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้

3 นัย ดังนี้

1. หลักสูตรคือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้จบชั้นหรือ
รับประกาศนียบัตร

2. หลักสูตรคือ เค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียน
จัดให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความรู้ขั้นหรือเพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อในทางวิชาชีพต่อไป

3. หลักสูตรคือ วิชากลุ่มหนึ่งและประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้นักเรียนได้เล่าเรียน
ภายใต้การแนะนำของสถานศึกษา

วิลเลียม กาเลน (Galen. 1970 : 209) กล่าวว่า หลักสูตรคือ ประสบการณ์
ที่โรงเรียนจัดขึ้นตามความเหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของเด็กแต่ละคน

คาร์ล อี วิลกูส (Willgoose. 1978 : 94) กล่าวว่า "หลักสูตรนั้นหมายรวมถึง
โปรแกรมในการเรียนการสอนทั้งหมดของโรงเรียน ที่วางไว้ตลอดปี รวมทั้งกิจกรรมนอกหลักสูตร
ที่โรงเรียนจัดให้กับเด็กด้วย"

สุมิตร คุณากร (สุมิตร คุณากร 2523 : 2) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า
"หลักสูตร คือ โครงการให้การศึกษเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะ
สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้"

ธำรง บัวศรี (ธำรง บัวศรี 2504 : 64) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง
ประสบการณ์ทางการศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ
อย่างดีที่สุด จนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมของตนอย่างมีความสุข ประสบการณ์ทางการศึกษา
ดังกล่าวรวมถึงเนื้อหาวิชา และความรู้ต่าง ๆ ด้วย

ยุพา อุดมศักดิ์ (ยุพา อุดมศักดิ์ 2515 : 23) กล่าวว่า หลักสูตร คือ
แผนการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการศึกษา ซึ่งกำหนดไว้ในพฤติกรรมที่วัดได้
2. วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งหมายถึงการคัดเลือก การจัดรวบรวม
และเรียบเรียงเนื้อหาประสบการณ์ เพื่อให้เกิดผลตามความมุ่งหมาย
3. การประเมินผลหลักสูตร หมายถึงการกำหนดเกณฑ์วิธีวัดและประเมินค่า

จากนิยามและความหมายของคำว่า "หลักสูตร" (Curriculum) ที่นักการศึกษาต่าง ๆ ให้ความรู้ สรุปได้ว่า หลักสูตร คือ "มวลประสบการณ์และความรู้ต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาในด้านความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้"

สำหรับหลักสูตรวิชาพลศึกษานั้น เป็นหลักสูตรที่จัดให้แก่ผู้เรียนมานานแล้วตั้งแต่ ดิอกำบรร์พ ตั้งในการจัดการศึกษาของกรีกโบราณ มีรัฐเอเธนส์ได้จัดหลักสูตรแบบง่าย ๆ เพื่อฝึกฝนให้มีความรู้ในเรื่องความยุติธรรม ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และความกล้าในด้านต่าง ๆ อันเป็นการพัฒนาบุคคลให้รู้จักคุณค่าและรักในความสวยความงาม รวมถึงการรู้คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการออกกำลังกาย เช่น วิชาว่าด้วยการวิ่ง มวยปล้ำ การกระโดด การเดินรำ และการพุ่งแหลน ฯลฯ เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีร่างกายสมบูรณ์ทุกส่วนอันเป็นการพัฒนาตนเองให้มีร่างกายสง่างามต่อไป (พอง เกิดแก้ว 2520 : 8) และหลักสูตรวิชาพลศึกษาในประเทศไทย การพลศึกษาได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในหลักสูตรของโรงเรียน นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระบรมราชโองการประกาศใช้ "โครงการศึกษา" เพื่อให้มีการจัดการศึกษาแผนใหม่เป็นครั้งแรกใน พ.ศ. 2441 ต่อมาวิชาพลศึกษาได้ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจัดระบบการศึกษา ตั้งแต่แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 : 1) และในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แม้ว่าจะมิได้กำหนดและแบ่งการศึกษาออกเป็นส่วน ๆ แต่ได้เล็งเห็นความสำคัญของพลศึกษาโดยให้ระบุในแผนการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 1 ความมุ่งหมายข้อ 6 ว่า "ให้มีคุณลักษณะที่ดี มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ" และในหมวดที่ 6 ข้อ 51 ระบุว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของกีฬา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน" (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1, 15) ซึ่งจะเห็นได้ว่า การพลศึกษามีความสำคัญและจำเป็นมากในปัจจุบันและถ้าพิจารณาจากหลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับต่าง ๆ แล้ว ได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงแก้ไขมาโดยตลอด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และเหมาะสมกับสภาพสังคม ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางต่าง ๆ ของประเทศ

สำหรับหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษา ที่กรมพลศึกษาใช้ในการผลิตครูพลศึกษาออกไปสอน
 ในโรงเรียนระดับต่าง ๆ นั้น ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความก้าวหน้าทันสมัย และ
 เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ ไม่ว่าในด้านการมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร
 เนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอน อุปกรณ์หลักสูตร การวัดและประเมินผลหลักสูตร เป็นต้น
 ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับสถาบันการผลิตครูพลศึกษาอื่น ๆ ดังจะเห็นได้ว่า ความมุ่งหมายในการ
 ผลิตครูพลศึกษาในประเทศไทยได้เน้นในคุณลักษณะเดียวกัน คือ "ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรม
 มีเจตคติ และมีความศรัทธาในวิชาชีพ สามารถที่จะพัฒนาสังคมได้ตามอุดมคติของวิชาชีพพลศึกษา
 อย่างแท้จริง (สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสหพันธ์การศึกษามหาวิทยาลัยไทย 2523 : 2) ซึ่งจะ
 เห็นว่า เป็นความมุ่งหมายที่สถาบันต่าง ๆ ยึดเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการ
 ผลิตครูพลศึกษาปัจจุบัน และได้ศึกษาหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาเก่า ๆ แล้ว ประเทศไทยมี
 หลักสูตรนี้ตั้งแต่ พ.ศ. 2456 โดยเรียกโรงเรียนสมัยนั้นว่า "ห้องพลศึกษากลาง" และ
 ความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการพลศึกษาและกีฬา ตลอดจนผลิตครูออกไปจัดดำเนินการการสอน
 พลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ด้วย (พิพิธพร แก้วมุกดา 2508 : 24)

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา ฉบับ พ.ศ. 2525
 ที่วิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงมาจากหลักสูตรประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา ฉบับ พ.ศ. 2520 ซึ่งสาเหตุที่ต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตร สรุปได้
 ดังนี้ (เตชะ ศิริภาพ 2525 : 40 - 46)

1. เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2520
 ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. เพื่อผลิตครูพลศึกษาออกไปสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา
 ตามแนวหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2524 ตามลำดับให้
3. เนื่องจากโครงสร้างหลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตไม่เหมาะสม ซึ่งมากกว่าสถาบัน
 การผลิตครูพลศึกษาอื่น ๆ เช่น วิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัย
4. เพื่อปรับปรุงหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาให้ทันสมัย ให้เปรียบเทียบกับสถาบัน
 การผลิตครูพลศึกษาและบัณฑิตพลศึกษาอื่น ๆ
5. เพื่อแก้ไขจำนวนหน่วยกิตวิชาที่มากเกินไป เช่น ฟิสิกส์ ตรีโกณมิติ

6. เพื่อบรรจุวิชาที่สำคัญในสภาพสังคมปัจจุบันเข้าในหลักสูตรหมวดต่าง ๆ เช่น วิชาจริยศึกษา เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ เคมี สังคมวิทยา การป้องกันและพยาบาลการบาดเจ็บทางกีฬา เป็นต้น

7. เพื่อตัดบางวิชาออก เช่น ภาษาไทยตัดเหลือ 2 หน่วยการเรียนรู้ และวิชาว่ายน้ำ 2 วิชาจัดเป็นวิชาเลือกในหมวดวิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติ

8. เพื่อให้หลักสูตรสอดคล้องกับหลักสูตรระดับปริญญาตรี อันทำให้ นักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาต่อมากขึ้น

เนื่องจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา ฉบับ พ.ศ. 2525 เป็นหลักสูตรที่กรมพลศึกษาประกาศใช้ เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2525 ได้มีการนำไปใช้ปฏิบัติแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่แตกต่างกัน มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนกัน ย่อมเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตร เช่น ด้านกระบวนการเรียนการสอน การบริหารงาน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจและต้องการศึกษาว่าหลักสูตรที่ใช้ในได้บรรลุผลตามความมุ่งหมายหรือไม่ สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียนระดับต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด หลักสูตรนี้สนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาหรือไม่ อีกทั้งผู้วิจัยอยู่ในฐานะผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษาจึงมีความสนใจและได้เลือกทำวิจัย เรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา" ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้จะได้เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรของกรมพลศึกษานำไปประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพทันสมัย และเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา ฉบับ พ.ศ. 2525 ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
ของวิทยาลัยพลศึกษา
2. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร และอาจารย์ของวิทยาลัยพลศึกษา
ให้มีการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และได้ผลดีมากยิ่งขึ้น
3. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีหน้าที่ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร
ของกรมพลศึกษา นำไปประกอบการพิจารณาเพื่อพัฒนาหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและความต้องการของสังคมมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ในการใช้หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา กรมพลศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีขอบเขตของปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 - 1.2 เนื้อหาวิชา
 - 1.3 การจัดการเรียนการสอน
 - 1.4 อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 1.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร
 - 1.6 การวัดและประเมินผล
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาระดับปีที่ 2
ของวิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา จำนวน 17 แห่ง ปีการศึกษา 2527 โดยใช้การสุ่ม
กลุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling)
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา แบ่งได้ดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง พ.ศ. 2525

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. 2525 ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัยพณิชยการ
สังกัดกรมพณิชยการ กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2527

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์หรือสิ่งที่
ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ประสบและเห็นว่าทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร
ในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
กิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดและประเมินผล ซึ่งสามารถวัดได้โดยแบบ
สอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. 2525 หมายถึง หลักสูตร
ที่ใช้สอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาโทสุศึกษาและนันทนาการในวิทยาลัยพณิชยการ
สังกัดกรมพณิชยการประกาศใช้ในปี พุทธศักราช 2525
3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารและบริการในการใช้หลักสูตรของ
วิทยาลัยพณิชยการ ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ
4. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนวิชาในหมวดต่าง ๆ ตามหลักสูตร ในวิทยาลัย
พณิชยการ สังกัดกรมพณิชยการ กระทรวงศึกษาธิการ
5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนครบตามหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. 2525 ในวิทยาลัยพณิชยการ ปีการศึกษา 2527
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของวิทยาลัย
พณิชยการ พ.ศ. 2525
7. เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาวิชาตามรายละเอียดของหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกพณิชยการ พ.ศ. 2525

8. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียน การสอน เพื่อให้บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตร ตลอดจนการปฏิบัติงานตามระเบียบต่าง ๆ ที่กรมพลศึกษากำหนดไว้

9. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ อาคาร และสถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

10. กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษา อาจารย์ และ นักศึกษาจัดขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามหลักสูตร

11. การวัดและประเมินผล หมายถึง วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตาม รายวิชาในหมวดต่าง ๆ ตามระเบียบว่าด้วยการวัดผลตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชา การศึกษาชั้นสูง พลศึกษา พ.ศ. 2526

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา ฉบับ พุทธศักราช 2525 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมาของหลักสูตรผลิตครูพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา
2. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการใช้หลักสูตร
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ

เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมาของหลักสูตร

หลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาในประเทศไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงมาโดยตลอด ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมและความเจริญของประเทศ ตลอดจนให้สอดคล้องกับ แผนการศึกษาแห่งชาติแต่ละฉบับ จึงจะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษามีบทบาทในการจัดการศึกษาใน โรงเรียนทุกระดับ ทำให้กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งสถานศึกษาเพื่อผลิตครูพลศึกษาโดยมีวิวัฒนาการ มาตามลำดับ ดังนี้

พ.ศ. 2452 กระทรวงธรรมการ ได้จัดตั้งสถานศึกษาวิชาพลศึกษาสำหรับครูขึ้นเป็น ครั้งแรก ณ สำนัคคณาจารย์สมามคม ในบริเวณสวนกุหลาบวิทยาลัย เรียกว่า "สโมสรกายบริหาร" ต่อมาใน พ.ศ. 2456 จึงได้ปรับปรุงโรงเรียนให้ เป็นเอกเทศขึ้น ในขั้นแรกให้ใช้สถานที่อาคาร ของโรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ (โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ปัจจุบัน) เรียกว่า "ห้องพลศึกษากลาง" มีความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการพลศึกษาและกีฬาต่าง ๆ ตลอดจนผลิตครู พลศึกษาออกไปจัดดำเนินการการสอนพลศึกษาในโรงเรียน หลักสูตรที่ใช้ในขณะนั้นมี 2 วิชาคือ วิชาการตัดสินส่วนน้อยโหน (ยิมนาสติกส์) และวิชามวยไทย (พอง เกิดแก้ว 2517 : 17)

พ.ศ. 2462 กระทรวงธรรมการ ได้จัดสร้างโรงเรียนพลศึกษาขึ้นใหม่ในบริเวณ เดิมกัน จึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะทางวิชาชีพครูพลศึกษาให้

เหมาะสมยิ่งขึ้น และให้ชื่อสถานที่ฝึกหัดพลศึกษาใหม่ว่า "โรงเรียนพลศึกษากลาง" วิชาที่ได้รับการบรรจุเข้าไปในหลักสูตรวิชาพลศึกษาก็คือ วิชาลูกเสือ ในขณะเดียวกัน ม.จ. วิบูลย์ สวัสดิกุล กลับจากไปศึกษา ณ ประเทศอังกฤษ ก็ได้นำวิชายูโด และฟันดาบมาเผยแพร่ จนได้รับการบรรจุเข้าในหลักสูตรพลศึกษานี้ด้วย หลักสูตรฉบับนี้ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ รวม 4 ชุด คือ

1. วิชาลูกเสือ
2. วิชาทัศนส่วนห้อยโหน (ยิมนาสติกส์)
3. วิชาญูติศู (ยูโด)
4. วิชามวยไทย มวยสากลและฟันดาบ (พิพิธพร แก้วมุกดา 2508 : 45)

พ.ศ. 2475 รัฐบาลประกาศใช้แผนการศึกษาชาติฉบับใหม่ ซึ่งสาระสำคัญของแผนการศึกษา ได้ระบุขอบข่ายของการจัดการพลศึกษาเพื่อความสมบูรณ์แห่งสหนิกรสยาม จึงต้องฝึกหัดร่างกายให้เป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์ และจัดให้การพลศึกษาเป็นองค์ที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าการศึกษาด้านอื่น ๆ (กรมพลศึกษา 2527 : 3)

ด้วยเหตุนี้ วิชาพลศึกษาจึงได้จัดเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา โดยกำหนดให้เรียนสัปดาห์ละ 2 - 3 ชั่วโมง

พ.ศ. 2476 กระทรวงธรรมการ ได้จัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2476 จึงให้โอน "โรงเรียนพลศึกษากลาง" มาสังกัดกรมพลศึกษา โดยมี นายนาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ใหญ่ จึงได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการฝึกหัดครูพลศึกษาใหม่ ในปี พ.ศ. 2479 เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาตามแผนการศึกษาชาติ 2475 และสามารถผลิตครูไปจัดและดำเนินการสอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้ หลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่นี้ได้แบ่งออกเป็น 2 หมวดวิชาคือ

1. หมวดวิชาบังคับ ประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ คือ จรรยาครู ลูกเสือ สุขศึกษา ปฐมพยาบาล กายบริหาร กีฬา และกรีฑา เฉพาะวิชากีฬาแบ่งออกเป็น 2 แผนก คือ

- 1.1 แผนกกีฬาหญิง มีเนตบอล และ วอลเลย์บอล
- 1.2 แผนกกีฬาชาย มีบาสเกตบอล ตะกร้อ และฟุตบอลล

2. หมวดวิชาไม่บังคับ แบ่งออกเป็น 4 ชุด ได้แก่

- 2.1 มวยไทย และมวยสากล
- 2.2 กระบี่ - กระบอง และฟันดาบ
- 2.3 คัดคนส่วนน้อยโหนด (นิพนธ์คดี)
- 2.4 ญูญู (ยูโท) (พิพิธพร แก้วมุกดา 2508 : 50 - 51)

พ.ศ. 2493 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพทางสังคม และสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาตามแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2493 ตลอดจนให้สัมพันธ์กับการผลิตครูสาขาอื่น ๆ โดยขยายหลักสูตรเป็น 5 ปี โรงเรียนพลศึกษากลางจึงได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา" เปิดสอนแบบโรงเรียนประจำ รับเฉพาะนักเรียนชายที่จบจากชั้นมัธยมปีที่ 6 โดยทุนของจังหวัด จังหวัดละ 2 คน หลักสูตรแบ่งออกเป็น 5 หมวดวิชา คือ

1. หมวดวิชาครู และสังคมศึกษา
2. หมวดวิชาภาษาอังกฤษ
3. หมวดวิชาภาษาไทย
4. หมวดวิชาพลศึกษา มีกรีฑา และกีฬา ทั้งของไทยและสากล
5. หมวดวิชาประกอบ มีสุขศึกษา อนามัย ตรีวิทย์วิทยา คีเลโอโลยี ชีววิทยา

และการเล่นที่ใช้จังหวะ

ในปี พ.ศ. 2497 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งกรมฝึกหัดครูขึ้น โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา จึงต้องโอนไปสังกัดแผนกฝึกหัดครูพลศึกษานามัย กรมฝึกหัดครู ดังนั้น กรมพลศึกษา จึงได้ขอตั้ง "วิทยาลัยพลศึกษา" ขึ้นใหม่ ในวันที่ 1 มกราคม 2498 เพื่อผลิตนักพลศึกษาที่มีความรู้ มีสมรรถภาพสูง และเพื่อให้เพียงพอับความต้องการของสถานศึกษาหน่วยราชการ และองค์การต่าง ๆ โดยใช้สถานที่ของโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาเดิม และได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่เป็นแบบหลักสูตร 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี ผู้สำเร็จตามหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงพลศึกษา (กรมพลศึกษา 2503 : 2)

พ.ศ. 2507 กรมพลศึกษาได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 ซึ่งหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อมุ่งผลิตและส่งเสริมบุคคลให้มีความรู้ และความถนัดทางพลศึกษาทั้งในด้านวิชาการ ทักษะ และเทคนิคทางกีฬา หลักสูตรนี้แบ่งออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ คือ

1. ภาควิชาการ ประกอบด้วย ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ วิชาการศึกษา จิตวิทยา และวิชาพลศึกษานาควิชาการรวมทั้งสิ้น 80 หน่วยกิต
2. ภาควิชาทักษะและเทคนิคกีฬา ประกอบด้วยวิชาพลศึกษานาควิชาการปฏิบัติ และสัมมนาการ รวม 39 หน่วยกิต

นอกจากนี้ยังมีวิชาพิเศษ คือ วิชาทหาร และสหศาสตร์

พ.ศ. 2514 กรมพลศึกษาได้ขยายโครงการผลิตครูพลศึกษาออกไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อเป็นการวางรากฐานทางพลศึกษาไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงและเพียงพอความต้องการของท้องถิ่น และสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ จึงได้ตั้งวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นที่จังหวัด เชียงใหม่ โดยมี นายสำออง พ่วงบุตร เป็นผู้อำนวยการคนแรก (กรมพลศึกษา 2525 : 3 - 5)

พ.ศ. 2518 กรมพลศึกษาได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 และเพื่อขยายการผลิตครูระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง (สุขศึกษา) อีกสาขาหนึ่งด้วย โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) แบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 90 หน่วยกิต ดังนี้ (กรมพลศึกษา 2518 : 1 - 6)

1. วิชาสามัญ (บังคับ) จำนวน 18 หน่วยกิต ประกอบด้วย
 - 1.1 ภาษาไทย 5 หน่วยกิต
 - 1.2 ภาษาอังกฤษ 5 หน่วยกิต
 - 1.3 วิชาเลือกหมวดสามัญ (บังคับ) 8 หน่วยกิต
2. วิชาโท (เลือก) จำนวน 15 หน่วยกิต แบ่งได้ดังนี้
 - 2.1 เนื้อหาการภาคทฤษฎี 7 หน่วยกิต
 - 2.2 เนื้อหาการภาคปฏิบัติ 8 หน่วยกิต

3. วิชาการศึกษา 13 หน่วยกิต
4. วิชาโท (สุขศึกษา) 13 หน่วยกิต
5. วิชาเอก (พลศึกษา) 31 หน่วยกิต แบ่งได้ดังนี้
 - 5.1 พลศึกษาภาคทฤษฎี 7 หน่วยกิต
 - 5.2 พลศึกษาภาคปฏิบัติ 24 หน่วยกิต

ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 ได้ปรับปรุงหลักสูตร พ.ศ. 2518 เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคมของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ตามนโยบายการปฏิรูประบบการศึกษา และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 จึงได้ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ (กรมพลศึกษา 2518 : 1 - 6)

1. ปรับปรุงจุดมุ่งหมายใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการผลิตครูสาขาอื่น ๆ
2. แก้ไขรายละเอียดวิชา และจำนวนหน่วยกิตในหมวดต่าง ๆ ให้เหมาะสม

ดังนี้

- 2.1 เพิ่มวิชาจริยศึกษา ตามนโยบายส่งเสริมคุณธรรมแก่นักศึกษา
- 2.2 ตัดวิชาเคมีออก และเพิ่มจำนวนหน่วยกิตวิชาฟิสิกส์ จากเดิม 2 หน่วยกิต เป็น 3 หน่วยกิต
- 2.3 จัดวิชาลีลาศ ซึ่งเดิมเป็นวิชาบังคับ มาเป็นวิชาเลือกในหมวดวิชา

นันทนาการภาคปฏิบัติ

3. รายวิชาและหน่วยกิตในหมวดอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวแล้ว ยังคงยึดตามหลักสูตร พ.ศ. 2518 ตามเดิม :

พ.ศ. 2525 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษาใหม่ ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ เป็นหลักสูตรสำหรับฝึกอบรมผู้ที่มีความต้องการที่จะมีวิชาชีพทางการสอนพลศึกษาและสุขศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โดยมุ่งผลิตครูให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่ดี สามารถนำความรู้ในวิชาชีพไปพัฒนาการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคมประเทศไทย (กรมพลศึกษา 2525 : 1) รายละเอียดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ดังนี้ในภาคผนวก

เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการใช้หลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร เป็นกระบวนการต่อเนื่องแบบวัฏจักรตามองค์ประกอบของหลักสูตร คือ

1. การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร (Objective)
 2. การเลือกและการจัดเนื้อหาและกิจกรรม (Content)
 3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementing)
 4. การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) (สุมิตร คุณานุกร 2523 : 2 - 9)
- สวัสดี จงกล (สวัสดี จงกล 2526 : 4) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการจัดทำ

หลักสูตรมี 2 ตอน คือ การสร้างหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การสร้างหลักสูตรมีขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดจุดประสงค์ จะต้องยึดปรัชญาการศึกษาและปรัชญาของหลักสูตร

ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระดับใดก็ตาม

2. ประสพการณ์ เนื้อหาสาระที่จะจัดให้แก่ผู้เรียน
3. ระยะเวลาและเกณฑ์การใช้หลักสูตร
4. การวัดและประเมินผล

ในการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว จึงสอดคล้องกับ ทนา ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน คือ (Taba. 1962 : 12)

1. วิเคราะห์ความต้องการ
2. กำหนดจุดประสงค์
3. เลือกเนื้อหาวิชา
4. จัดเนื้อหาวิชา
5. เลือกประสบการณ์การเรียนรู้
6. จัดประสบการณ์การเรียนรู้
7. กำหนดวิธีการประเมินผล

นอกจากนี้ ในการสร้างหลักสูตรยังจะต้องคำนึงถึงจุดหมายของการจัดการศึกษา การจรรยาบรรณ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาวิชา อุปกรณ์การสอน วิธีสอน และการประเมินผล การสอนว่า ผู้เรียนบรรลุจุดหมายหรือไม่ (พจน์ สะเพียรชัย 2517 : 71 - 78) อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับกันว่า ในการสร้างหลักสูตรไม่มีหลักสูตรใดที่วางไว้อย่างสมบูรณ์ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพราะเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป หลักสูตรก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงด้วย เพื่อให้หลักสูตรทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมนั้น ๆ (กมล สุตะประเสริฐ 2512 : 19 - 26) ด้วยเหตุนี้จึงสอดคล้องกับ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล 2520 : 24 - 25) กล่าวว่า ในการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมนั้น จะต้องมีการตรวจสอบและประเมินผลอยู่เสมอว่า กิจกรรมหรือ กระบวนการใดที่ไม่สนองตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ก็ต้องปรับปรุงในส่วนที่ไม่สนองนั้น โดยไม่จำเป็นต้องรอ 10 - 15 ปี แล้วจึงปรับปรุงแก้ไขหมดทุกลักษณะดังที่เคยเป็นมา

สุมิตร คุณานุกร (สุมิตร คุณานุกร 2523 : 7) กล่าวว่า การประเมินผล หลักสูตรเป็นการหาคำตอบว่า หลักสูตรนั้นสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุ ความพยายามที่จะค้นพบว่า อะไรเป็นสาเหตุนี้เอง ทำให้การประเมินผลหลักสูตรมีขอบเขตกว้างขวางมาก หลักสูตรที่ไม่สัมฤทธิ์ผลอาจเป็นเพราะ ความมุ่งหมายสูงหรือมากเกินไป ผู้ปฏิบัติไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ทุกประการ หรืออาจเลือกเนื้อหาประกอบการณ์ไม่สัมพันธ์กับความมุ่งหมาย ครูสอนไม่เป็น หรือโรงเรียน ขาดอุปกรณ์ในการสอน เป็นต้น

ปราวณี เถกิงพล (ปราวณี เถกิงพล 2525 : 40) กล่าวว่า ยุทธศาสตร์ ในการปรับปรุงหลักสูตรจะต้องยึดกระบวนการอื่น ๆ ประกอบด้วย คือ ระบบการเรียนการสอน แบบเรียน ประมวลการสอน สื่อการเรียน การวัดผล เป็นต้น โดยมีแนวการปฏิบัติดังนี้

1. การปรับปรุงหลักสูตรจะบังเกิดผลคือเมื่อได้ยอมรับแผนงานหลักที่ผู้เชี่ยวชาญ กำหนดไว้
2. การปรับปรุงหลักสูตรจะมีประสิทธิภาพสูงสุดได้นั้น ขึ้นอยู่กับโรงเรียน ผู้นำหลักสูตรที่เป็นแนวในการจัดและดำเนินการเรียนการสอน ทั้งนี้จากความเชื่อที่ว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการปรับปรุงหลักสูตรก็คือ "ครู" ดังนั้นครูจึงต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและกำหนดแนวทางการปรับปรุงหลักสูตรด้วย

3. การปรับปรุงหลักสูตร จะต้องจัดให้ผู้บริหารและครูได้เข้าใจและเกิดทักษะในการใช้หลักสูตรใหม่เป็นอย่างดี

4. การปรับปรุงหลักสูตร จะได้ผลก็ต่อเมื่อครูได้รับความช่วยเหลือแนะนำปรึกษาให้มีความรู้ เทคนิค และวิทยาการใหม่ ๆ ในการนำหลักสูตรไปใช้ด้วย

จึงจะเห็นได้ว่า การปรับปรุงและประเมินผลหลักสูตรจำเป็นต้องมีองค์ประกอบของหลักสูตร และกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ใช้หลักสูตรก็คือ ครู ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอน สภาพท้องถิ่นต่าง ๆ และความเป็นอยู่ในสังคม เพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างหลักสูตรหรือการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (บันลือ พุกกะวัน 2524 : 155) นอกจากนี้ในการสร้างหลักสูตรจะต้องมีคณาจารย์หรือนักวิชาการของวิชาชีพนั้น ๆ ด้วย

สำหรับหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาในประเทศไทยนั้น ได้ยึดนิยามของวิชาชีพจากที่ประชุมสัมมนาผู้ฝึกสอนในสถาบันการผลิตครูพลศึกษาทั่วประเทศ ซึ่งจัดขึ้นโดยสมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการแห่งประเทศไทย ผลการประชุมสรุปได้ว่า การที่จะช่วยให้การผลิตครูพลศึกษามีสมรรถภาพสูงและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้คือ "ต้องการให้ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม มีเจตคติ และมีความศรัทธาในวิชาชีพ พลศึกษา" สำหรับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น นักศึกษาที่สำเร็จตามหลักสูตร ควรจะมีสมรรถนะในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการแห่งประเทศไทย 2523 : 2 - 4)

1. มีความรู้ในวิชาการทั่วไป สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวได้
2. มีความรู้และทักษะทางด้านพลศึกษา สามารถจัดสอนและดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายประสงค์ของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี
3. มีวิสัยทัศน์ของการเป็นครูพลศึกษา สำนึกในความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ ตลอดจนความรับผิดชอบของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียน
4. มีบุคลิกภาพดี และปฏิบัติตามอุดมคติของวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
5. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในคุณธรรมและจรรยาบรรณของวิชาชีพพลศึกษา
6. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

สุนนมาลย์ สุเทพภักดี (สุนนมาลย์ สุเทพภักดี 2510 : 60) ให้ความ
เรื่อง "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา"
โดยการใช้แบบสอบถาม ถามนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง นำ
ผลการสำรวจมาคิดค่าทางสถิติเป็นร้อยละ พบว่า สถานที่ในการเรียนวิชาพลศึกษามีไม่
เพียงพอ ห้องพยาบาลก็ไม่เพียงพอแก่จำนวนนักศึกษา ในด้านอุปกรณ์สำหรับใช้ในการสอน
กิจกรรมพลศึกษานั้น นักศึกษาเห็นว่า อุปกรณ์สำหรับสอนวิชาว่ายน้ำและแบดมินตันมีไม่เพียงพอ
อุปกรณ์ที่ไม่มีเลยคือ อุปกรณ์ล่อพันดาบ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอน นักศึกษาเห็นว่า
อาจารย์พลศึกษาเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยมาก จนกระทั่งไม่ยอมให้นักศึกษาพักเหนื่อยใน
ระหว่างชั่วโมงสอนเลย ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลนั้น นักศึกษาเห็นว่าควรมีการสอบ
ทุกครั้งเมื่อจบบทเรียนแล้ว และมีความเห็นว่าไม่ควรสอบข้อเขียนเวลาที่อาจารย์สอนไม่ทัน
หลักสูตร ปัญหาสำคัญที่อาจารย์พบคือ ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคนไม่เท่ากัน สถานที่
และอุปกรณ์ในการสอนกิจกรรมพลศึกษายังมีไม่เพียงพอแก่นักศึกษา

เสมือน พิษิตกุล (เสมือน พิษิตกุล 2513 : 71 - 73) ให้ความ
เรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารด้านพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" แหล่งข้อมูล
ในการวิจัยประกอบด้วยอาจารย์พลศึกษา จำนวน 62 คน จากสถาบันฝึกหัดครูระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา จำนวน 26 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม
ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. อัตราส่วนของอาจารย์พลศึกษาต่อนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพการศึกษา ยังต่ำกว่าอัตราส่วนที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้
2. ภูมิทางการศึกษาของอาจารย์พลศึกษาส่วนมาก ยังมีวุฒิทางพลศึกษาค่ากว่า
ปริญญาตรี

3. โครงการสอนพลศึกษาโดยทั่วไป สมบูรณ์ดี แต่การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อ
บรรเทาการแก่นักเรียนฝึกหัดครูที่เรียนเข้ายังไม่ค่อยได้จัดทำ

4. อุปกรณ์การสอนรวมทั้งสถานที่ในการสอนยังมีจำนวนไม่เพียงพอแก่จำนวน
นักเรียน

เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์ (เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์ 2514 : 90 - 95)

ให้ศึกษาเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประถมศึกษาตอนต้น ฉบับ
พุทธศักราช 2503" เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประถมศึกษาตอนต้น
ฉบับพุทธศักราช 2503 โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษาใน
โรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 490 โรงเรียน ผล
การศึกษาพบว่า

1. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษายังมีไม่ครบทุกโรงเรียน
ส่วนมากมีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) มากที่สุด อัตราส่วนระหว่าง
ครูพลศึกษาต่อนักเรียนเท่ากับ 1 : 614 คน และครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีความเข้าใจ มี
ทัศนคติที่ดีต่อหลักการและวิธีสอนพลศึกษา ตลอดจนวิธีการวัดผล

2. ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษาเห็นว่า ความมุ่งหมายในหลักสูตร
หมวดวิชาพลศึกษานี้มีความเหมาะสมดีแล้วและทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และต่อ
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้วย

3. การสอนเนื้อหาวิชาในหลักสูตรและประมวลการสอน โรงเรียนได้จัดสอน
กิจกรรมต่าง ๆ ครบทั้ง 5 หัวข้อใหญ่ที่ระบุไว้ในหลักสูตรและประมวลการสอน โรงเรียน
ได้สอนทุกระดับชั้นแต่ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมเบา ๆ และง่าย ๆ

4. อุปสรรคที่โรงเรียนส่วนใหญ่มีมากเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
คือ ขาดสถานที่ในร่ม อุปกรณ์การสอน แบบเรียนวิชาพลศึกษา หนังสืออ่านประกอบ และ
ชั่วโมงสอนมีไม่เพียงพอ

เสถียร สมัตถภาพงศ์ (เสถียร สมัตถภาพงศ์ 2518 : 106) ให้

ศึกษาเรื่อง "การประเมินหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 หมวดวิชา
พลศึกษานัย" โดยวิธีการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร และการสัมภาษณ์เกี่ยวกับทฤษฎี

และหลักการพัฒนหลักสูตร โดยแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างครู ผู้บริหารและ
ศึกษานิเทศก์ ในเขตการศึกษา 11 ผลการศึกษาพบว่า

1. ในด้านความมุ่งหมาย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีข้อความหรือ
ถ้อยคำชัดเจนดี เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน และไม่ยากต่อการปฏิบัติ

2. ในด้านเนื้อหาวิชา ครู ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกัน
ต่อเนื้อหาวิชาสู่ศึกษา ซึ่งควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป ส่วนเนื้อหาวิชาพลศึกษานั้น
ทุกกลุ่มเห็นความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสมกับพัฒนาการทางกายและสภาพสังคมของ
ผู้เรียน สามารถสอนได้ครบตามเนื้อหาและความมุ่งหมาย ตลอดทั้งผู้เรียนมีความสนใจ
อีกด้วย

3. ในด้านการนำเอาหลักสูตรไปใช้ ส่วนมากสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลัก
หนังสืออ่านประกอบและอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ มีความเข้าใจในหลักสูตรวิชาพลศึกษาน้อย
ยังต้องคำแนะนำช่วยเหลืออยู่มาก

4. ในด้านการวัดผล มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าเหมาะสมดีแล้ว

กุลธิดา พุฒนามระ (กุลธิดา พุฒนามระ 2518 : 53) ให้ศึกษา

เรื่อง "การใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย"
เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาเอกพลศึกษาของนิสิตและอาจารย์ในแผนกวิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านการเรียนการสอน สถานที่ อุปกรณ์และการจัด
กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด ชุดที่ 1 แจกให้นิสิต จำนวน 205 คน
ชุดที่ 2 แจกให้อาจารย์ 14 ท่าน ผลการศึกษาพบว่านิสิตส่วนใหญ่มีปัญาเนื่องจากอุปกรณ์
ไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชาในการเรียนมีน้อยไป การสอนของอาจารย์ไม่ดีเท่าที่ควร ประสบ
ปัญหาอย่างมากในการสอนบางวิชา อุปกรณ์ไม่เพียงพอและไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริม
หลักสูตร

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม (ทวีพงษ์ กลิ่นหอม 2518 : 58 - 60) ให้ศึกษา

เรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษา
ศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1" โดยใช้

แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 30 คน ที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า ควรแยกหมวดวิชาพลศึกษา สุขศึกษา และจุดมุ่งหมาย ของวิชาทั้งสองออกจากกัน เนื้อหาวิชาสุขศึกษามีมากแต่กำหนดเวลาเรียนให้น้อย ในการใช้ หลักสูตรโรงเรียนยังเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตรและประมวลการสอนไม่พร้อม ศึกษาวิเคราะห์ ไม่ค่อยได้ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาง่ายๆ ไม่เหมาะสม โรงเรียนขาดอุปกรณ์ในการสอนวิชาสุขศึกษา การวัดและการประเมินผลโรงเรียนให้ปฏิบัติ สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาได้เสนอแนะไว้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2522 : 1) ได้ศึกษาหลักสูตร 4 ปี ในระดับปริญญาตรีสำหรับเตรียมวิชาที่ครูพลศึกษาในประเทศไทย โดยได้เสนอแนะไว้ ดังนี้

ในระยะ 20 ปีที่ผ่านมา การพลศึกษาได้เจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการ และเทคนิค เป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันก็ได้รับความสนใจจากประชาชนอย่างกว้างขวาง เป็นเหตุให้ ต้องมีการจัดสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนผลิตครูที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อสนองความต้องการดังกล่าว ทำให้มีการเปิดและขยายหลักสูตร 4 ปี ในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทขึ้นหลายแห่ง ทำให้มีการศึกษาโครงสร้างของแผนแม่บททางด้านหลักสูตร และการเลือกรายวิชาสำหรับเสนอในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาพลศึกษา ผลการ วิจัยพบว่า หลักสูตรปริญญาตรีสาขาวิชาพลศึกษาของไทย ควรประกอบด้วยอย่างน้อย 136 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนของจำนวนหน่วยกิตในสายวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. วิชาการศึกษาทั่วไปควรมีประมาณ 27 หน่วยกิตหรือร้อยละ 20
2. วิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานและวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ควรมีประมาณ 16 หน่วยกิต หรือร้อยละ 12
3. วิชาการศึกษควรมีประมาณ 21 หน่วยกิต หรือร้อยละ 16
4. วิชาพลศึกษาภาคทฤษฎี ควรมีประมาณ 27 หน่วยกิตหรือร้อยละ 20
5. วิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติ สำหรับชายหรือหญิงควรมีประมาณ 25 หน่วยกิต หรือร้อยละ 17

6. วิชาโทควรมีประมาณ 14 หน่วยกิตหรือร้อยละ 10

7. วิชาเลือกเสรี ควรมีประมาณ 7 หน่วยกิตหรือร้อยละ 5

อัมพร คำเหล็ก (อัมพร คำเหล็ก 2522 : 158) ให้ความเรื่อง

"การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) และ (สุขศึกษา) ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของวิทยาลัยพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยพลศึกษา ในวิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกสุขศึกษา จำนวน 5 แห่ง รวมประชากรทั้งสิ้น 102 คน ผลการศึกษพบว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้สามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกันมาก และไม่ต่อเนื่องกับพื้นฐานเดิมของผู้เรียน บางวิชาเนื้อหาที่เรียนกับจำนวนหน่วยกิตไม่สัมพันธ์กันคือ มีเวลาเรียนน้อยแต่เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มีมาก วิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติ (บังคับ) มีความเหมาะสมทุกวิชา ยกเว้นวิชาฟุตบอลที่กำหนดให้นักศึกษาหญิงเรียน ควรจัดให้เรียนวิชาอื่นทดแทน เอกสารคู่มือหลักสูตรยังมีไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผล มีวิธีการแปลระดับคะแนน (ก, ข, ค, ง และ จ) แตกต่างกัน สำหรับวิชาการฝึกงานของวิชาเอกสุขศึกษาระยะเวลาและวิธีการไม่เหมาะสมทำให้ไม่ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

กาญจนา คงเจริญ (กาญจนา คงเจริญ 2522 : 119 - 124) ให้

ศึกษาเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2520" ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามให้ตรวจคำตอบ แบบมาตราส่วนประเมินค่าและแบบปลายเปิดส่งไปยังผู้บริหาร จำนวน 48 คน และอาจารย์ จำนวน 357 คน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว วิทยาลัยสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรได้มาก สำหรับในด้านเนื้อหาวิชา ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดีแล้ว หมวดวิชาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข คือ หมวดวิชาโท (นันทนาการ) ภาคปฏิบัติเลือกเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดวิชากอล์ฟ โบว์ลิ่ง และขี่ม้า ออก เพราะเป็นวิชาที่ให้ประโยชน์ต่อนักศึกษาน้อยมาก นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษายังขาดงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์การสอน โสตทัศนูปกรณ์ ตำราประกอบ การเรียนการสอน และการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และสุดท้ายอาจารย์ผู้สอนประสบปัญหาการสร้างแบบทดสอบให้ได้มาตรฐาน

วิธีศ สวรรณโณภาส (วิธีศ สวรรณโณภาส 2524 : วิชา 2 - 4)

ให้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรการฝึกหัดครูวิชาพลศึกษา ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519" โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2523 รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา หัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและนักวิชาการที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยครู จำนวน 27 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า

1. ในด้านเนื้อหาวิชาในภาคทฤษฎี วิชาที่มีปัญหามากคือ วิชาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาการออกกำลังกาย การจัดและบริหารพลศึกษา ส่วนในภาคปฏิบัติวิชาที่มีปัญหามากคือ วิชาขอพบอล รักบี้ มวยสากล ว่ายน้ำ กระบี่กระบอง ย็อกกี ยิมนาสติกส์ และวิชาไอคิโด
2. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักศึกษาและอาจารย์ วิชาที่มีปัญหามากคือ วิชากระโดดน้ำ โมเตอร์แคนดาส์ ยิมนาสติกส์ ยูโด มวยไทย ในภาคทฤษฎี ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว วิชาการทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา และสรีรวิทยาการออกกำลังกาย
3. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก วิชาที่มีปัญหามากคือ วิชาว่ายน้ำ ยิมนาสติกส์ ขอพบอล รักบี้ มวยสากล และลิลาส
4. ด้านการวัดผล วิชาที่มีปัญหามากคือ วิชาค่ายหักแรม กายบริหาร ลูกเสือ และยุวกาชาด
5. ปัญหาอื่น ๆ เช่น ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนำวิชานี้ไปใช้ในภาคทฤษฎีและด้านงบประมาณ ส่วนใหญ่เนื่องมาจากขาดบุคลากรและความไม่พร้อมของอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ พอสรุปได้ดังนี้

ชูวิช (Schuwich. 1961 : 145 - 146) ได้ศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมการฝึกหัดครูเกี่ยวกับวิชาสุขภาพและพลศึกษา" (An Evaluation of Teacher Education Program in Health and Physical Education) โดยใช้ข้อมูลมาจากการศึกษาข้อเขียนต่าง ๆ การประมาณค่าของครูและคณาจารย์ และเอกสารต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูคอนคอร์ดเดียว ผลการวิจัยพบว่า ในโปรแกรมการฝึกหัดครูตามที่ได้ให้การศึกษาวิชาพลศึกษานี้เป็นวิชาบังคับนั้น เป็นการช่วยให้เด็กนักเรียนมีความรู้เพิ่มเท่านั้น มิได้ช่วยเหลือให้นักเรียนบรรลุถึงระดับความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้

เทลเลอร์ และวอลเตอร์ (Taylor and Walter. 1964 : 90) ได้ศึกษาเรื่อง "การวางแผนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา" (Organization Plans for teaching Physical Education in Elementary School) โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาและครูใหญ่ จำนวน 30 โรงเรียนที่อยู่ในเมือง และอีก 30 โรงเรียนที่อยู่นอกเมือง ในจังหวัดซาสเคเชียน (Saskatchewan) พบว่า โรงเรียนร้อยละ 79 ที่ใช้ครูประจำสอนวิชาพลศึกษา มีร้อยละ 2 ที่ไม่ได้จัดครูสอนวิชาพลศึกษา

กริฟฟิน (Griffin. 1967 : 3707 - 3708) ได้ศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมทางพลศึกษา สำหรับนิสิตชายในมหาวิทยาลัย" (An Evaluation of Physical Education Program for man in Selected University) ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งจะดีกว่าสถานที่ในการจัดกิจกรรมในร่ม อุปกรณ์การสอนที่เป็นวัสดุสิ้นเปลืองได้แก่ ลูกฟุตบอล บาสเกตบอล ลูกเทนนิส เป็นต้น ที่มีความจำเป็นต้องใช้ในกิจกรรมพลศึกษามาก มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เห็นว่างบประมาณเป็นเรื่องสำคัญและยังมีไม่เพียงพอ ส่วนเรื่องสถานภาพของอาจารย์ เช่น เงินเดือน หน้าที่โดยทั่ว ๆ ไป นั้นว่าอยู่ในเกณฑ์เดียวกับอาจารย์สาขาอื่น ๆ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ในการวางแผนพลศึกษาต่อไป ควรจะได้นำผลการวิจัยนี้ไปช่วยในการพิจารณาด้วย เช่น มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณให้เป็นการแน่นอนสำหรับพลศึกษาให้เพียงพอ การจัดสถานที่ที่จำเป็นในการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น สนามกีฬาต่าง ๆ โรงฝึกพลศึกษา ต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนที่เรียนพลศึกษา ฯลฯ ให้มากพอ รวมทั้งเพิ่มชั่วโมงพลศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้

ซิลเวสเตอร์ (Silvester. 1969 : 32 - 36) ได้ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา" (Attitude to Physical Education in the Elementary School) โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 172 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีวุฒิปริญญาสูงกว่าจะมีความเข้าใจในหลักการและวิธีสอนพลศึกษาได้ดีกว่าด้วย สำหรับครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษานั้นส่วนใหญ่สอนโดยปล่อยให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำพัง ไม่มีหลักการและวิธีสอนพลศึกษา ซึ่งเป็นเหตุให้นักเรียนไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ ฉะนั้นผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรจัดเพิ่มครูพลศึกษาเพื่อทดแทนครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทำการสอนอยู่ในขณะนี้ ทั้งนี้เพราะครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในหลักการพลศึกษา มีวิธีการสอนทั้งมีความสนใจในการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการต่าง ๆ ของวงการพลศึกษา

เบคเกอร์ (Becker. 1971 : 5172 - 5173 A) ได้ศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายในวิทยาลัยชุมชน รัฐโอเรกอน" (An Evaluation of Physical Education Program for men in Oregon Community Colleges) โดยส่งจดหมายเชิญประชุมเพื่อประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชน 12 แห่ง และไปเยี่ยมวิทยาลัยอีก 8 แห่ง ๆ ละ 1 วัน ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนให้ความร่วมมือดีเลิศ คณะอาจารย์สอนดี แต่การเตรียมวิทยากรทางพลศึกษายังอยู่ในขั้นต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และกิจกรรมที่จัดยังไม่ดี เครื่องมือในการอำนวยความสะดวกต่ำกว่าค่าเฉลี่ย การจัดโปรแกรมต่าง ๆ และการฝึกหัดครูยังไม่ดี โปรแกรมโดยทั่วไปของวิทยาลัยยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีข้อเสนอแนะว่า ควรจะมีการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาอีกครั้งหนึ่งในอีก 5 ปีข้างหน้า

เคอร์รี่ (Korri. 1971 : 5181) ได้ศึกษาเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาหญิงในรัฐมินเนโซตา" (Instructional Problems Encountered by Women Physical Education teachers and their Relation to teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota) โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาพลศึกษา พบว่าส่วนใหญ่โรงเรียนยังขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นักเรียนในแต่ละชั้นมีมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สนองกับความ

ต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ แต่ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน

อัมสัน (Amandson. 1977 : 151 - 152 A) ได้ศึกษาเรื่อง "การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ในบางมหาวิทยาลัยในรัฐแคลิฟอร์เนีย (Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges and University) การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรที่ใช้ในระดับประถมศึกษาที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ผลการศึกษาและข้อเสนอแนะมีดังนี้

1. การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ใช้ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ซึ่งเป็นครูประจำชั้นทำการสอน ซึ่งทำให้ขาดหลักการและวิธีการสอนที่ถูกต้อง
2. ครูประจำชั้นที่ต้องสอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีหน้าที่อื่น มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ขาดการเตรียมตัวในการที่ดี ทำให้การสอนไม่ได้ผลตามสมควร
3. ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่มักปล่อยให้ นักเรียนเล่นกันเองตามลำพัง เนื่องจากไม่มีวิธีสอน
4. การดำเนินการและการบริหารพลศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะขาดบุคลากรทางพลศึกษา อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก
5. อุปกรณ์ทางพลศึกษาควรมีให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและอยู่ในสภาพที่ใช้ได้ และสถานที่ควรปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่ดีด้วย
6. ควรจัดกิจกรรมทางพลศึกษาให้สนองความสนใจ และความต้องการของเด็ก และคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่นด้วย
7. ควรให้มีครูวุฒิพลศึกษาสอนในทุกระดับชั้น
8. ให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณทางพลศึกษาให้เพียงพอ
9. ให้รัฐบาลสนับสนุนการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างจริงจัง

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525
ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ในวิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2527 รวมทั้งสิ้น 3,774 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ แยกได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ คือ ภาควิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษาและวิชาชีพครู รวมทั้งสิ้น 79 คน
2. อาจารย์ ประกอบด้วยผู้ที่สอนประจำวิชาในหมวดต่าง ๆ คือ วิชาสุขศึกษา วิชาพลศึกษา วิชานันทนาการ วิชาพื้นฐาน และวิชาชีพครู โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ จำนวน 274 คน
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2527 ในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ รวม 17 แห่ง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 308 คน ปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัด	ผู้บริหาร	อาจารย์		นักศึกษา		รวม	
	ประชากร	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. กรุงเทพฯ	5	37	17	136	14	178	36
2. เชียงใหม่	5	49	22	198	20	252	47
3. มหาสารคาม	5	44	20	296	30	345	55
4. ยะลา	5	39	17	192	19	236	41
5. ชลบุรี	5	54	24	213	21	272	50
6. อุตรดิตถ์	5	49	22	290	29	344	56
7. ชุมพร	5	31	14	152	15	188	34
8. อ่างทอง	5	38	17	218	22	261	44
9. สุพรรณบุรี	5	45	20	201	20	251	45
10. สุโขทัย	5	49	22	156	16	210	43
11. กระบี่	5	34	15	194	19	233	39
12. ศรีสะเกษ	5	36	16	270	27	311	48
13. สมุทรสาคร	5	43	20	179	18	227	43
14. ลำปาง	5	35	16	203	20	243	41
15. ชัยภูมิ	3	10	5	83	8	96	16
16. ตรัง	3	6	2	49	5	58	10
17. เพชรบูรณ์	3	12	5	54	5	69	13
รวมทั้งสิ้น	79	611	274	3,084	308	3,774	661

ที่มา : ข้อมูลจากวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ สํารวจเมื่อ 21 กรกฎาคม 2527

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 3 ตอน
คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ
(Check List) และแบบปลายเปิด (Open End)

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) แบบปลายเปิด (Open End) และแบบ
มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ 0 - 4 โดยแยกปัญหา
ออกเป็นด้านต่าง ๆ คือ

- ก. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- ข. ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา
- ค. ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน
- ง. ปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
- จ. ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- ฉ. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการใช้หลักสูตร ลักษณะของ
แบบสอบถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open End)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ
2. ศึกษารายละเอียดหลักสูตรที่ใช้ในวิทยาลัยพลศึกษา รวมทั้งเอกสารคู่มือ

ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ
หลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิทางพลศึกษา สุขศึกษาและนันทนาการ เพื่อนำมาประกอบในการสร้าง
แบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการศึกษา และข้อคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร มาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยครอบคลุมปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ปัญหาด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร	จำนวน 14 ข้อ
3.2 ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา	จำนวน 105 ข้อ
3.3 ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน	จำนวน 10 ข้อ
3.4 ปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน 23 ข้อ
3.5 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน 7 ข้อ
3.6 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	จำนวน 14 ข้อ

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรตรวจสอบและนำมาแก้ไขส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น

5. ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

5.1 หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) แล้วจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปลองใช้ (Try out) กับกลุ่มลองใช้ ซึ่งเป็นผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2526 จำนวน 52 คน แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) เพื่อตรวจสอบความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Cronbach, 1970 : 161) ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9073 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังกรมพลศึกษา และวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ทั้ง 17 แห่ง
2. ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามไปยังวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ ในวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2527 และกำหนดให้ส่งแบบสอบถามคืน ระหว่างวันที่ 1 - 5 มีนาคม 2527 โดยทางไปรษณีย์
3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง จำนวน 593 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.7 ของแบบสอบถามทั้งหมด

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาแยกตามตัวแปรที่ศึกษา
3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open End) มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ของคำตอบ คิดเป็นร้อยละ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบอธิบาย
4. หาค่าเฉลี่ยของคำตอบจากข้อมูล ของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน (Arbitrary Weight Method) เป็น 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4
มาก	มีค่าเท่ากับ	3
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1
ไม่มีเลย	มีค่าเท่ากับ	0

จากการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังกล่าว เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วจึงนำมาเทียบอันดับความสำคัญของปัญหา โดยถือเกณฑ์ในการประเมินค่าเฉลี่ยดังนี้ (Best. 1970 : 179 - 180)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.00 ถือว่า มีปัญหามากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 ถือว่า มีปัญหามาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 ถือว่า มีปัญหาน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.50 - 1.49 ถือว่า มีปัญหาน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 0.49 ถือว่า ไม่มีปัญหาเลย

ค่าเฉลี่ยของปัญหาดังกล่าวนี้อาจเป็นดัชนีชี้วัดโดยเฉลี่ยผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ประเมินปัญหาในการใช้หลักสูตรในแต่ละด้านมากน้อยเพียงใด

5. หาค่าเฉลี่ยของข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

6. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อให้เห็นลักษณะการกระจายของข้อมูล และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

7. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยใช้สถิติ F - test แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ไปหาค่าต่าง ๆ ในการคำนวณ ศูนย์บริการไมโครคอมพิวเตอร์ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบสอบถาม โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

- เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

2.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นในการใช้หลักสูตรในแต่ละข้อและแต่ละตอน โดยใช้สูตร (Ferguson. 1981 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

- เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มทั้งหมด

2.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 โดยใช้สูตร (Ferguson. 1981 : 68)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

- เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2.3 คำนวณค่า F - test เพื่อทดสอบค่าความแตกต่างของความถี่เห็น
เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยใช้สูตร
(ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 108 - 110)

$$F = \frac{MS_D}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของ F - distribution

MS_D แทน ความแปรปรวนเฉลี่ย (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ความแปรปรวนเฉลี่ย (Mean Square) ภายในกลุ่ม

2.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ กรณีที่พบว่า ตัวแปร
ที่ทดสอบ ตามข้อ 2.3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ Studentized
q-statistic ตามวิธีของ นิวแมน - กูลส์ (Newman - Keuls Method) โดยใช้สูตร
(Winer. 1971 : 210 - 218)

$$q = \frac{\bar{X}_{\text{largest}} - \bar{X}_{\text{smallest}}}{\sqrt{\frac{MS_W}{n}}}$$

เมื่อ q แทน q-statistic ที่ได้จากการตาราง

MS_W แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

n แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

$\bar{X}_{\text{largest}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูลตัวมาก

$\bar{X}_{\text{smallest}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูลตัวน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยความถี่เห็นของกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
F	แทน ค่าการแจกแจงของ F - distribution
SS	แทน ผลบวกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน ความแปรปรวนเฉลี่ย (Mean Square)
N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระของตัวแปรที่ศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถาม จำนวน 593 ฉบับ เป็นคำตอบของผู้บริหาร จำนวน 76 ฉบับ อาจารย์ภาควิชาต่าง ๆ 237 ฉบับ และนักศึกษา จำนวน 280 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภทให้เลือกรับ (Check List) และ แบบเติมคำ (Open End) ใช้วิธีการหาความถี่ และคิดเป็นร้อยละเสนอในรูปตารางประกอบอธิบาย

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 นำมาวิเคราะห์หาค่าต่าง ๆ ดังนี้

2.1 หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่เห็นในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในแต่ละข้อ แล้ววิเคราะห์คำตอบจากค่าเฉลี่ยโดยถือเกณฑ์ดังนี้

- 3.50 - 4.00 ถือว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมี มากที่สุด
 2.50 - 3.49 ถือว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมี มาก
 1.50 - 2.49 ถือว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมี น้อย
 0.50 - 1.49 ถือว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมี น้อยที่สุด
 0.00 - 0.49 ถือว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีเลย

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในแต่ละข้อ
 ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว
 (One way Analysis of Variance) (ส่วน สายยศ และ อังคณา สายยศ
 2524 : 108 - 110)

2.3 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นในแต่ละตอน ระหว่าง
 ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยใช้สถิติ F - test แบบวิเคราะห์ความแปรปรวน
 ทางเดียว (One way Analysis of Variance) (ส่วน สายยศ และ อังคณา
 สายยศ 2524 : 108 - 110)

2.4 หากผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างผู้บริหาร
 อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบ
 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมน - กูเอลส์ (Newman - Kuels
 Method) (Winer. 1971 : 210 - 218)

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประเภทเติมคำ (Open End)
 โดยการนำมาสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร
 ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุและเพศ คิดเป็นร้อยละ

อายุ	ผู้บริหาร				อาจารย์				นักศึกษา			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-	81	28.9	39	13.9
21 - 25 ปี	-	-	1	1.3	12	5.1	8	3.4	118	42.1	34	12.2
26 - 30 ปี	6	7.9	2	2.6	86	36.3	30	12.7	5	1.8	2	0.7
31 - 35 ปี	12	15.8	8	10.5	38	16.0	22	9.3	1	0.4	-	-
36 - 40 ปี	15	19.7	7	9.2	20	8.4	8	3.4	-	-	-	-
41 - 45 ปี	11	14.5	3	4.0	6	2.5	4	1.7	-	-	-	-
46 ปีขึ้นไป	10	13.2	1	1.3	2	0.8	1	0.4	-	-	-	-
รวม	54	71.1	22	28.9	164	69.2	73	30.8	205	73.2	75	26.8

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้บริหารร้อยละ 19.7 เป็นเพศชายอายุระหว่าง 36 - 40 ปี และร้อยละ 10.5 เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 - 35 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 15.8 เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31 - 35 ปี และร้อยละ 9.2 เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 36 - 40 ปี และมีผู้บริหารส่วนน้อยคือร้อยละ 7.9 เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 26 - 30 ปี

อาจารย์ร้อยละ 36.3 เป็นเพศชาย และร้อยละ 12.7 เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26 - 30 ปี รองลงมาคือร้อยละ 16.0 เป็นเพศชาย และร้อยละ 9.3 เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 - 35 ปี และมีอาจารย์ส่วนน้อย คือร้อยละ 0.8 เป็นเพศชาย และร้อยละ 0.4 เป็นเพศหญิง อายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป

นักศึกษาร้อยละ 42.1 เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21 - 25 ปี และร้อยละ 13.9 เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่า 20 ปี รองลงมาคือร้อยละ 28.9 เป็นเพศชาย อายุต่ำกว่า 20 ปี และร้อยละ 12.2 เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21 - 25 ปี และมีนักศึกษาส่วนน้อยคือ ร้อยละ 0.4 เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31 - 35 ปี และร้อยละ 0.7 เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26 - 30 ปี

ตาราง 3 แสดงวุฒิทางการศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา
คิดเป็นร้อยละ

วุฒิ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	41	54.0	37	15.6	-	-
ปริญญาตรี	34	44.7	197	83.1	-	-
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง หรือเทียบเท่า	1	1.3	3	1.3	3	1.1
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา	-	-	-	-	45	16.1
ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย	-	-	-	-	232	82.8
รวม	76	100	237	100	280	100

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้บริหารร้อยละ 54.0 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท และร้อยละ 44.7 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนอีกร้อยละ 1.3 มีวุฒิตะดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูงหรือเทียบเท่า

อาจารย์ ร้อยละ 83.1 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี และร้อยละ 15.6 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท ส่วนอีกร้อยละ 1.3 มีวุฒิการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูงหรือเทียบเท่า

นักศึกษา ร้อยละ 82.8 มีวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) รองลงมามีร้อยละ 16.1 มีวุฒิการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ) ส่วนอีกร้อยละ 1.1 มีวุฒิการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงหรือเทียบเท่า

ตาราง 4 แสดงประสิทธิภาพการทำงานของผู้บริหาร และอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา
คิดเป็นร้อยละ

ประสิทธิภาพการทำงาน	ผู้บริหาร		อาจารย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 5 ปี	17	22.4	138	58.2
6 - 10 ปี	36	47.3	78	32.9
11 - 15 ปี	19	25.0	17	7.2
16 - 20 ปี	3	4.0	3	1.3
21 ปีขึ้นไป	1	1.3	1	0.4
รวม	76	100.0	237	100.0

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้บริหารร้อยละ 47.3 มีประสิทธิภาพในการทำงานระหว่าง 6 - 10 ปี รองลงมาคือร้อยละ 25 มีประสิทธิภาพในการทำงานระหว่าง 11 - 15 ปี และมีผู้บริหารส่วนน้อย คือร้อยละ 1.3 มีประสิทธิภาพการทำงานตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป

อาจารย์ร้อยละ 58.2 มีประสิทธิภาพทางการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่าง 1 - 5 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 32.9 มีประสิทธิภาพทางการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่าง 6 - 10 ปี และมีอาจารย์ส่วนน้อยที่มีประสิทธิภาพทางการสอนในวิทยาลัยตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป

ตาราง 5 แสดงลักษณะวิชาที่อาจารย์ภาควิชาต่าง ๆ ทำการสอน

อาจารย์ประจำภาควิชา	สอนในกลุ่มวิชา					
	พื้นฐาน-วิชาชีพ		สุขศึกษา		พลศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ภาควิชาพื้นฐานและวิชาชีพครู	44	88.0	2	4.0	4	8.0
อาจารย์ภาควิชาสุขศึกษา	2	7.4	22	81.5	3	11.1
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษาและ นันทนาการ	7	4.4	3	1.9	150	93.7

จากตาราง 5 แสดงว่า อาจารย์ภาควิชาพื้นฐานและวิชาชีพครูได้สอนในกลุ่มวิชาพื้นฐานและวิชาชีพครู ร้อยละ 88 สอนในกลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ ร้อยละ 8 และสอนในกลุ่มวิชาสุขศึกษา ร้อยละ 4 ตามลำดับ

อาจารย์ภาควิชาสุขศึกษา สอนในกลุ่มวิชาสุขศึกษาร้อยละ 81.5 รองลงมาสอนในกลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ ร้อยละ 11.1 และมีส่วนน้อยสอนในกลุ่มวิชาพื้นฐานและวิชาชีพครู ร้อยละ 7.4 ตามลำดับ

อาจารย์ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ ร้อยละ 93.7 สอนในกลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ รองลงมาสอนในกลุ่มวิชาพื้นฐานและวิชาชีพครู ร้อยละ 4.4 และมีส่วนน้อยคือร้อยละ 1.9 สอนในกลุ่มวิชาสุขศึกษา ตามลำดับ

ตาราง 6. แสดงสถานภาพของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่งของผู้บริหาร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้อำนวยการวิทยาลัย	15	19.7
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	17	22.4
หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานและวิชาชีพ	14	18.4
หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา	15	19.7
หัวหน้าภาควิชาสุขศึกษา	13	17.1
หัวหน้าภาควิชาแนะแนวการ	2	2.6
รวม	76	100.0

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย ร้อยละ 19.7 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ร้อยละ 22.4 หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานและวิชาชีพ ร้อยละ 18.4 หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา ร้อยละ 19.7 หัวหน้าภาควิชาสุขศึกษา ร้อยละ 17.1 และหัวหน้าภาควิชาแนะแนวการ ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงงานพิเศษที่นอกเหนือจากงานสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา

ลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
งานด้านวิชาการ	68	15.7
งานด้านธุรการ	57	13.1
งานกิจกรรมภายนอกและภายใน	105	24.2
งานปกครองนักศึกษา	72	16.6
งานส่งเสริมกีฬา	99	22.8
งานทดสอบสมรรถภาพทางกาย	24	5.5
งานอื่น ๆ เช่น บริการและงานทั่วไป	9	2.1
รวม	434	100.0

จากตาราง 7 แสดงว่า งานอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากงานสอนของอาจารย์ตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

งานกิจกรรมภายนอกและภายใน ร้อยละ 24.2 งานส่งเสริมกีฬา ร้อยละ 22.8 งานปกครองนักศึกษา ร้อยละ 16.6 งานด้านวิชาการ ร้อยละ 15.7 งานด้านธุรการ ร้อยละ 13.1 งานด้านทดสอบสมรรถภาพทางกาย ร้อยละ 5.5 และงานอื่น ๆ เช่น บริการและงานทั่วไป ร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงสาเหตุที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาเป็นวิชาเอก
คิดเป็นร้อยละ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบวิชามาก	170	40.6
เพื่อนชักชวนแนะนำ	44	10.5
ถูกบังคับให้เรียน	10	2.4
อยู่ใกล้ภูมิสำเนา	34	8.1
มีความสามารถและถนัดเป็นพิเศษ	116	27.8
สอบเข้าเรียนสาขาอื่น ๆ ไม่ได้	7	1.7
รวม	418	100.0

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา และ
เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเอก เพราะชอบวิชามาก ร้อยละ 40.6 รองลงมาคือ มีความ
สามารถและถนัดเป็นพิเศษ ร้อยละ 27.8 เพื่อนชักชวนแนะนำ ร้อยละ 10.5 อยู่ใกล้
ภูมิสำเนา ร้อยละ 8.1 ถูกบังคับให้เรียน ร้อยละ 2.4 และสอบเรียนสาขาอื่น ๆ ไม่ได้
ร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาในด้านต่าง ๆ
ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร
ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ความมุ่งหมายของหลักสูตร	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและ รับผิดชอบในหน้าที่ครู มีวิญญาณของ ความเป็นครู มีความรักและศรัทธาใน อาชีพครู	2.92	0.65	2.75	0.77	3.20	0.72	25.149*
2. ให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมและ วัฒนธรรมในบทบาทที่ยอมรับในสังคม ทั่วไป	2.92	0.73	2.81	0.73	3.06	0.69	7.981*
3. ให้เป็นผู้มีกิจนิสัยขี้อสยัสต์ สุจริต ขยัน มานะ อดทน ประหยัด รู้คุณค่าและ ความสำคัญในอาชีพครู	2.88	0.69	2.78	0.73	3.15	0.72	17.943*
4. ให้เป็นผู้เฝ้าหาความรู้อยู่เป็นนิจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตระหนัก ในปัญหาสังคม ตลอดจนมีทักษะและ วิจารณ์ในการแก้ปัญหา	2.67	0.76	2.56	0.86	2.94	0.79	14.577*
5. ให้เป็นผู้มีสุนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพกาย และจิต ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ตลอดจนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	3.11	0.68	3.10	0.70	3.47	0.69	20.888*

ตาราง 9 (ต่อ)

ความมุ่งหมายของหลักสูตร	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	Ȫ	S.D.	Ȫ	S.D.	Ȫ	S.D.	
6. ให้เป็นผู้มีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เพื่อความเป็นเอกภาพมั่นคงของประเทศไทย	3.09	0.73	3.12	0.67	3.36	0.71	9.172*
7. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจในการปฏิบัติ และทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับชาติ บ้านเมือง การปกครอง ตลอดจนการดำรงชีวิตในสังคม	2.78	0.69	2.70	0.74	2.91	0.70	5.465*
8. ให้เป็นผู้เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริมความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมของชนหมู่อื่นและชาติอื่น	2.79	0.75	2.67	0.78	2.86	0.80	2.080
9. ให้เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ทัศนะ และทัศนคติที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	2.78	0.70	2.68	0.75	2.99	0.85	10.300*
รวม	2.88	0.72	2.80	0.77	3.11	0.77	10.919*

* $P < .05$ ($F_{2, 590} = 3.00$)

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่าง
 ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไป
 ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ "มาก" ในทุกข้อ และข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูง
 ตามลำดับ คือ

ข้อ 5 "ให้เป็นผู้มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพกายและจิต ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม
 ตลอดจนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา" มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.11 3.10 และ 3.47 ตามลำดับ

รองลงมาคือ ข้อ 6 "ให้เป็นผู้มีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และ
 พระมหากษัตริย์ เพื่อความเป็นเอกภาพมั่นคงของประเทศชาติ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.09
 3.12 และ 3.36 ตามลำดับ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือ ข้อ 4 "ให้เป็นผู้เฝ้าหาความรู้
 เป็นนิจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตระหนักในปัญหาของสังคม ตลอดจนมีทักษะและ
 วิจารณ์งานในการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.67

ความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือ ข้อ 8 "ให้เป็นผู้
 เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริมความเข้าใจอันดีใน
 วัฒนธรรมของชนหมู่อื่นและชาติอื่น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.67 และ 2.86 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสามารถในการ
 ผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 8 ผู้บริหาร อาจารย์
 และนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของ
 นิวแมน - คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 10

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถ
ผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ข้อ	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า χ^2
1.	.17	.28*	.45*	.2017
2.	.11	.14	.25*	.1969
3.	.11	.27*	.37*	.1990
4.	.11	.27*	.38*	.2255
5.	.00	.37*	.37*	.1923
6.	.03	.27*	.24*	.1936
7.	.08	.13	.21*	.1976
8.	.12	.07	.20	.2176
9.	.10	.21	.31*	.2199

* $P < .05$

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ มีความเห็นแตกต่างกับนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือข้อ 1, 3, 4, 5 และ 6

สำหรับผู้บริหารกับนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือข้อ 2, 7 และ 9

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น โดยส่วนรวม บ่งชี้ว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เห็นว่า วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย 2.88, 2.80 และ 3.11 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร โดยส่วนรวม ระหว่าง

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ดังปรากฏตามตาราง 11

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถ
ในการผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษาโดยส่วนรวม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	12.75	2	6.37	10.9185*
ภายในกลุ่ม	344.38	590	0.58	
รวม	357.13	592		

* $P < .05$ ($F_{2, 590} = 3.00$)

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการผลิตนักศึกษา
ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า จึงทำการ
ทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของนิวแมน - คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 12

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ ของความคิดเห็น
เกี่ยวกับความสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษาโดยส่วนรวม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	อาจารย์	ผู้บริหาร	นักศึกษา
		2.80	2.88	3.11
อาจารย์	2.80	-	.09	.31*
ผู้บริหาร	2.88		-	.22*
นักศึกษา	3.11			-

* $P < .05$

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ลักษณะความมุ่งหมาย	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เป็นความมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติให้บรรลุผลได้	2.64	0.63	2.67	0.66	2.89	0.62	9.418*
2. เป็นความมุ่งหมายที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความต้องการของสังคมได้	2.87	0.66	2.80	0.60	2.96	0.62	4.333*
3. เป็นความมุ่งหมายที่ทันสมัยและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของชาติปัจจุบัน	2.88	0.65	2.84	0.71	2.95	0.68	1.660
4. เป็นความมุ่งหมายที่สามารถนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนได้	2.82	0.65	2.84	0.65	3.04	0.66	7.147*
5. เป็นความมุ่งหมายที่ส่งเสริมความเจริญทางวิชาชีพ พัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ	2.95	0.71	2.97	0.62	2.99	0.80	0.135
รวม	2.83	0.67	2.82	0.66	2.97	0.68	2.943

* $P < .05$ ($F_{2, 590} = 3.00$)

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เห็นด้วย "มาก" กับลักษณะ ความมุ่งหมายของหลักสูตร ในทุกข้อ (ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของความมุ่งหมายในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อต่อไปนี้

- เป็นความมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติให้บรรลุผลได้
- เป็นความมุ่งหมายที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความต้องการ

ของสังคมได้

- เป็นความมุ่งหมายที่สามารถนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอนได้

สำหรับลักษณะความมุ่งหมายในข้ออื่น ๆ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 1, 2 และ 4 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ตามวิธีของนิวแมน - คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 14

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ ในแต่ละข้อ

ข้อ	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
1.	.03	.25*	.22*	.178
2.	.07	.09	.18*	.170
3.	.05	.06	.11	.192
4.	.03	.22*	.20*	.181
5.	.02	.04	.02	.199

* $P < .05$

จากตาราง 14 แสดงว่า ลักษณะความมุ่งหมายในข้อที่ 1 และ 4 ผู้บริหารและอาจารย์ มีความเห็นแตกต่างกับนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 2 ความคิดเห็นระหว่าง ผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความเหมาะสม "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย 2.83, 2.82 และ 2.97 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏตามตาราง 15

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2.90	2	1.45	2.9430
ภายในกลุ่ม	264.35	590	0.45	
รวม	267.25	592		

* $P < .05$ ($F_{2, 590} = 3.00$)

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย
 ภาษาอังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
กลุ่มที่ 1 ภาษาไทย 4 หน่วยกิต							
1. หลักและการใช้ภาษาไทย	3.25	0.68	3.38	0.60	3.11	0.71	4.007*
2. ประวัติวรรณคดีและวรรณกรรม	2.70	0.78	2.80	0.78	2.83	0.74	0.909
กลุ่มที่ 2 ภาษาอังกฤษ 3 หน่วยกิต							
3. การใช้ภาษาอังกฤษ 1	3.04	0.66	3.18	0.69	2.69	0.84	12.003*
4. การใช้ภาษาอังกฤษ 2	3.05	0.65	3.16	0.74	2.68	0.78	13.662*
5. การอ่านและการเขียน	3.11	0.66	3.10	0.71	2.71	0.74	13.095*
กลุ่มที่ 3 บรรณารักษ์ศาสตร์ 1 หน่วยกิต							
6. การใช้ห้องสมุด	3.22	0.64	3.18	0.60	2.64	0.79	25.573*
กลุ่มที่ 4 วิชาเลือก 1 หน่วยกิต							
7. ศิลปกับมนุษย์	2.63	0.78	2.74	0.78	2.59	0.87	0.697
8. สังคีตนิยม	2.49	0.84	2.56	0.86	2.48	0.84	0.220
รวม	2.94	0.77	3.01	0.77	2.71	0.81	4.527*

* $P .05 (F_{2, 405} = 3.00)$

จากตาราง 16 แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย
 อังกฤษ บรรณารักษ์และวิชาเลือก มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา
 คือ หลักการใช้ภาษาไทย (3.25) รองลงมาคือ การใช้ห้องสมุด (3.22)

อาจารย์ เห็นว่า วิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และ วิชาเลือก มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา ได้แก่ หลักและการใช้ ภาษาไทย (3.38) รองลงมาคือ การใช้ห้องสมุด (3.18) ส่วนวิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิชาสังคมศึกษา (2.56)

สำหรับนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ได้แก่ หลักและการใช้ ภาษาไทย (3.11) รองลงมาคือ ประวัติวรรณคดีและวรรณกรรม (2.83) ส่วนวิชา สังคมศึกษา ผู้บริหารและนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย" มีค่าเฉลี่ย 2.49 และ 2.48 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์และวิชาเลือก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 1, 3, 4, 5 และ 6 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ตามวิธีของนิวแมน - กูลส์ ถึงปรากฏตามตาราง 17

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก ระหว่าง
ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

ข้อ	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
1.	.13	.14	.27*	.252
2.	.10	.13	.03	.276
3.	.14	.35*	.49*	.292
4.	.11	.37*	.48*	.276
5.	.01	.40*	.39*	.265
6.	.04	.59*	.54*	.273
7.	.11	.04	.15	.308
8.	.07	.01	.09	.306

* $P < .05$

จากตาราง 17 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ มีความเห็นแตกต่างกับนักศึกษา
ในข้อที่ 3, 4, 5 และ 6 ส่วนผู้บริหารกับนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันในข้อที่ 1 อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับวิชาอื่น ๆ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เห็นว่า
วิชาในหมวดพื้นฐานการศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก
โดยส่วนรวม มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94
3.01 และ 2.71 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์และวิชาเลือก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา โดยส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏตามตาราง 18

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5.74	2	2.87	4.529*
ภายในกลุ่ม	255.18	403	0.63	
รวม	260.92	405		

* $F < .05$ ($F_{2, 403} = 3.00$)

จากตาราง 18 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐาน กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์และวิชาเลือก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของ นิวแมน - คูลส์ ดังแสดงตาม

ตาราง 19

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก
ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	นักศึกษา 2.71	ผู้บริหาร 2.94	อาจารย์ 3.01
นักศึกษา	2.71	-	.22	.30*
ผู้บริหาร	2.94		-	.08
อาจารย์	3.01			-

* $P < .05$

จากตาราง 19 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของ
วิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์และวิชาเลือก ระหว่างอาจารย์
กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับผู้บริหารกับอาจารย์
และผู้บริหารกับนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์
และวิทยาศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

รายวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป (ต่อ)	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์							
9. คณิตศาสตร์และสถิติเบื้องต้น	3.20	0.77	3.02	0.68	2.81	0.89	6.742*
10. ฟิสิกส์ทั่วไป	2.92	0.80	2.76	0.77	2.74	0.83	1.430
11. ชีววิทยาทั่วไป	2.67	0.68	2.84	0.71	2.87	0.85	0.033
12. เคมีทั่วไป	2.63	0.80	2.64	0.75	2.64	0.88	0.005
รวม	2.90	0.79	2.82	0.74	2.77	0.87	0.814

* $P < .05$ ($F_{2, 405} = 3.00$)

จากตาราง 20 แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์
และวิทยาศาสตร์ มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ได้แก่ คณิตศาสตร์และ
สถิติเบื้องต้น ฟิสิกส์ทั่วไป ชีววิทยา และเคมี ตามลำดับ

อาจารย์ เห็นว่า วิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีความสำคัญ
และประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ได้แก่ คณิตศาสตร์และสถิติเบื้องต้น ชีววิทยา ฟิสิกส์ทั่วไป
และเคมีทั่วไป ตามลำดับ

สำหรับนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ได้แก่ ชีววิทยาทั่วไป คณิตศาสตร์และ
สถิติเบื้องต้น ฟิสิกส์ทั่วไป และเคมีทั่วไป ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะข้อ 9 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของ นิวแมน - คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 21

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่เกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

ข้อ	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
9.	.18	.39*	.21	.310
10.	.16	.18	.02	.300
11.	.03	.00	.03	.294
12.	.01	.01	.00	.313

* $P < .05$

จากตาราง 21 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเบื้องต้น ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นในวิชาอื่น ๆ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่ามีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90, 2.82 และ 2.77 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏตามตาราง 22

ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1.55	2	0.57	0.8148
ภายในกลุ่ม	283.24	403	0.70	
รวม	284.79	405		

* $P < .05$ ($F_{2, 403} = 3.00$)

จากตาราง 22 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์
ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป (ต่อ)	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
กลุ่มสังคมศาสตร์							
13. จริยศาสตร์ (บังคับ)	3.34	0.76	3.36	0.63	2.90	0.80	14.925*
14. สังคมวิทยาเบื้องต้น	3.01	0.66	3.06	0.65	2.75	0.71	7.226*
15. เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	2.86	0.76	2.88	0.75	2.56	0.84	6.028*
16. รัฐศาสตร์เบื้องต้น	2.91	0.64	3.06	0.62	2.68	0.89	5.790*
รวม	3.03	0.73	3.09	0.69	2.72	0.82	7.698*

* $P < .05$ ($F_{2, 403} = 3.00$)

จากตาราง 23 แสดงว่า ผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวดพื้นฐาน
ทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา
อันดับหนึ่ง ได้แก่ จริยศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.34, 3.36 และ 2.90 รองลงมาคือ วิชาสังคม
วิทยาเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ย 3.01, 3.06 และ 2.75 ส่วนวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ
วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น มีค่าเฉลี่ย 2.86, 2.88 และ 2.56 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ในแต่ละข้อ
ตามวิธีของนิวแมน - คูลส์ ดังแสดงตามตาราง 24

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดสังคมศาสตร์ ในแต่ละชั้นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

วิชา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
จริยศาสตร์	.02	.45*	.46*	.283
สังคมศาสตร์เบื้องต้น	.05	.26*	.31*	.255
เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	.02	.29	.32*	.300
รัฐศาสตร์เบื้องต้น	.15	.23	.38*	.301

* $P < .05$

จากตาราง 24 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ มีความเห็นว่าวิชาจริยศาสตร์
และสังคมวิทยาเบื้องต้น มีความสำคัญและประโยชน์แตกต่างกับนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

ส่วนผู้บริหารกับนักศึกษา เห็นว่า วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นและรัฐศาสตร์เบื้องต้น
มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ความเห็นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เห็นว่า วิชา
หมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ โดยส่วนรวม มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา
"มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย 3.03, 3.09 และ 2.72 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏตามตาราง 25

ตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร
อาจารย์และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	9.65	2	4.82	7.6996*
ภายในกลุ่ม	252.44	403	0.63	
รวม	262.09	405		

* $P < .05$ ($F_{2, 403} = 3.00$)

จากตาราง 25 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของ
หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้
จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของ นิวแมน - คูลส์ ดังแสดงตามตาราง 26

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร
อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	นักศึกษา 2.72	ผู้บริหาร 3.03	อาจารย์ 3.09
นักศึกษา	2.72	-	.31*	.37*
ผู้บริหาร	3.03		-	.06
อาจารย์	3.09			-

* $P < .05$

จากตาราง 26 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของ
หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มสังคมศาสตร์ ระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ แตกต่างกับนักศึกษา
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของหมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชาหมวดวิชาชีพครู	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. หลักการศึกษา	3.45	0.70	3.54	0.54	3.13	0.76	10.807*
2. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.45	0.74	3.54	0.58	3.19	0.74	7.692
3. จิตวิทยาการศึกษา	3.51	0.66	3.44	0.64	3.08	0.79	12.526
4. ระเบียบวิธีสอนทั่วไป	3.49	0.76	3.60	0.61	3.15	0.86	9.662*
5. เทคโนโลยีทางการศึกษา	3.38	0.73	3.40	0.67	2.88	0.86	17.349*
6. แนวโน้มเบื้องต้น	3.07	0.75	3.26	0.08	2.87	0.90	5.071*
7. การประเมินผลทางการศึกษา	3.49	0.74	3.54	0.65	3.16	0.76	9.403*
8. วิธีสอนวิชาเอก	3.67	0.66	3.68	0.51	3.28	0.88	10.406*
9. วิธีสอนวิชาโท	3.62	0.65	3.66	0.48	3.26	0.83	10.559*
10. การฝึกสอนและฝึกงาน	3.55	0.66	3.64	0.60	3.30	0.89	5.500*
รวม	3.47	0.72	3.53	0.63	3.13	0.84	9.073

* $P < .05$ ($F_{2, 403} = 3.00$)

จากตาราง 27 แสดงผู้บริหาร เห็นว่า วิชาในหมวดวิชาชีพครูมีความสำคัญและ
ประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" อันดับหนึ่งคือ วิธีสอนวิชาเอก (3.67) รองลงมา

ให้แก่ วิธีสอนวิชาโท (3.62) การฝึกสอนฝึกงาน (3.55) และจิตวิทยาการศึกษา (3.51) ตามลำดับ นอกจากนั้น ผู้บริหารเห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา

สำหรับอาจารย์ เห็นว่า วิชาหมวดวิชาชีพครูมีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" อันดับหนึ่งคือ วิธีสอนวิชาเอก (3.68) รองลงมาให้แก่ วิธีสอนวิชาโท (3.66) การฝึกสอนและฝึกงาน (3.64) วิธีสอนทั่วไป (3.60) หลักการศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ และการประเมินผลการศึกษา (3.54) ตามลำดับ นอกจากนั้น อาจารย์เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา

ส่วนนักศึกษา เห็นว่า วิชาในหมวดวิชาชีพครูทุกวิชา มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก"

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดวิชาชีพครู ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกวิชา จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของ นิวแมน - กูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 28

ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดวิชาชีพครู ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

วิชา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
หลักการศึกษ	.09	.32*	.41*	.267
จิตวิทยาพัฒนาการ	.09	.26	.35*	.264
จิตวิทยาการศึกษา	.07	.43*	.36*	.276
ระเบียบวิธีสอน	.11	.33*	.45*	.299
เทคโนโลยี	.02	.51*	.53*	.298
การแนะแนว	.19	.19	.39*	.316
การประเมินผล	.05	.32*	.38*	.272
วิธีสอนวิชาเอก	.01	.39*	.40*	.297
วิธีสอนวิชาโท	.04	.36*	.40*	.279
การฝึกสอนฝึกงาน	.09	.25	.34*	.301

* $P < .05$

จากตาราง 28 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่าวิชาหมวดวิชาชีพครู มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา แตกต่างกับนักศึกษามากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในวิชาหลักการศึกษ จิตวิทยาการศึกษา ระเบียบวิธีสอนทั่วไป เทคโนโลยีทางการศึกษา วิธีสอนวิชาเอกและโท

สำหรับผู้บริหารกับนักศึกษา เห็นว่าวิชาหมวดวิชาชีพครูทุกวิชา มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาหมวดวิชาชีพครู โดยส่วนรวม อาจารย์ เห็นว่ามีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.53 ส่วนผู้บริหารและนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย 3.47 และ 3.13 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดวิชาชีพครู โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏตามตาราง 29

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	11.54	2	5.77	9.0806*
ภายในกลุ่ม	255.96	403	0.64	
รวม	267.50	405		

* $P < .05$ ($F_{2, 403} = 3.00$)

จากตาราง 29 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของ นิวแมน - คูลส์ ดังแสดงตามตาราง 30

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	นักศึกษา 3.13	ผู้บริหาร 3.47	อาจารย์ 3.53
นักศึกษา	3.13	-	.34*	.40*
ผู้บริหาร	3.47		-	.06
อาจารย์	3.53			-

* $P < .05$

จากตาราง 30 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชา
หมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดสุขศึกษา ระหว่าง
ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชาหมวดสุขศึกษา	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. กายภาพและสรีรวิทยา	3.53	0.62	3.30	0.54	3.31	0.73	2.055
2. อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน	3.53	0.64	3.57	0.56	3.28	0.70	2.892
3. สวัสดิศึกษาและปฐมพยาบาล	3.49	0.62	3.59	0.57	3.38	0.70	1.667
4. การจัดการสุขศึกษาใน โรงเรียน	3.42	0.64	3.48	0.58	3.18	0.77	2.595
5. โภชนาศาสตร์	3.37	0.63	3.15	0.72	3.09	0.86	2.569
6. ประชากรศึกษา	2.95	0.78	2.96	0.81	2.85	0.85	0.561
รวม	3.38	0.69	3.31	0.67	3.18	0.79	2.148

* $P < .05$ ($F_{2, 380} = 3.00$)

จากตาราง 31 แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาหมวดสุขศึกษา มีความสำคัญและ
ประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" อันดับหนึ่งคือ กายภาพและสรีรวิทยา (3.53)
รองลงมาก็คือ อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน (3.53) ส่วนวิชาอื่น ๆ ผู้บริหาร เห็นว่า
มีความสำคัญและประโยชน์ "มาก" ได้แก่ สวัสดิศึกษาและปฐมพยาบาล การจัดการ
สุขศึกษาในโรงเรียน โภชนาศาสตร์ และประชากรศึกษา ตามลำดับ

อาจารย์ เห็นว่า วิชาหมวดสุขศึกษา มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา
"มากที่สุด" คือ วิชาสวัสดิศึกษาและปฐมพยาบาล (3.59) ส่วนวิชาอื่น ๆ อาจารย์
เห็นว่ามีค่าความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา

สำหรับนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวดสุขศึกษา มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา อันดับหนึ่งคือ สวัสดิศึกษาและปฐมพยาบาล (3.38) รองลงมาคือ กายวิภาคและสรีรวิทยา (3.31)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา ในแต่ละวิชา หมวดวิชาสุขศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาหมวดสุขศึกษา โดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เห็นว่ามีความสำคัญและประโยชน์ "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38, 3.31 และ 3.18 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดสุขศึกษา โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏตามตาราง 32

ตาราง 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดสุขศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2.50	2	1.25	2.1469
ภายในกลุ่ม	221.70	380	0.58	
รวม	224.20	382		

$$* P < .05 \quad (F_{2, 380} = 3.00)$$

จากตาราง 32 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดสุขศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นทางการ ภาศทฤษฎี ระหว่าง
ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชา	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. นั้นหนากการเบื้องต้น	3.32	0.62	3.10	0.67	2.91	0.72	11.256*
2. การจัดนั้นหนากการ	3.28	0.67	3.05	0.73	2.95	0.73	6.322*
3. หน่วยบริการเขาวชน (ลูกเสือ-ยุวกาชาด)	3.38	0.63	3.04	0.81	2.99	0.72	8.708*
4. การอยู่ค่ายพักแรม	3.21	0.66	3.02	0.80	2.90	0.83	4.618*
รวม	3.30	0.65	3.05	0.76	2.94	0.75	7.152*

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 33 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวด
นั้นหนากการ ภาศทฤษฎี มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา (ค่าเฉลี่ย
ระหว่าง 2.50 - 3.49)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของแต่ละวิชา ในหมวดนั้นหนากการ ภาศทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกวิชา จึงทำการทดสอบความแตกต่าง
รายคู่ในแต่ละข้อ ตามวิธีของ นิวแมน - คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 34

ตาราง 34 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ในแต่ละวิชา ของความคิดเห็น
เกี่ยวกับความสำคัญประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นทางการ ภาศทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา

วิชา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
นักหนาการเบื้องต้น	.22*	.40*	.19	.200
การจัดนักหนาการ	.23*	.33*	.10	.210
หน่วยบริการเยาวชน	.34*	.40*	.05	.214
การอยู่ค่ายพักแรม	.19	.31*	.12	.232

* $P < .05$

จากตาราง 34 แสดงว่า ผู้บริหารกับอาจารย์ มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในวิชานักหนาการเบื้องต้น การจัดนักหนาการ และวิชาหน่วยบริการเยาวชน ส่วนอาจารย์กับนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกรายวิชา

สำหรับวิชาการอยู่ค่ายพักแรม ผู้บริหารกับอาจารย์ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับวิชาหมวดนั้นทางการ ภาศทฤษฎี โดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย 3.30, 3.05 และ 2.94 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นทางการ ภาศทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 35

ตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของหมวดวิชานันทนาการ ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7.84	2	3.92	7.1541*
ภายในกลุ่ม	281.07	513	0.55	
รวม	288.91	515		

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 35 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของ นิวแมน - คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 36

ตาราง 36 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	นักศึกษา 2.94	อาจารย์ 3.05	ผู้บริหาร 3.30
นักศึกษา	2.94	-	.11	.36*
อาจารย์	3.05		-	.24*
ผู้บริหาร	3.30			-

* $P < .05$

จากตาราง 36 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของ
วิชาหมวดนั้นหนากการ ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษา
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาจารย์กับนักศึกษา มีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของหมวดวิชานั้นหนากการ ภาคปฏิบัติ
(บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชา	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เกมและเกมนำ	3.46	0.62	3.31	0.74	3.06	0.88	9.585*
2. เทเบิลเทนนิส	3.26	0.60	2.84	0.73	2.80	0.80	11.538*
3. แบดมินตัน	3.16	0.65	2.81	0.74	2.85	0.79	6.079*
4. ตะกร้อและเชกเคา	3.20	0.69	2.92	0.73	2.87	0.80	5.580*
5. กิจกรรมเข้าจังหวะ	3.46	0.62	3.10	0.79	2.93	0.83	13.953*
รวม	3.31	0.65	3.00	0.77	2.90	0.83	7.969*

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 37 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวด
นั้นหนากการ ภาคปฏิบัติ (บังคับ) มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา
อันดับหนึ่งคือ เกมและเกมนำ รองลงมาคือ กิจกรรมเข้าจังหวะ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นหนากการ ภาคปฏิบัติ (บังคับ) ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกวิชา จึงทำการทดสอบ
ความแตกต่างรายคู่ในแต่ละข้อ ตามวิธีของนิวแมน - กูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 38

ตาราง 38 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นในหมวดวิชานันทนาการ
ภาคปฏิบัติ (บังคับ) ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
เกมและเกมนำ	.15	.40*	.25*	.233
เทเบิลเทนนิส	.43*	.46*	.03	.218
แมคมินตัน	.35*	.31*	.04	.220
ตะกร้อและเชกโกะ	.28*	.33*	.05	.222
กิจกรรมเข้าจังหวะ	.36*	.53*	.17	.228

* $P < .05$

จากตาราง 38 แสดงว่า ผู้บริหารกับอาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกวิชา ยกเว้นวิชาเกมและเกมนำ

สำหรับอาจารย์กับนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ในทุกวิชา ส่วนผู้บริหารกับนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันในวิชาเกมและเกมนำ

จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับวิชาหมวดนันทนาการ ภาคปฏิบัติ (บังคับ)
โดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อ
นักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31, 3.00 และ 2.90 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของหมวดนันทนาการ ภาคปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏในตาราง 39

ตาราง 39 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นหนากการ ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	9.81	2	4.91	7.9650*
ภายในกลุ่ม	315.95	513	0.62	
รวม	325.76	515		

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 39 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของ
วิชาหมวดนั้นหนากการ ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษา
ค้นคว้าที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ ทั้งปรากฏ
ตามตาราง 40

ตาราง 40 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นหนากการ ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	นักศึกษา 2.90	อาจารย์ 3.00	ผู้บริหาร 3.31
นักศึกษา	2.90	-	.09	.41*
อาจารย์	3.00		-	.31*
ผู้บริหาร	3.31			-

* $P < .05$

จากตาราง 40 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นธนาคาร ภาควิชา (บังคับ) ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาจารย์กับนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 41 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นธนาคาร ภาควิชา (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

รายวิชา	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เนตบอล-ห่วงยาง	2.50	1.09	2.24	1.11	2.17	0.98	3.011*
2. ลีลาศ	3.01	0.72	3.02	0.86	3.00	0.91	0.015
3. ยิงธนู	1.75	0.98	1.85	0.97	2.07	1.05	4.137*
4. ยิงปืน	2.11	0.93	2.20	1.05	2.38	1.13	2.615
5. หมากรูกไทย	2.53	0.84	2.27	0.97	2.23	0.99	2.837
6. หมากรูกสากล	1.84	0.99	1.73	1.04	2.00	1.10	3.260*
7. โบว์ลิ่ง	1.62	0.99	1.59	1.00	1.94	1.20	5.932*
8. ซี่มา	1.41	1.10	1.40	1.05	1.94	1.24	13.609*
9. กอล์ฟ	1.46	1.04	1.37	1.09	1.88	1.24	10.811*
10. นาฏศิลป์ไทย	2.89	0.83	2.49	0.90	2.33	1.13	9.258*
11. นาฏศิลป์สากล	2.04	1.10	2.00	1.05	2.10	1.19	0.409
รวม	2.10	1.11	2.01	1.12	2.18	1.15	1.154

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 41 แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาหมวดนั้นหนากการ ภาควิชาปฏิบัติ (เลือก) มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" อันดับหนึ่งคือ วิชาสถิติ (3.01) รองลงมา ได้แก่ นาฏศิลป์ไทย (2.89) หมากรุกไทย (2.53) เนตบอล และห่วงยาง (2.50) ตามลำดับ

สำหรับอาจารย์และนักศึกษา เห็นว่าวิชาหมวดนั้นหนากการ ภาควิชาปฏิบัติ (เลือก) มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" คือ วิชาสถิติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และ 3.00 ตามลำดับ

วิชาที่ผู้บริหาร เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย" ได้แก่ ยิงปืน นาฏศิลป์สากล หมากรุกสากล ยิงธนู และโบว์ลิ่ง ตามลำดับ

วิชาที่อาจารย์ เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย" ได้แก่ นาฏศิลป์ไทย หมากรุกไทย เนตบอล-ห่วงยาง ยิงปืน นาฏศิลป์สากล ยิงธนู หมากรุกสากล และโบว์ลิ่ง ตามลำดับ

วิชาที่นักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย" ได้แก่ ยิงปืน นาฏศิลป์ไทย หมากรุกไทย เนตบอล-ห่วงยาง นาฏศิลป์สากล ยิงธนู หมากรุกสากล โบว์ลิ่ง ขี่ม้า และกอล์ฟ ตามลำดับ

ส่วนวิชาที่ผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ "น้อยที่สุด" คือ วิชาขี่ม้า และกอล์ฟ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ ของวิชาหมวดนั้นหนากการ ภาควิชาปฏิบัติ (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในบางข้อ จึงทำการทดสอบความแตกต่าง รายข้อ ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ ดังแสดงตามตาราง 42

ตาราง 42 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ในแต่ละวิชา เกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นหนากการ ภาควิชา (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

วิชา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า ต.
เนบอล-ห้วงยาง	.26	.33 [*]	.07	.300
ยิงธนู	.10	.32 [*]	.22	.294
หมากรุกไทย	.26	.29 [*]	.04	.279
โบว์ลิ่ง	.02	.32	.35 [*]	.322
ขี่ม้า	.01	.53 [*]	.54 [*]	.336
กอล์ฟ	.09	.41 [*]	.51 [*]	.339
นาฏศิลป์ไทย	.40 [*]	.57 [*]	.17	.297

* $P < .05$

จากตาราง 42 แสดงว่า ผู้บริหารกับอาจารย์ เห็นว่า วิชานาฏศิลป์ไทย มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับอาจารย์ กับนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในวิชาเนบอล-ห้วงยาง ยิงธนู หมากรุกไทย ขี่ม้า กอล์ฟ และนาฏศิลป์ไทย

สำหรับผู้บริหาร กับนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในวิชาโบว์ลิ่ง ขี่ม้า และกอล์ฟ

จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับวิชาหมวดนั้นหนากการ ภาควิชา (เลือก) โดยส่วนรวม ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10, 2.01 และ 2.18 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นหนากการ ภาควิชา (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงตามตาราง 43

ตาราง 43 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดนั้นหนนาการ ภาควิปฏิบัติ (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2.96	2	1.48	1.1528
ภายในกลุ่ม	659.77	513	1.29	
รวม	662.73	515		

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 43 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของ
วิชาหมวดนั้นหนนาการ ภาควิปฏิบัติ (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

ตาราง 44 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชา หมวดพลศึกษา ภาศทฤษฎี
ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชา	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ประวัติ-ปรัชญา-หลักการพลศึกษา	3.34	0.62	3.18	0.67	3.03	0.70	1.185*
การบริหารพลศึกษาใน ร.ร.	3.55	0.57	3.39	0.60	3.23	0.67	9.009*
การจัดการแข่งขันกีฬา	3.57	0.62	3.53	0.60	3.29	0.82	7.449*
คิเนสิโอโลยี	3.29	0.61	3.10	0.67	2.86	0.84	11.837
การป้องกันบาดเจ็บทางกีฬา	3.38	0.63	3.36	0.68	3.17	0.85	4.206*
การทดสอบวัดผลพลศึกษา	3.46	0.60	3.38	0.61	3.18	0.80	6.754*
รวม	3.43	0.62	3.32	0.66	3.12	0.80	7.063*

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 44 แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาหมวดพลศึกษา ภาศทฤษฎี มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" อันดับหนึ่ง คือ วิชาการจัดการแข่งขันกีฬารองลงมาคือ การบริหารพลศึกษาในโรงเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และ 3.55 ตามลำดับ

อาจารย์ เห็นว่า วิชาหมวดพลศึกษา ภาศทฤษฎี มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" คือ วิชาการจัดการแข่งขันกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

สำหรับวิชาอื่น ๆ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาศทฤษฎี ในแต่ละวิชา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกวิชา จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของ นิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 45

ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา ภาควิทยุทธ ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

วิชา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
1. ประวัติ-ปรัชญา-หลักการพลศึกษา	.16	.31*	.15	.198
2. การจัดการบริหารพลศึกษา	.17	.33*	.16	.185
3. การจัดการแข่งขัน	.04	.28*	.24*	.213
4. คีเนสิโอโลยี	.19	.43*	.24*	.220
5. การป้องกัน ฯ	.03	.21*	.19	.203
6. การทดสอบวัดผล	.08	.28*	.20	.209

* $p < .05$

จากตาราง 45 แสดงว่า อาจารย์กับนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวดพลศึกษา ภาควิทยุทธ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกวิชา

ผู้บริหารกับนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวดพลศึกษา ภาควิทยุทธ มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในวิชาการจัดการแข่งขันกีฬา และวิชาคีเนสิโอโลยี

ส่วนวิชาอื่น ๆ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิทยุทธ โดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43, 3.32 และ 3.12 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคทฤษฎี โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏตามตาราง 46

ตาราง 46 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของหมวดวิชาพลศึกษา ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7.57	2	3.78	7.0659*
ภายในกลุ่ม	274.74	513	0.54	
รวม	282.31	515		

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 46 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของ
วิชาหมวดพลศึกษา ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ จึงทำ
การทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของ นิวแมน-คูลส์ ดังแสดงตามตาราง 47

ตาราง 47 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	นักศึกษา 3.12	อาจารย์ 3.32	ผู้บริหาร 3.43
นักศึกษา	3.12	-	.20	.31*
อาจารย์	3.32		-	.11
ผู้บริหาร	3.43			-

* $P < .05$

จากตาราง 47 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของ
วิชาหมวดพลศึกษา ภาคทฤษฎี ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และอาจารย์กับนักศึกษา มีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 48 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของความถี่เห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ
(บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชา	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. กายบริหาร	3.33	0.62	3.21	0.69	3.06	0.71	5.372*
2. กรีฑา 1	3.46	0.68	3.44	0.58	3.06	0.75	20.742*
3. กรีฑา 2	3.45	0.64	3.37	0.60	3.06	0.79	14.483*
4. ยิมนาสติกส์ 1	3.38	0.65	3.34	0.62	2.86	0.88	26.395*
5. ยิมนาสติกส์ 2	3.25	0.66	3.15	0.71	2.81	0.79	16.488*
6. ฟุตบอล 1	3.51	0.66	3.43	0.60	3.16	0.79	11.099*
7. ฟุตบอล 2	3.53	0.60	3.39	0.60	3.20	0.79	7.968*
8. บาสเกตบอล 1	3.49	0.64	3.41	0.56	3.14	0.79	11.083*
9. บาสเกตบอล 2	3.46	0.60	3.36	0.57	3.19	0.78	6.309*
10. วอลเลย์บอล 1	3.50	0.64	3.43	0.59	3.19	0.81	8.764*
11. วอลเลย์บอล 2	3.45	0.60	3.34	0.71	3.21	0.83	3.675*
12. กระบี่กระบอง 1	3.37	0.65	3.23	0.68	2.85	0.85	19.717*
13. กระบี่กระบอง 2	3.16	0.73	3.08	0.77	2.74	0.89	12.464*
14. วูตวู้ด 1	3.32	0.64	3.29	0.71	2.89	0.90	16.217*
15. แฮนด์บอล	3.05	0.61	3.01	0.67	2.84	0.75	4.376*
16. มวยสากล, ญ.ลีลาศึกษา	3.12	0.75	3.02	0.73	2.86	0.86	4.095*
17. มวยไทย, ญ.นาฏศิลป์	3.21	0.70	3.13	0.74	2.89	0.75	6.506*
18. ยูโด	2.92	0.74	2.86	0.85	2.81	0.92	0.468
รวม	3.33	0.68	3.25	0.69	2.99	0.84	9.000*

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 48 แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" ได้แก่ ฟุตบอล 1 และ 2 รองลงมาคือ วอลเลย์บอล 1 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 3.53 และ 3.50 ตามลำดับ

ส่วนวิชาอื่น ๆ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกวิชา ยกเว้นวิชา ยูโด ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ในแต่ละข้อตามวิธีของ นิวแมน-คูลส์ ดังแสดงตามตาราง 49

ตาราง 49 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ในแต่ละวิชา เกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชา (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

วิชา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
กายบริหาร	.12	.26*	.15	.200
กรีฑา 1	.02	.40*	.39*	.200
กรีฑา 2	.08	.39*	.31*	.208
ยิมนาสติกส์ 1	.04	.52*	.49*	.226
ยิมนาสติกส์ 2	.10	.44*	.34*	.217
ฟุตบอล 1	.08	.35*	.27*	.208
ฟุตบอล 2	.13	.33*	.19*	.207
บาสเกตบอล 1	.08	.34*	.26*	.206
บาสเกตบอล 2	.10	.27*	.18	.201
วอลเลย์บอล 1	.07	.31*	.24*	.210
วอลเลย์บอล 2	.10	.24*	.14	.221
กระบี่กระบอง 1	.14	.52*	.38*	.225
กระบี่กระบอง 2	.08	.42*	.34*	.241
ว่ายน้ำ 1	.03	.43*	.40*	.235
แฮนด์บอล	.05	.21*	.17	.204
มวยสากล (ญ.ลีลา)	.10	.26*	.16	.234
มวยไทย (ญ.นาฏศิลป์)	.09	.32*	.24	.248
ยูโด	.06	.11	.04	.254

* $P < .05$

จากตาราง 49 แสดงว่า อาจารย์กับนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกวิชา ยกเว้นวิชาโยโด อาจารย์กับนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ผู้บริหารกับนักศึกษา เห็นว่า วิชากรีฑา 1, 2 ยิมนาสติกส์ 1, 2 ฟุตบอล 1, บาสเกตบอล 1 วอลเลย์บอล 1 กระบี่กระบอง 1, 2 และว่ายน้ำ 1 มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนวิชาอื่น ๆ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย 3.33 3.25 และ 2.99 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏตามตาราง 50

ตาราง 50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	10.81	2	5.40	8.9979*
ภายในกลุ่ม	308.15	513	0.60	
รวม	318.96	515		

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 50 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชา
หมวดพลศึกษา ภาควิชา (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้
จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 51

ตาราง 51 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชา (บังคับ) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
		2.99	3.25	3.33
นักศึกษา	2.99	2.99	.26 *	.34 *
อาจารย์	3.25		-	.08
ผู้บริหาร	3.33			-

* $P < .05$

จากตาราง 51 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของ
วิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชา (บังคับ) ระหว่าง ผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับ
นักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความ
คิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก)
 ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายวิชา	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. กายบริหารประกอบดนตรี	3.08	0.84	3.02	0.82	2.71	0.97	8.418*
2. เทนนิส	3.08	0.78	2.90	0.73	2.83	0.80	3.273*
3. ซอฟท์บอล	2.68	0.80	2.61	0.86	2.76	0.81	1.667
4. รักบี้ (ยู.คิสน)	2.59	0.75	2.71	0.87	2.73	0.89	0.783
5. ยิอกกี	2.70	0.67	2.61	0.77	2.71	0.91	0.816
6. มวยปล้ำ	2.05	1.02	1.96	1.02	2.05	1.09	0.438
7. ยกน้ำหนัก	2.01	1.08	1.78	1.03	2.06	1.14	3.455*
8. จักรยาน	2.25	1.01	2.09	0.89	2.32	1.14	2.320
9. ว่ายน้ำ 2	2.87	0.84	2.83	0.83	2.69	1.02	1.687
10. ช่วยคนตกน้ำ	3.08	0.92	3.07	0.94	2.87	1.12	2.392
11. กระโดดน้ำ	1.97	1.03	1.86	1.00	2.26	1.10	8.103*
12. โยโย่น้ำ	2.03	0.97	1.94	1.03	2.08	1.19	0.749
13. ไอคิโด	2.57	0.88	2.47	0.92	2.34	1.16	1.765
14. คามสากล	1.68	1.12	1.54	0.98	2.04	1.18	11.293*
15. การชักสั่นกีฬา 1	3.30	0.65	3.38	0.77	3.22	0.84	2.096
16. การชักสั่นกีฬา 2	3.24	0.71	3.21	0.96	3.23	0.87	0.019
17. การชักสั่นกีฬา 3	3.14	0.84	3.04	1.07	3.07	1.08	0.273
รวม	2.61	1.02	2.53	1.07	2.59	1.10	0.187

* $p < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 52 แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาหมวดพลศึกษาภาคปฏิบัติ (เลือก) ที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" อันดับหนึ่งคือ การตัดสินกีฬา 1, 2 และ 3 รองลงมาคือ เทนนิส การบริหารกายประกอบดนตรี และการช่วยคนตกน้ำ ว่ายนํ้า 2

ข้อก ขอฟท์บอล รักบี้ ไอคิโด ตามลำดับ

อาจารย์ เห็นว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" อันดับหนึ่งคือ การตัดสินกีฬา 1, 2 รองลงมาคือ ช่วยคนตกน้ำ การตัดสินกีฬา 3 การบริหารกายประกอบดนตรี และวิชาอื่น ๆ ตามลำดับ

นักศึกษา เห็นว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ได้แก่ การตัดสินกีฬา 1, 2 และ 3 รองลงมาคือ ช่วยคนตกน้ำ เทนนิส และวิชาอื่น ๆ ตามลำดับ

สำหรับวิชาที่ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย" อันดับหนึ่งคือ คาบสากล รองลงมาคือ กระโดดน้ำ โปโลน้ำ ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ และจักรยาน ตามลำดับ

ส่วนวิชา "ไอคิโด" เฉพาะอาจารย์และนักศึกษา เห็นว่ามีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย"

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในวิชาการบริหารกายประกอบดนตรี เทนนิส ยกน้ำหนัก กระโดดน้ำ และคาบสากล ถึงปรากฏตามตาราง 53

ตาราง 53 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (เลือก) ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

วิชา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
บริหารกายประกอบ				
ดนตรี	.06	.37*	.31*	.264
เทนนิส	.18	.25*	.08	.224
ยกน้ำหนัก	.24	.04	.28*	.268
กระโดดน้ำ	.12	.29	.41*	.308
คาบสากล	.15	.36*	.51*	.323

* $P < .05$

จากตาราง 53 แสดงว่า อาจารย์กับนักศึกษา เห็นว่าวิชาการบริหารกายประกอบ
ดนตรี เทนนิส และคาบสากล มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้บริหารกับนักศึกษา เห็นว่า วิชาการบริหารกายประกอบดนตรี ยกน้ำหนัก กระโดดน้ำ
และคาบสากล มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 สำหรับวิชาอื่น ๆ ในหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (เลือก) ทั้งผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (เลือก)
โดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่ามีความสำคัญและประโยชน์ "มาก"
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 2.53 และ 2.59 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏตามตาราง 54

ตาราง 54 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ
และประโยชน์ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	0.44	2	0.22	0.1883
ภายในกลุ่ม	598.36	513	1.17	
รวม	598.80	515		

* $P < .05$ ($F_{2, 513} = 3.00$)

จากตาราง 54 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

ตาราง 55 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรของ
วิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525 คิดเป็นร้อยละ

หมวดวิชา	มากเกินไป			เหมาะสมแล้ว			น้อยเกินไป		
	ผบ.	อจ.	นศ.	ผบ.	อจ.	นศ.	ผบ.	อจ.	นศ.
พื้นฐานและวิชาชีพครู	24.6	22.5	18.9	60.9	73.5	69.3	14.5	4.1	11.9
สุขศึกษา	8.2	3.7	11.0	88.5	70.4	84.3	3.3	25.9	4.7
นันทนาการ	37.9	29.3	27.1	57.5	63.3	65.2	4.6	7.3	7.7
พลศึกษา	42.1	26.1	22.5	55.3	72.4	76.3	2.6	1.5	1.3

จากตาราง 55 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารร้อยละ 60.9 อาจารย์ร้อยละ 73.5 และนักศึกษาร้อยละ 69.3 เห็นว่า จำนวนรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานและวิชาชีพครู มีความเหมาะสมแล้ว และผู้บริหารร้อยละ 14.5 รองลงมานักศึกษาร้อยละ 11.9 เห็นว่า จำนวนรายวิชาในหมวดพื้นฐานและวิชาชีพครูมีน้อยเกินไป

ผู้บริหารร้อยละ 88.5 อาจารย์ร้อยละ 70.4 และนักศึกษาร้อยละ 84.3 เห็นว่า จำนวนรายวิชาในหมวดสุขศึกษามีความเหมาะสมแล้ว และอาจารย์ร้อยละ 25.9 รองลงมาคือนักศึกษาร้อยละ 4.7 เห็นว่าจำนวนรายวิชาในหมวดวิชาสุขศึกษามีน้อยเกินไป

ผู้บริหารร้อยละ 57.5 อาจารย์ร้อยละ 63.3 และนักศึกษาร้อยละ 65.2 เห็นว่า รายวิชาในหมวดวิชานันทนาการมีความเหมาะสมแล้ว และผู้บริหารร้อยละ 37.9 รองลงมาคืออาจารย์ร้อยละ 29.3 เห็นว่ารายวิชาในหมวดนันทนาการมีมากเกินไป

ผู้บริหารร้อยละ 55.3 อาจารย์ร้อยละ 72.4 และนักศึกษาร้อยละ 76.3 เห็นว่า จำนวนรายวิชาในหมวดวิชาพลศึกษามีความเหมาะสมแล้ว และผู้บริหารร้อยละ 42.1 รองลงมาคืออาจารย์ร้อยละ 26.1 เห็นว่า จำนวนรายวิชาในหมวดวิชาพลศึกษามีมากเกินไป

สรุป ข้อคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหารายวิชา

ในหมวดวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525

.....

หมวดวิชาพื้นฐานและวิชาชีพครู

1. ควรเพิ่มและเน้นวิชาชีพครูพลศึกษาให้มาก เพื่อนักศึกษานำไปใช้ในชีวิตและ
สอบบรรจุเข้าทำงาน เช่น หลักวิธีการสอน กฎหมายการศึกษา ฯลฯ
2. ควรมีวิชาชีพอื่น ๆ ให้นักศึกษาเลือก เพื่อสามารถประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ด้วย
เช่น หน่วยรักษาความปลอดภัย ผู้นำนักศึกษาและสวนสาธารณะ ฯลฯ
3. ควรปรับปรุงรายละเอียดวิชา โดยการจัดสัมมนาผู้สอนรายวิชาให้เหมาะสม
และทันต่อเหตุการณ์ เพื่อทำแผนการสอน โครงการสอน และอื่น ๆ
4. หน่วยกิตวิชาจิตวิทยาการศึกษา ควรเป็น 2 หน่วยกิต และวิชาจิตวิทยา
พัฒนาการ ควรเป็น 1 หน่วยกิต
5. เนื้อหาบางวิชาซ้ำซ้อนกัน
6. วิชาจริยศึกษา มีเนื้อหาเหมือนระดับมัธยม ควรเน้นจริยธรรมทางกีฬา
หรือจริยธรรมสำหรับครู เพื่อให้เป็นครูที่ดีในสังคม

หมวดวิชาสุขศึกษา

1. เนื้อหาบางวิชาควรให้สอดคล้องกับพลศึกษาและกีฬาให้มาก เช่น เน้น
โภชนาการสำหรับนักกีฬาหรือผู้ออกกำลังกาย
2. วิชาปฐมพยาบาล และสวัสดิศึกษาควรแยกออกเป็น 2 วิชา โดยเพิ่มหนัก
ในด้านการปฏิบัติจริงในชีวิตเพื่อให้มีประสบการณ์มากขึ้น
3. อนามัยส่วนบุคคล ควรใช้ชื่อเป็น "สุขภาพส่วนบุคคล" เพราะมีความหมาย
กว้างและลึกซึ้งมากกว่า
4. วิชาสรีรกายวิภาค ควรแบ่งเนื้อหาเรียน 2 ภาคเรียน และเพิ่มหน่วยกิต
5. วิชาประชากรศึกษา หน่วยกิตมากเกินไป และไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน
ควรเรียนวิชาที่มีประโยชน์จริง ๆ

หมวดวิชานันทนาการ

1. เนื้อหาวิชานันทนาการเบื้องต้น กับการจัดนันทนาการ ควรอยู่ในวิชาเดียวกัน เพียง 1 หน่วยกิต
2. ควรเน้นวิชาลูกเสือและยุวกาชาด โดยแยกจากวิชาหน่วยบริการเยาวชน เพราะเป็นวิชาบังคับตามหลักสูตรระดับมัธยม
3. วิชาเนตบอล และห่วงยาง ควรจัดอยู่ในวิชาเกมกีฬา
4. ควรจัดวิชาที่ท้องเสียค่าใช้จ่ายมาก เน้นกีฬาพื้นเมือง หรือวิชาเลือกที่เหมาะสมกับท้องถิ่น เช่น สกีนํ้า ดำน้ำ สำหรับวิทยาลัยที่อยู่ใกล้ทะเล
5. วิชาบางวิชาไม่เหมาะสมกับนักศึกษาหญิง เช่น ตะกร้อ ควรจัดวิชาอื่น ๆ แทนจะได้ผลและได้ประโยชน์มากกว่า

หมวดวิชาพลศึกษา

1. บางวิชาเรียนยาก ไม่ได้นำไปใช้ มีวิชามากทำให้นักศึกษาฝึกไม่ทัน
2. ควรเน้นวิชาการตัดสินกีฬาในทุกประเภท และวิธีการฝึกกีฬาต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการผลิตครูผู้นำทางพลศึกษา
3. ผู้เข้าเรียนทางพลศึกษาควรมีพื้นฐานทางทักษะกีฬา และมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 2 ปี เพื่อให้มีคุณภาพมากขึ้น หรืออาจจะรับนักศึกษาที่จบ ม. 3 เรียน 4 ปี
4. การมีวิชาเลือกอื่น ๆ ที่เรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้นอกจากการเป็นครู เช่น นักกายภาพบำบัด ผู้นำพลศึกษาตามโรงงาน หรือสถานเอกชนต่าง ๆ
5. ควรลดหน่วยกิตการเรียนตามหลักสูตร เหลือไม่เกิน 75 - 80 หน่วยกิต เพื่อให้นักศึกษาเรียนเน้นวิชาที่สำคัญ มีเวลาซ้อมทักษะและค้นคว้ามากขึ้น

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน

ตาราง 56 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การวางแผนและเตรียมการสอน ตามเนื้อหาวิชา	2.54	0.82	2.46	0.80	2.65	0.85	2.842
2. ความสามารถอธิบายและสาธิต กิจกรรมต่าง ๆ ให้นักศึกษาเกิด การเรียนรู้	2.58	0.77	2.50	0.91	2.76	0.84	5.771*
3. ความสนใจในหน้าที่รับผิดชอบ ต่อวิชาที่สอนของผู้สอน	2.76	0.88	2.53	1.00	2.65	0.90	2.127
4. ความแตกต่างทางพื้นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของนักศึกษา	2.79	0.72	2.81	0.81	2.77	0.83	0.111
5. แหล่งศึกษาค้นคว้าในวิทยาลัย ผลศึกษามีคุณภาพและปริมาณ เพียงพอ	2.49	1.01	2.28	0.96	2.39	0.94	2.472
6. การให้ความร่วมมือและเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์และ นักศึกษา	2.57	0.72	2.46	0.79	2.68	0.89	2.764
7. จำนวนนักศึกษาแต่ละห้องเหมาะสม กับกิจกรรมการเรียนการสอน	2.46	0.93	2.54	0.77	2.66	0.85	2.488
8. การจัดอาจารย์ให้สอนตามความรู้ ความสามารถและความถนัดใน วิชาที่สอน	2.41	0.88	2.63	0.87	2.73	0.93	3.855*

ตาราง 56 (ต่อ)

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9. ความเข้าใจหลักสูตรและสอนได้ ตามเนื้อหาวิชาของผู้สอน	2.63	0.71	2.57	0.80	2.74	0.91	2.766
10. การนำวิธีการสอน ความรู้และ ทักษะไปใช้ในการปรับปรุงวิชาชีพ ของนักศึกษา	2.64	0.77	2.55	0.81	2.77	0.90	5.180*
รวม	2.59	0.83	2.53	0.87	2.68	0.89	1.878

* $P < .05$ ($F_{2, 590} = 3.00$)

จากตาราง 56 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่ามีปัญหา
ในการจัดการเรียนการสอน "มาก" ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- ความแตกต่างทางพื้นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของนักศึกษา
- ความสนใจในเนื้อหาที่รับผิดชอบต่อวิชาที่สอนของผู้สอน
- ความสามารถอธิบายและสาธิตกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้
- ความเข้าใจหลักสูตรและสอนได้ตามเนื้อหาวิชาของผู้สอน
- การนำวิธีการสอน ความรู้และทักษะไปใช้ในการปรับปรุงวิชาชีพนักศึกษา

ของนักศึกษา

สำหรับปัญหาด้าน "แหล่งศึกษาค้นคว้าของนักศึกษามีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ"
ทั้งผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ
น้อยหรือไม่เพียงพอ

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหา "น้อย" ได้แก่

- จำนวนนักศึกษาแต่ละห้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
- การจัดอาจารย์สอนตามความรู้ ความสามารถและความถนัดในวิชาที่สอน

สำหรับอาจารย์ เห็นว่า ข้อที่มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน "น้อย" ได้แก่

- การวางแผนและเตรียมการสอนตามเนื้อหาวิชา
- การให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาลัยจัดขึ้น

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับด้านการจัดการเรียนการสอน

ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 2, 8 และ 10 จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 57

ตาราง 57 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ในแต่ละข้อ เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ปัญหาข้อ	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
2.	.08	.26*	.18	.239
8.	.22	.32*	.10	.250
10.	.01	.23*	.22	.226

* $P < .05$

จากตาราง 57 แสดงว่า อาจารย์กับนักศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 2, 8 และ 10

จากการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน การจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่ามีปัญหา "มาก" ในทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59, 2.53 และ 2.68 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏตามตาราง 58

ตาราง 58 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2.87	2	1.43	1.876
ภายในกลุ่ม	450.77	590	0.76	
รวม	453.64	592		

* $P < .05$ ($F_{2,590} = 3.00$)

จากตาราง 58 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตาราง 59 แสดงสภาพทั่ว ๆ ไป ของสนามฝึกกิจกรรมทางพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
คิดเป็นร้อยละ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลักษณะ	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	รวม	ร้อยละ
1. เรียบ ไม่มีหลุมบ่อ	24	64	90	178	15.3
2. เป็นสนามฝึกเฉพาะกีฬานั้น ๆ	40	123	129	292	25.0
3. ไม่มีอุปกรณ์ต่อการเรียนการสอน	39	111	104	254	21.8
4. มีสิ่งกีดขวางทำให้เกิดอุบัติเหตุ	10	30	67	107	9.2
5. ใช้ฝึกกิจกรรมหลายอย่างร่วมกัน	48	131	156	335	28.7
รวม	161	459	546	1,166	100.0

จากตาราง 59 แสดงว่า สภาพของสนามฝึกกิจกรรมทางพลศึกษา ในวิทยาลัย
พลศึกษาร้อยละ 28.7 ใช้ในการฝึกกิจกรรมหลายอย่างร่วมกัน รองลงมาคือร้อยละ 25
เป็นสนามฝึกเฉพาะกีฬานั้น ๆ และที่น้อยที่สุดคือร้อยละ 9.2 สนามมีสิ่งกีดขวางทำให้เกิด
อุบัติเหตุ

ลักษณะอื่น ๆ ของสนามโดยทั่วไป คือ สนามขาดคุณภาพและไม่มีมาตรฐาน ในฤดูฝน
สนามขรุขระใช้งานไม่ค่อยได้

ตาราง 60 แสดงปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในวิทยาลัยพลศึกษา
กิตเป็นร้อยละ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	รวม	ร้อยละ
1. การเบิกจ่ายอุปกรณ์ยุ่งยากและ ลำบาก	13	52	99	164	16.9
2. ขาดการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพ ที่ดีและใช้งานได้	51	153	137	341	35.2
3. ผู้ใช้ไม่รู้จักใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสม	32	101	122	255	26.3
4. อุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับจำนวน นักศึกษา	24	84	101	209	21.6
รวม	120	390	459	969	100.0

จากตาราง 60 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเห็นว่า อุปกรณ์และ
สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนใหญ่คือร้อยละ 35.2 ขาดการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดีและใช้
งานได้ รองลงมาคือร้อยละ 26.3 เห็นว่าผู้ใช้อุปกรณ์ไม่รู้จักใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับ
สภาพการณ์ และที่น้อยที่สุดคือร้อยละ 16.9 เห็นว่า การเบิกจ่ายอุปกรณ์มีความยุ่งยากและ
ลำบาก

ปัญหาด้านอื่น ๆ คือ ขาดผู้มีความรู้และผู้รับผิดชอบที่แท้จริง ตลอดจนการจัดที่เก็บ
รักษาให้ได้มาตรฐาน

ตาราง 61 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่
ในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

สิ่งอำนวยความสะดวก	มีเพียงพอ		มีไม่เพียงพอ		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ห้องพยาบาลและเตียงคนไข้	382	64.4	187	31.5	24	4.1
2. สถานที่ต้มน้ำและน้ำดื่ม	189	31.9	380	64.1	24	4.1
3. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	370	62.4	176	29.7	47	7.9
4. ตู้ล็อกเกอร์	373	62.9	175	29.5	45	7.6
5. ห้องน้ำ-ห้องส้วม	308	51.9	280	47.2	5	0.8
6. บ้านพักอาจารย์และคณาจารย์	348	58.7	217	36.6	28	4.7
7. หอพักนักศึกษา	327	55.1	198	33.4	68	11.5
8. ห้องสมุดของวิทยาลัย	213	35.9	368	62.1	12	2.0
9. หนังสือและเอกสารในห้องสมุด	123	20.7	460	77.6	10	1.7
10. โรงอาหาร	309	52.1	219	36.9	65	11.0
11. อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา	259	43.7	316	53.3	18	3.0
12. ศูนย์เก็บอุปกรณ์กีฬา	248	41.8	302	50.9	43	7.3
13. ห้องประชุมอาจารย์	368	62.1	142	24.0	83	14.0

จากตาราง 61 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าปริมาณของ
อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในวิทยาลัยพลศึกษาที่มี "เพียงพอ" อันดับหนึ่งได้แก่
ห้องพยาบาลและเตียงคนไข้ ร้อยละ 64.4 รองลงมาคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย
ร้อยละ 62.4 และที่มีเพียงน้อยที่สุดคือ หนังสือและเอกสารในห้องสมุด ร้อยละ 20.7

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีแต่ "ไม่เพียงพอ" อันดับหนึ่งคือ หนังสือ
และเอกสารในห้องสมุด ร้อยละ 77.6 รองลงมาคือ สถานที่ต้มน้ำและน้ำดื่ม ร้อยละ 64.1
และที่มีไม่เพียงพอที่น้อยที่สุด คือ ห้องประชุมอาจารย์ ร้อยละ 24.0

ส่วนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ "ไม่มีเลย" คือ ห้องประชุมอาจารย์ และหอพักนักศึกษาของวิทยาลัยและเอกชน

ตาราง 62 แสดงรายการอุปกรณ์การเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาที่ยังมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและสื่อการสอนวิชาทฤษฎี	38	16.4
2. หนังสือค้นคว้า เอกสาร ตำรา	35	15.1
3. อุปกรณ์กีฬายิมนาสติก บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และมวย	34	14.7
4. อุปกรณ์ประเภทกรีฑา	32	13.8
5. เครื่องมือทางการแพทย์และพยาบาล	26	11.2
6. เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย	22	9.5
7. อุปกรณ์กีฬาตะกร้อ ย็อกกีและแฮนด์บอล	15	6.5
8. อุปกรณ์ทางสรีรกายวิภาคศาสตร์	10	4.3
9. อุปกรณ์อื่น ๆ	20	8.6
รวม	232	100.0

จากตาราง 62 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่า อุปกรณ์ที่ยังมีไม่เพียงพอ คือ อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและสื่อการสอนวิชาทฤษฎี ร้อยละ 16.4 หนังสือค้นคว้า เอกสารและตำรา ร้อยละ 15.1 อุปกรณ์กีฬายิมนาสติก บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และมวย ร้อยละ 14.7 อุปกรณ์กรีฑา ร้อยละ 13.8 เครื่องมือทางการแพทย์ และพยาบาล ร้อยละ 11.2 เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย ร้อยละ 9.5 อุปกรณ์กีฬาตะกร้อ ย็อกกีและแฮนด์บอล ร้อยละ 6.5 อุปกรณ์ทางสรีรกายวิภาคศาสตร์ ร้อยละ 4.3 และอุปกรณ์อื่น ๆ ร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

ตาราง 63 แสดงรายการอุปกรณ์ในวิทยาลัยพลศึกษาที่มีแต่ไม่ได้ใช้ให้เป็นประโยชน์
คิดเป็นร้อยละ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. จักรยาน	63	41.5
2. เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย	25	16.5
3. อุปกรณ์ยกน้ำหนัก อนุและเครื่องยิงลูกเทนนิส	24	15.8
4. ปืน และสนามยิงปืน	22	14.5
5. เครื่องตรวจคลื่นหัวใจไฟฟ้า	7	4.6
6. อีเลคโตน	5	3.3
7. กล้องจุลทรรศน์	4	2.6
8. เครื่องมือผ่าตัดเล็ก	2	1.3
รวม	152	100.0

จากตาราง 63 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าอุปกรณ์ในวิทยาลัยพลศึกษาที่มีอยู่แต่ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ในแต่ละแห่งตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ จักรยาน ร้อยละ 41.5 เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย ร้อยละ 16.5 อุปกรณ์ยกน้ำหนัก อนุ และเครื่องยิงลูกเทนนิส ร้อยละ 15.8 ปืน และสนามยิงปืน ร้อยละ 14.5 เครื่องตรวจคลื่นหัวใจไฟฟ้า ร้อยละ 4.6 อีเลคโตน ร้อยละ 3.3 กล้องจุลทรรศน์ ร้อยละ 2.6 และเครื่องมือผ่าตัดเล็ก ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ตาราง 64 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ระหว่างผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา

ปัญหา	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ปัญหาสนามกีฬากลางแจ้ง	1.97	1.19	2.19	1.16	2.28	1.16	2.145
2. ปัญหาสนามกีฬาในร่ม	2.12	1.06	2.13	1.04	2.25	1.07	0.937
3. ปัญหาอุปกรณ์การสอนทฤษฎีและปฏิบัติ	2.29	0.80	2.33	0.92	2.24	1.02	0.580
4. ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานของอุปกรณ์	2.29	0.86	2.41	0.92	2.22	0.97	2.574
5. ปัญหาแหล่งศึกษาค้นคว้าของอาจารย์และนักศึกษา	3.00	0.88	2.89	0.99	2.35	1.01	24.780*
6. ปัญหาขาดงบประมาณจัดซื้อและจัดหาอุปกรณ์	2.80	0.91	2.83	0.94	2.43	1.04	11.710*
รวม	2.41	1.03	2.46	1.04	2.30	1.05	1.704

* $P < .05$ ($F_{2, 590} = 3.00$)

จากตาราง 64 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่าปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีปัญหา "มาก" อันดับหนึ่งคือ แหล่งศึกษาค้นคว้าของอาจารย์และนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และ 2.89 ตามลำดับ รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับการขาดงบประมาณในการจัดซื้อและจัดหาอุปกรณ์การเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 และ 2.83 ตามลำดับ

นอกจากนี้ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับสนามกีฬา
ในร่มและกลางแจ้ง อุปกรณ์การสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ คุณภาพและมาตรฐานของ
อุปกรณ์ มีปัญหา "น้อย" (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และ
สิ่งอำนวยความสะดวก ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาเกี่ยวกับแหล่งศึกษาค้นคว้าและด้านงบประมาณ
จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของ นิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 65

ตาราง 65 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และ
สิ่งอำนวยความสะดวก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ปัญหา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q.
แหล่งศึกษาค้นคว้า	.11	.65*	.54*	.273
งบประมาณจัดซื้อและ จัดหา	.02	.37*	.40*	.273

* $P < .05$

จากตาราง 65 แสดงว่า อาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา เห็นว่า
แหล่งศึกษาค้นคว้าของอาจารย์และนักศึกษา กับการขาดงบประมาณในการจัดซื้อและจัดหา
อุปกรณ์การเรียน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
โดยรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีปัญหา "น้อย"
โดยมีค่าเฉลี่ย 2.41, 2.46 และ 2.30 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และ
 สิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน
 ดังปรากฏตามตาราง 66

ตาราง 66 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
 อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3.71	2	1.85	1.7032
ภายในกลุ่ม	641.93	590	1.09	
รวม	645.64	592		

* $p < .05$ ($F_{2, 590} = 3.00$)

จากตาราง 66 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่
 สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

ตาราง 67 แสดงกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น เพื่อเสริมความรู้แก่นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. การสัมมนาทางวิชาการแก่นักศึกษาและครูในท้องถิ่น	201	12.5
2. การเผยแพร่ความรู้ทางพลศึกษาและกีฬาแก่ชุมชน	407	24.7
3. การจัดการแข่งขันกีฬภายในวิทยาลัย	374	22.7
4. การเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษ	313	19.0
5. การร่วมงานทางประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น	351	21.3
รวม	1651	100.0

จากตาราง 67 แสดงว่า กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อเสริมความรู้แก่นักศึกษา ตามลำดับ คือ การเผยแพร่ความรู้ทางพลศึกษาและกีฬาแก่ชุมชน ร้อยละ 24.7 รองลงมาคือ ร้อยละ 22.7 การจัดการแข่งขันกีฬภายในวิทยาลัย ร้อยละ 21.3 คือ การร่วมงานทางประเพณี และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้อยละ 12.5 คือ การสัมมนาทางวิชาการแก่นักศึกษาและครูในท้องถิ่น ส่วนที่น้อยที่สุด คือ ร้อยละ 19 มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษ ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ตาราง 68 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน กิจกรรมเสริมหลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ
นักศึกษา

ปัญหา	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การให้ความร่วมมือของนักศึกษา และอาจารย์	2.38	0.78	2.36	0.82	2.51	0.94	2.208
2. การสนับสนุนของผู้บริหารชั้นสูง	2.17	0.99	2.40	0.94	2.43	0.97	2.241
3. การใช้อุปกรณ์ สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.97	1.07	2.30	0.76	2.45	0.87	17.838*
4. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	2.42	0.79	2.33	0.81	2.44	0.89	1.126
5. ฐานะเศรษฐกิจของอาจารย์และ นักศึกษา	2.92	0.76	2.72	0.98	2.46	0.91	9.602*
6. งบประมาณในการจัดกิจกรรม	2.87	0.81	2.72	0.99	2.37	0.05	11.875*
รวม	2.62	0.93	2.47	0.91	2.44	0.94	1.122

* $P < .05$ ($F_{2; 590} = 3.00$)

จากตาราง 68 แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่า ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ฐานะทางเศรษฐกิจของอาจารย์และนักศึกษา งบประมาณในการจัดกิจกรรมของวิทยาลัย มีปัญหา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97, 2.92 และ 2.87 ตามลำดับ

อาจารย์ เห็นว่า ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีปัญหา "มาก" อันหนึ่งคือ งบประมาณในการจัดกิจกรรม และฐานะทางเศรษฐกิจของอาจารย์และนักศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และ 2.72 ตามลำดับ

นักศึกษา เห็นว่า ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีปัญหา "มาก" คือ การให้ความร่วมมือของนักศึกษาและอาจารย์ในวิทยาลัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวแล้ว ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีปัญหา "น้อย" (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 3, 5 และ 6 จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของ นิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 69

ตาราง 69 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ปัญหา	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า q
1. การใช้อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	.67*	.52*	.15	.237
2. ฐานะเศรษฐกิจของอาจารย์และนักศึกษา	.20	.46*	.26*	.256
3. งบประมาณในการจัด	.15	.50*	.35*	.276

* $P < .05$

จากตาราง 69 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ระหว่าง ผู้บริหารกับอาจารย์ และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัญหาเกี่ยวกับฐานะเศรษฐกิจของอาจารย์และนักศึกษา ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณในการจัดกิจกรรมของวิทยาลัย ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ความถี่เกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวม ผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย 2.62 ส่วนอาจารย์และนักศึกษา เห็นว่ามีปัญหา "น้อย" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และ 2.44 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏตามตาราง 70

ตาราง 70 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1.93	2	0.97	1.126
ภายในกลุ่ม	506.03	590	0.86	
รวม	507.96	592		

$$*P < .05 \quad (F_{2, 590} = 3.00)$$

จากตาราง 70 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

ด้านการวัดและประเมินผล

ตาราง 71 แสดงหลักเกณฑ์การสอบวัดผลที่ใช้ในวิทยาลัยพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. สอบเก็บคะแนนแต่ละชั่วโมงรวมกับคะแนนสอบปลายภาค	242	18.7
2. สอบกลางภาคและปลายภาคนำคะแนนมารวมกัน	392	30.3
3. สอบปลายภาคเพียงอย่างเดียว	68	5.3
4. ใช้คะแนนจากการทำงานกลุ่มและเดี่ยว	43	3.3
5. ทดสอบย่อย กลางภาค ปลายภาครวมกับงานที่มอบหมาย	415	32.1
6. ภาควิชาทดสอบย่อย และสอบปลายภาค	60	5.7
7. ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนว่าจะใช้แบบใด	73	4.6
รวม	1293	100.0

จากตาราง 71 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า หลักเกณฑ์การสอบวัดผลในวิทยาลัยพลศึกษาที่ใช้อยู่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 32.1 มีการสอบย่อย สอบกลางภาค สอบปลายภาคและนำคะแนนมารวมกับงานที่มอบหมาย รองลงมา คือ ร้อยละ 30.3 มีการสอบกลางภาคและปลายภาค แล้วนำคะแนนมารวมกัน และที่มีส่วนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 3.3 ให้คะแนนจากการทำงานกลุ่มและเดี่ยว

ตาราง 72 แสดงลักษณะของข้อทดสอบที่ใช้วัดผลในวิทยาลัยพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. แบบปรนัย	230	23.6
2. แบบอัตนัย	111	11.4
3. แบบปรนัยและอัตนัย	416	42.8
4. แบบทดสอบปฏิบัติ	216	22.2
รวม	973	100.0

จากตาราง 72 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ลักษณะของข้อทดสอบที่ใช้วัดผลในวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.8 เป็นแบบปรนัยและอัตนัย รวมกัน รองลงมาคือ ร้อยละ 23.6 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ร้อยละ 22.2 เป็นแบบทดสอบปฏิบัติ และที่น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 11.4 เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย

ตาราง 73 แสดงหลักเกณฑ์ในการประเมินผลระดับคะแนน ในวิทยาลัยพลศึกษา คิดเป็น ร้อยละ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. แปลงคะแนนดิบเป็นร้อยละ	143	19.6
2. แปลงระดับคะแนนโดยอาศัยโค้งปกติ	85	11.7
3. แปลงคะแนนเป็นคะแนนมาตรฐาน แล้วใช้ตาราง "ที - ปกติ"	348	47.8
4. ผู้สอนประเมินความสามารถนักศึกษาด้วยตนเอง	152	20.9
รวม	728	100.0

จากตาราง 73 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า หลักเกณฑ์ในการประเมินผลระดับคะแนนในวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.8 มีการแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน และใช้ตาราง "ที - ปกติ" รองลงมาคือ ร้อยละ 20.9 ผู้สอนประเมินความสามารถของนักศึกษาด้วยเกณฑ์ของผู้สอนเอง และที่น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 11.7 มีการแปลงคะแนนโดยอาศัยโค้งปกติ

ตาราง 74 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่ยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ระหว่างผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา

เกณฑ์พฤติกรรม	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความรู้และความเข้าใจใน เนื้อหาวิชา	3.11	0.66	3.17	0.50	2.91	0.65	12.178*
2. การนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหา	2.87	0.68	3.00	0.71	2.72	0.70	10.106*
3. การแสดงออกและถ่ายทอด ออกมาให้เห็น	2.96	0.60	3.03	0.64	2.80	0.74	7.944*
4. ความสนใจในวิชาชีพและ ความเป็นครู	2.80	0.69	2.94	0.73	2.81	0.81	1.972
5. บุคลิกภาพและความประพฤติ	2.95	0.69	2.96	0.70	2.83	0.78	2.182
6. การพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว	3.01	0.66	3.07	0.63	2.90	0.80	2.837
7. การเป็นนักกีฬาของวิทยาลัย	2.49	0.81	2.58	0.82	2.83	0.85	8.126*
8. การเข้าร่วมกิจกรรม	2.58	0.84	2.78	0.76	2.87	0.86	3.870*
9. ลักษณะผู้นำผู้ตาม	2.82	0.78	2.98	0.74	2.84	0.85	2.487
10. การปรับตัวในสังคม	2.86	0.78	2.97	0.74	2.90	0.82	0.937
รวม	2.84	0.74	2.95	0.72	2.84	0.79	1.424

* $P < .05$ ($F_{2, 590} = 3.00$)

จากตาราง 74 แสดงว่า ผู้บริหาร เห็นว่า ผู้สอนประเมินผลโดยยึดเกณฑ์พฤติกรรม
ที่ระบุ ในทุกข้อ "มาก" (ยกเว้น การเป็นนักกีฬาของวิทยาลัย) อันดับหนึ่งคือ วิชาความรู้
ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา (3.11) รองลงมาคือ การพัฒนาทักษะทางการเคลื่อนไหว (3.01)

และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือ การเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย (2.58)

สำหรับอาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ผู้สอนได้ประเมินผลโดยยึดเกณฑ์พฤติกรรมตามที่ระบุ ในทุกข้อ "มาก" อันต้งหนึ่งคือ วัคความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา (3.17 และ 2.91) รองลงมาคือ วัคด้านการพัฒนาทักษะทางการเคลื่อนไหว (3.07 และ 2.90)

ส่วนพฤติกรรมที่ ผู้บริหาร เห็นว่า ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล "น้อย" คือ การเป็นนักกีฬาของวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 2.49)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ในแต่ละข้อ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ (ยกเว้นข้อ 4, 5, 9 และ 10) จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีของ นิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 75

ตาราง 75 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

พฤติกรรม	ผู้บริหาร-อาจารย์	อาจารย์-นักศึกษา	ผู้บริหาร-นักศึกษา	ค่า t
- ความรู้ความเข้าใจ	.06	.49*	.25*	.165
- การนำความรู้ไปใช้	.13	.15	.28*	.194
- การแสดงออกทางความรู้	.07	.16	.24*	.189
- การเป็นนักกีฬาวิทยาลัย	.10	.34*	.25*	.230
- การเข้าร่วมกิจกรรม	.21	.29*	.09	.227

* $P < .05$

จากตาราง 75 แสดงว่า ผู้สอนยึดเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษาด้านความรู้ และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ระหว่าง อาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมด้านการนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา ระหว่าง ผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมด้านการแสดงออกทางความรู้ และถ่ายทอดมาให้เห็น ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมด้านการเป็นนักกีฬาของวิทยาลัย ระหว่าง อาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย ระหว่าง อาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนพฤติกรรมด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวแล้ว ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ผู้สอนได้ยึดเกณฑ์ต่าง ๆ ในการประเมินผล "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย 2.84, 2.95 และ 2.84 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏตามตาราง 76

ตาราง 76 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม
ที่ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1.63	2	0.81	1.4220
ภายในกลุ่ม	338.03	590	0.57	
รวม	339.66	592		

$$* P < .05 \quad (F_{2, 590} = 3.00)$$

จากตาราง 76 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ใน
การประเมินผล ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่าง
ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏตามตาราง 77

ตาราง 77 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา
ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1.10	2	0.55	0.6241
ภายในกลุ่ม	450.91	512	0.88	
รวม	452.01	514		

$$* p < .05 \quad (F_{2, 512} = 3.00)$$

จากตาราง 77 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยได้เสนอหัวข้อที่สำคัญดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2525 ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2525 ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาระดับที่ 2 ของวิทยาลัยพณิชยการ สังเกตกรรมพณิชยการ กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2527 รวม 17 แห่ง โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 76 คน อาจารย์ จำนวน 237 คน และนักศึกษา จำนวน 280 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 593 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2525 ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) จำนวน

137 ข้อ แบบตรวจคำตอบ (Check List) จำนวน 36 ข้อ และแบบปลายเปิด (Open end) จำนวน 10 ข้อ โดยครอบคลุมปัญหา 6 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร
- 2.2 ด้านเนื้อหาวิชา
- 2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2.4 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2.6 ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในชั้นต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 593 ฉบับ เป็นคำตอบของ ผู้บริหาร จำนวน 76 ฉบับ อาจารย์ จำนวน 237 ฉบับ และนักศึกษา จำนวน 280 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 3 วิเคราะห์คำตอบประเภทตรวจคำตอบ โดยหาค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เสนอตามตารางประกอบการอธิบาย ส่วนแบบปลายเปิด ใช้การสรุปปัญหาเสนอในรูปแบบความเรียง

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่ของคำตอบทั้งหมดแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์คำตอบ โดยใช้เครื่องคำนวณ (Computer) ที่ศูนย์บริการ ไมโครคอมพิวเตอร์ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

3.50 - 4.00	ถือว่า มีปัญหามากที่สุด
2.50 - 3.49	ถือว่า มีปัญหา
1.50 - 2.49	ถือว่า มีปัญหาน้อย
0.50 - 1.49	ถือว่า มีปัญหาน้อยที่สุด
0.00 - 0.49	ถือว่า ไม่มีปัญหาเลย

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ในแต่ละข้อ (Item) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยใช้สถิติ F - test แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance)

2.3 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็น ในแต่ละตอน (Part) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยใช้สถิติ F - test แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 108 - 110)

2.4 หากผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) (Winer. 1971 : 215 - 218)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

1. ผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 36 - 40 ปี ร้อยละ 19.7 เพศหญิง อายุระหว่าง 31 - 35 ปี ร้อยละ 10.5 วุฒิมัธยมศึกษา ระดับปริญญาโท ร้อยละ 54.0 ประสบการณ์การทำงานในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่าง 6 - 10 ปี ร้อยละ 47.3 และมีตำแหน่งผู้ช่วยฝ่ายวิชาการซึ่งเป็นผู้บริหารหลักสูตรโดยตรง ร้อยละ 22.4

2. อาจารย์ เพศชาย ร้อยละ 36.3 และเพศหญิง ร้อยละ 12.7 มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 83.1 ประสบการณ์การสอนในวิทยาลัย ระหว่าง 1 - 5 ปี ร้อยละ 58.2 งานพิเศษที่ทำเป็นงานกิจกรรมของวิทยาลัย ร้อยละ 24.2 และส่วนใหญ่สอนตรงสาขาที่เรียนมา

3. นักศึกษา เป็นเพศชาย ร้อยละ 42.1 อายุระหว่าง 21 - 25 ปี เพศหญิง ร้อยละ 13.9 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี วุฒิการศึกษาเดิมจบจากประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ร้อยละ 82.8 สาเหตุที่เลือกเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเอก เพราะ "ชอบวิชานี้มาก" ร้อยละ 40.6

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา

1. ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร

1.1 ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง สามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ "มาก" โดยเฉพาะข้อ 5 "ให้เป็นผู้นิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพกายและจิต ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมตลอดจนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา" รองลงมาคือข้อ 6 "ให้เป็นผู้มีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เพื่อความเป็นเอกภาพมั่นคงของประเทศชาติ"

1.2 ลักษณะของความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นตรงกันว่า "เป็นความมุ่งหมายที่ทันสมัยและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาชาติปัจจุบัน" และยังเป็นความมุ่งหมายที่มีลักษณะส่งเสริมความเจริญทางวิชาชีพ พัฒนาความรู้และทักษะ ในการประกอบอาชีพด้วย

จากการศึกษา โดยส่วนรวม พบว่าทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้มาก

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถผลิตนักศึกษา ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ มีความเห็นแตกต่างกับนักศึกษา

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. ด้านเนื้อหาวิชา

2.1 หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป พอสรุปเป็นกลุ่มวิชาได้ดังนี้

2.1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก พบว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษามาก อันดับหนึ่งคือ หลักและการใช้ภาษาไทย รองลงมาคือ การใช้ห้องสมุด ส่วนวิชาสังคีตนิยม ผู้บริหารกับอาจารย์ เห็นว่ามีความสำคัญ และประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย"

2.1.2 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ พบว่า วิชาที่มีความสำคัญ และประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" อันดับหนึ่งคือ คณิตศาสตร์และสถิติเบื้องต้น รองลงมาคือ ชีววิทยา ฟิสิกส์ และเคมีทั่วไป ตามลำดับ

2.1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ พบว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" อันดับหนึ่งคือ จริยศาสตร์ รองลงมาคือ สังคมวิทยา รัฐศาสตร์ และ เศรษฐศาสตร์ ตามลำดับ

2.2 หมวดวิชาชีพครู พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" อันดับหนึ่งคือ วิธีสอนวิชาเอก รองลงมาคือ วิธีสอนวิชาโท และการฝึกสอนฝึกงาน ตามลำดับ

ส่วนวิชาอื่น ๆ ในหมวดวิชาชีพครู มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา

2.3 หมวดวิชาสุขภาพศึกษา

2.3.1 ผู้บริหารเห็นว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" อันดับหนึ่งคือ กายวิภาคและสรีรวิทยา รองลงมาคือ อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน

2.3.2 อาจารย์ เห็นว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" คือ วิชาสรีรวิทยาและปฐมพยาบาล

2.3.3 นักศึกษา เห็นว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" อันดับหนึ่งคือ สวัสดิศึกษาและปฐมพยาบาล รองลงมาคือ อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน สำหรับวิชาอื่น ๆ ในหมวดสุขศึกษา ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา

2.4 หมวดวิชานันทนาการ

2.4.1 หมวดวิชานันทนาการ ภาคทฤษฎี พบว่า วิชาหมวดนันทนาการ มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" คือ หน่วยบริการเยาวชน (ร่วมกับลูกเสือ - ยุวกาชาด) นันทนาการเบื้องต้น การจัดนันทนาการ และการอยู่ค่ายพักแรม ตามลำดับ

2.4.2 หมวดวิชานันทนาการ ภาคปฏิบัติ (บังคับ) พบว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา อันดับหนึ่งคือ เกมและเกมนำ รองลงมาคือ กิจกรรมเข้าจังหวะ ตะกร้อและเชกตะกร้อ เทเบิลเทนนิส และแบดมินตัน ตามลำดับ

2.4.3 หมวดวิชานันทนาการ ภาคปฏิบัติ (เลือก) พบว่า ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" อันดับหนึ่งคือ ลีลาศ รองลงมา คือ นาฏศิลป์ไทย หมากรูกไทย เนตบอลและห่วงยาง ตามลำดับ

สำหรับอาจารย์และนักศึกษา เห็นว่า วิชาลีลาศ มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ส่วนวิชาอื่น ๆ มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย"

ส่วนวิชาที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อยที่สุด" คือ ขี่ม้า และกอล์ฟ

2.5 หมวดวิชาพลศึกษา

2.5.1 หมวดวิชาพลศึกษา ภาคทฤษฎี ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" อันดับหนึ่งคือ การจัดการแข่งขันกีฬา รองลงมาคือ การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน ส่วนอาจารย์ เห็นว่า วิชาการจัดการแข่งขันกีฬา มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด"

ส่วนวิชาอื่น ๆ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่ามีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา

2.5.2 หมวดวิชาพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) ผู้บริหาร เห็นว่า วิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" คือ ฟุตบอล 1, 2 และวอลเลย์บอล 1

ส่วนวิชาอื่น ๆ ในหมวดพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (บังคับ) ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา เห็นว่ามีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา

2.5.3 หมวดวิชาพลศึกษา ภาควิชาปฏิบัติ (เลือก) ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าวิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" คือ การตัดสินกีฬา 1, 2 และ 3 รองลงมาคือ ช่วยคนตกน้ำ เทนนิส การบริหารกายประกอบดนตรี ว่ายน้ำ 2 ซอฟท์บอล ซ็อกกี รักบี้และไอคิโด ตามลำดับ

ส่วนวิชาที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่ามีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย" คือ ดาบสากล รองลงมาคือ กระโดดน้ำ โปโลน้ำ ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ และจักรยาน ตามลำดับ

2.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนรายวิชาในหมวดต่าง ๆ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความเหมาะสมดี แต่เมื่อพิจารณาอัตราส่วนของค่าเฉลี่ย ในแต่ละหมวด พบว่า หมวดพลศึกษา มีจำนวนรายวิชามากที่สุด รองลงมาคือ หมวดวิชา นันทนาการ และหมวดวิชาที่มีจำนวนรายวิชาน้อยที่สุด คือ หมวดวิชาสุขศึกษา

2.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาที่ควรเพิ่มและตัดออก สรุปได้ดังนี้

2.7.1 หมวดพื้นฐานและวิชาชีพครู ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เห็นว่าควรเพิ่มวิชา กฎหมายครูและระเบียบปฏิบัติราชการ ความรู้ทั่วไปและข่าวเหตุการณ์โลก วาฬการสำหรับครู ตามลำดับ ส่วนวิชาที่ควรตัดออก คือ ศิลปะกับมนุษย์ สังคีตนิยม และ ประวัติวรรณคดีไทย ตามลำดับ

2.7.2 หมวดวิชาสุขศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า วิชาที่ควรเพิ่ม คือ ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ การสาธารณสุขเบื้องต้น สุขภาพจิตหรือสุขภาพ สิ่งแวดล้อม โรคติดต่อที่พบมาก เพศศึกษา และแยกวิชาสวัสดิศึกษาและปฐมพยาบาลออกจากกัน ส่วนวิชาที่ควรตัดออกคือ ประชากรศึกษา

2.7.3 หมวดวิชานันทนาการ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าควรเพิ่มวิชา การละเล่นพื้นเมือง วิชาที่เหมาะสมกับท้องถิ่น เช่น วิชาดำน้ำ เรือใบ สกีนํ้า สำหรับวิทยาลัยที่อยู่ชายฝั่งทะเล นอกจากนี้ให้แยกวิชาลูกเสือ - ยุวกาชาดออกจาก วิชา หน่วยบริการเยาวชน และให้ผู้หญิงเรียนวิชาอื่นแทนตะกร้อ

ส่วนวิชาที่ควรตัดออก คือ ขี่ม้า โบว์ลิง กอล์ฟ ยิงธนู และนาฏศิลป์สากล และให้ รวมวิชานันทนาการเบื้องต้นกับวิชาการจัดนันทนาการเข้าด้วยกัน

2.7.4 หมวดวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า วิชาที่ควรเพิ่มคือ หลักการฝึกกีฬา (Principle of Coaching) ประเภทต่าง ๆ เทคโนโลยีทางการกีฬาและวิชาอื่น ๆ

ส่วนวิชาที่ควรตัดออกคือ คามสากล มวยปล้ำ โปโลน้ำ และกระโดดน้ำ

2.8 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ในด้าน เนื้อหาวิชา โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีดังนี้

2.8.1 อาจารย์ เห็นว่า หมวดวิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" คือ หมวดวิชาชีพครู

2.8.2 ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า หมวดวิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย" โดยส่วนรวมคือ หมวดวิชานันทนาการ ทัศนศึกษา (เลือก)

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

3.1 ผู้บริหาร เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาที่มี ปัญหา "มาก" อันดับหนึ่งคือ ความแตกต่างทางพื้นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของ นักศึกษา (ข้อ 4) รองลงมาคือ ความสนใจในหน้าที่รับผิดชอบต่อวิชาที่สอนของผู้สอน (ข้อ 3)

ส่วนข้อที่มีปัญหา "น้อย" คือ การจัดให้อาจารย์สอนตามความรู้ ความสามารถและความถนัดตรงตามที่เราเรียนมา (ข้อ 8) และจำนวนนักศึกษาแต่ละห้องไม่เหมาะสมกับกิจกรรมที่เราเรียน (ข้อ 7)

3.2 อาจารย์ เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาที่มีปัญหามากอันดับหนึ่งคือ ข้อ 4 เช่นเดียวกับผู้บริหาร รองลงมาคือ การจัดให้อาจารย์สอนตามความรู้ ความสามารถและความถนัดตรงตามวิชาที่สอน (ข้อ 8)

ส่วนข้อที่มีปัญหา "น้อย" คือ การให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย (ข้อ 6) และ การวางแผนและเตรียมการสอนตามเนื้อหาวิชา (ข้อ 1)

3.3 นักศึกษา เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาที่มีปัญหา "มาก" คือ ข้อ 4 เช่นเดียวกับผู้บริหารและอาจารย์ รองลงมาคือ การนำวิธีการสอนความรู้และทักษะต่าง ๆ ไปใช้ปรับปรุงวิชาชีพพลศึกษา (ข้อ 10)

3.4 สำหรับปัญหาที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีปัญหา "มาก" คือ แหล่งศึกษา ค้นคว้าของนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ "น้อยที่สุด" หรือขาดคุณภาพและปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา พบว่า การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา มีปัญหา "มาก"

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษามีปัญหามาก และความคิดเห็นด้านนี้ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา พบว่า

4.1 สภาพทั่ว ๆ ไป ของสนามฝึกกิจกรรมทางพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้ฝึกกิจกรรมหลายอย่างรวมกัน ร้อยละ 28.7 รองลงมาคือ เป็นสนามฝึกเฉพาะแต่ละชนิดกีฬา ร้อยละ 25.0 ส่วนลักษณะอื่น ๆ พบว่า สนามขาดคุณภาพและไม่มีมาตรฐาน ขรุขระ ใช้งานได้ไม่ค่อยดี โดยเฉพาะในฤดูฝน

4.2 ปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่คือ ขาดการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพดีและใช้งานได้ ร้อยละ 35.2 รองลงมาคือ ผู้ใช้ไม่รู้จักใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับสภาพ ร้อยละ 26.3

4.3 ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่มี ผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา เห็นว่า สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีเพียงพอมาก คือ ห้องพยาบาลและเตียงคนไข้ ร้อยละ 64.4 รองลงมาคือ ตู้ล็อกเกอร์ ร้อยละ 62.9

สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีไม่เพียงพอ คือ หนังสือและเอกสารในห้องสมุด ร้อยละ 77.6 รองลงมาคือ สถานที่คั้นน้ำและน้ำดื่ม ร้อยละ 64.1

ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่มีเลย คือ ห้องประชุมอาจารย์ ร้อยละ 14.0 รองลงมาคือ หอพักนักศึกษา ร้อยละ 11.5

4.4 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่มีไม่เพียงพอ คือ อุปกรณ์ใส่ดัดฟันศึกษาและสื่อการสอนทฤษฎี ร้อยละ 16.4 รองลงมาคือ หนังสือและเอกสาร คำรา ร้อยละ 15.1

4.5 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่วิทยาลัยมีแต่ไม่ได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ คือ จักรยาน ร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย ร้อยละ 16.5

4.6 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่พบมาก คือ ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งศึกษาค้นคว้าของอาจารย์และนักศึกษา รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับการขาดงบประมาณในการจัดซื้อและจัดหาอุปกรณ์การเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในวิทยาลัยพลศึกษา โดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่ามีปัญหาน้อย

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

5. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

5.1 กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น เพื่อเสริมความรู้แก่นักศึกษามาก อันดับหนึ่งคือ "การเผยแพร่ความรู้ทางพลศึกษาและกีฬาแก่ชุมชน" ร้อยละ 24.7 รองลงมาคือ "การจัดการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัย" ร้อยละ 22.7 และที่จัดน้อยที่สุด คือ "การสัมมนาทางวิชาการแก่นักศึกษาและครูในห้องเรียน" ร้อยละ 12.5

5.2 ปัญหาที่เกิดจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีดังนี้

5.2.1 ผู้บริหาร เห็นว่า ปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีมาก คือ การใช้อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (ข้อ 3) รองลงมาคือ ฐานะทางเศรษฐกิจของอาจารย์และนักศึกษา (ข้อ 5) ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาน้อย

5.2.2 อาจารย์ เห็นว่า ปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีมาก คือ ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรม รองลงมาคือ ฐานะทางเศรษฐกิจของอาจารย์และนักศึกษา ส่วนข้ออื่น ๆ อาจารย์เห็นว่าปัญหาน้อย

5.2.3 นักศึกษา เห็นว่า ปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิทยาลัยพลศึกษาที่มีมาก คือ การให้ความร่วมมือของอาจารย์และนักศึกษา (ข้อ 1) ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษาเห็นว่าปัญหาน้อย

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิทยาลัยพลศึกษา โดยส่วนรวม ผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหา "มาก" ส่วนอาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าปัญหา "น้อย"

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

6. ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า หลักเกณฑ์การสอบวัดผลที่ใช้ในวิทยาลัย พณิชยการ ส่วนใหญ่ร้อยละ 32.1 มีการสอบวัดผลย่อย สอบกลางภาค สอบปลายภาคและนำคะแนนมารวมกับงานที่มอบหมายให้ทำ

ลักษณะของข้อทดสอบเป็นแบบอัตนัยและปรนัยรวมกัน ร้อยละ 42.8 ส่วนวิชาพณิชยการ และเน้นทบทวนการ ส่วนใหญ่สอบภาคปฏิบัติ

การประเมินผลระดับคะแนน ส่วนใหญ่ใช้การแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน แล้วใช้ตาราง "ที - ปกติ"

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์พฤติกรรมที่ใช้ประเมินผล โดยส่วนรวม ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้สอนยึดเกณฑ์ด้านความรู้และความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชามาก รวมทั้งด้านอื่น ๆ ยกเว้น การเป็นนักกีฬาของวิทยาลัย ผู้บริหาร เห็นว่า ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลน้อย

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพณิชยการ ในด้าน ต่าง ๆ และโดยส่วนรวม

1. ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร

1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความ มุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า วิทยาลัยพณิชยการสามารถ ผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88, 2.80 และ 3.11 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสามารถผลิต นักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร โดยส่วนรวม ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ลักษณะของความมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้
ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ลักษณะความมุ่งหมายที่วางไว้มีความเหมาะสม
"มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83, 2.82 และ 2.97 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ลักษณะความมุ่งหมาย
ของหลักสูตรที่วางไว้ โดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

2. ด้านเนื้อหาวิชา

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป ผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา เห็นว่า วิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป ทุกกลุ่มวิชามีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา
"มาก" ทุกกลุ่ม

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไป ทุกกลุ่มมีดังนี้

2.1.1 กลุ่มภาษาไทย อังกฤษ บรรณารักษ์ และวิชาเลือก ระหว่าง
อาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.2 กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ความเห็นของผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

2.1.3 กลุ่มสังคมศาสตร์ ความเห็นระหว่าง ผู้บริหารกับนักศึกษาและ
อาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาหมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหาร
กับอาจารย์ เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" ในวิชา วิธีสอน
วิชาเอก - โท และการฝึกสอนฝึกงาน สำหรับวิชาอื่น ๆ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" ทุกวิชา

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดวิชาชีพครู ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหมวดสุขศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38, 3.31 และ 3.18 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ ของวิชาหมวดสุขศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหมวดนันทนาการ ภาควิชา ภาคนิสิต และภาคนิสิต (เลือก) มีดังนี้

2.4.1 วิชา นันทนาการ ภาควิชา ความเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่ามีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30, 3.05 และ 2.94 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาควิชา ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4.2 วิชาหมวดนันทนาการ ภาคนิสิต (บังคับ) ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31, 3.00 และ 2.90 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาคนิสิต (บังคับ) ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับ นักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4.3 วิชาหมวดนันทนาการ ภาคนิสิต (เลือก) ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "น้อย" โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.10, 2.01 และ 2.18 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์ ของวิชาหมวดนันทนาการ ภาคนิสิต (เลือก) ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็น ไม่แตกต่างกัน

2.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหมวดวิชาพลศึกษา ภาคนิเทศ
ภาคปฏิบัติ และภาคปฏิบัติ (เลือก) มีดังนี้

2.5.1 วิชาหมวดพลศึกษา ภาคนิเทศ ผู้บริหาร อาจารย์ และ
นักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.43, 3.32 และ 3.12 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคนิเทศ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5.2 วิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (บังคับ) ทั้งผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.33, 3.25 และ 2.99 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (บังคับ) ระหว่าง ผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับ
นักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5.3 วิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ทั้งผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 2.61, 2.53 และ 2.59 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์
ของวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยพลศึกษา
ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีปัญหา "มาก" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59,
2.53 และ 2.68 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยพลศึกษา ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

4. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า มีปัญหา "น้อย" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41, 2.46 และ 2.30 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนรวม ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

5. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวม ผู้บริหาร เห็นว่า มีปัญหา "มาก" แต่อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่ามีปัญหา "น้อย" โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62, 2.47 และ 2.44 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

6. ด้านการวัดและประเมินผล

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การยึดพฤติกรรมที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลของผู้สอน ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ผู้สอนยึดเกณฑ์พฤติกรรมต่าง ๆ ในทุกด้าน ยกเว้น การเป็นนักกีฬาของวิทยาลัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84, 2.95 และ 2.84 ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่ผู้สอนยึดเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ (ดังปรากฏตามตาราง 77)

อภิปรายผล

1. ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร

จากสรุปผลการวิจัย พบว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา เป็นความมุ่งหมายที่ดี และเหมาะสม เพราะว่าจากผลการวิจัย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าเป็น ความมุ่งหมายที่ทันสมัย และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาชาติในปัจจุบัน และยังส่งเสริม ความเจริญทางวิชาชีพ พัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพทางพลศึกษาอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับมติฐานจากที่ประชุมผู้ฝึกสอนในสถาบันผลิตครูพลศึกษาทั่วประเทศที่ว่า "ต้องการให้ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม มีเจตคติ และมีความศรัทธาในวิชาชีพ พลศึกษา" (สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการแห่งประเทศไทย 2523 : 2 - 4) นอกจากนี้ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ยังเห็นว่า วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิต นักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ "มาก" แสดงว่า เป็นความมุ่งหมาย ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม ตามนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาชาติ ระยะที่ 5 (2525 - 2529) ที่ว่า "มุ่งผลิตและปรับปรุงครูให้มีมาตรฐาน มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม เหมาะสมกับความจำเป็นในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (คณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ 2525 : 110) จึงทำให้เป้าหมายการศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาเป็นไปตามหลักการอุดมศึกษา ที่มุ่งเน้นในด้านการผลิตกำลังคนที่มีความรู้ ความสามารถ และพัฒนา ความเป็นคน ให้มีคุณธรรมในทุก ๆ ด้านด้วย (เรณู ผลสวัสดิ์ 2524 : 110)

อย่างไรก็ตาม จากการวิจัยจะเห็นว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาในแต่ละวิทยาลัยนั้นย่อมมีปัญหา ไม่เหมือนกัน ในการสอนผู้สอนไม่สามารถสอนให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

ใช้หมด เพราะความมุ่งหมายระดับชาตินั้นมีไว้อย่างกว้างขวางมากมาย ดังที่ สุมิตร ฤๅณากร (สุมิตร ฤๅณากร 2523 : 157 - 158) กล่าวว่า "ผู้บริหารหลักสูตรจะต้องรู้จักนำจุดมุ่งหมายมาเน้นในอัตราส่วนที่เหมาะสม เพื่อสนองความต้องการในท้องถิ่น และครูผู้สอนจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย และรู้จักดัดแปลงจุดมุ่งหมายนั้นไปสู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียน จึงจะทำให้การสอนได้รับผลดี" ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 : 40) ที่กล่าวว่า "ครูพลศึกษาควรเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในความมุ่งหมาย ขอบข่าย หลักการ วิธีการ เทคนิคและทักษะต่าง ๆ ทางพลศึกษา เพื่อดำเนินการต่าง ๆ ให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรให้มากที่สุด

2. ด้านเนื้อหาวิชา

จากผลการวิจัยพบว่า รายวิชาตามหลักสูตรที่กำหนดให้เรียนมีมากเกินไปควรลดให้เหลือประมาณ 65 - 80 หน่วยการเรียนรู้ และรายวิชาในแต่ละหมวดควรให้มีอัตราส่วนที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับสถาบันผลิตครูพลศึกษาอื่น ๆ ด้วย และความคิดเห็นเกี่ยวกับ หมวดวิชาที่มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษา "มากที่สุด" คือวิชาหมวดวิชาชีพรู ทั้งนี้เพราะตามหลักการของหลักสูตร ระบุว่า "เป็นหลักสูตรสำหรับอบรมผู้ที่ต้องการมีวิชาชีพสอนพลศึกษา และสุขศึกษาในโรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา" (กรมพลศึกษา 2525 : 116) ดังนั้นนักศึกษาจะต้องนำสาระและประสบการณ์จากที่เรียนมา โดยเฉพาะความรู้ ความสามารถ และทักษะไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนในสถานศึกษาค้าง ๆ ให้ได้ผลมากที่สุด วิชาต่าง ๆ ที่เรียนจะต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและท้องถิ่นให้มากที่สุด ดังที่ สุมิตร ฤๅณากร (สุมิตร ฤๅณากร 2523 : 83 - 87) กล่าวว่า "เนื้อหาวิชาที่จัดให้นักศึกษาเรียน จะต้องให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมที่นักศึกษาจะต้องนำไปใช้ และตรงกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนด้วย" แต่จากผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาบางวิชาไม่สนองตามความต้องการ ความสนใจ ตลอดจน มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษาน้อยที่สุด คือ หมวดวิชานันทนาการ ภาคปฏิบัติ (เลือก) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ กาญจนา คงเจริญ (กาญจนา คงเจริญ 2522 : 121) ได้แก่ วิชาขี่ม้า กอล์ฟ โบว์ลิ่ง ยิงธนู นาฏศิลป์สากล และหมวดวิชาพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือก) ได้แก่ วิชาดาบสากล และมวยปล้ำ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การเลือกเนื้อหาวิชา

ควรให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการดำรงชีวิตในท้องถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งเป็นวิชาที่มีประโยชน์
ต่อนักศึกษาในการออกไปประกอบอาชีพตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และเอกชนได้ด้วย
แต่สภาพปัจจุบัน เนื้อหารายวิชาสามารถเลือกอำนวยความสะดวกการมีงานทำของนักศึกษาให้น้อย
ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการปรับปรุงลักษณะเนื้อหาวิชาให้เป็นไปตามความเป็นจริงในสังคม
ปัจจุบันให้มากที่สุด

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่มีเนื้อหา
เกี่ยวกับ ความแตกต่างทางพื้นความรู้ ทักษะและประสบการณ์ของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า
นักศึกษาที่เข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษาจะมาจากท้องถิ่นที่แตกต่างกัน เรียนวิชาเลือกในระดับ
มัธยมมาไม่เหมือนกัน นอกจากนี้บางคนไม่มีความสนใจทางพลศึกษา แต่เรียนด้วยการถูกบังคับ
หรือสอบเข้าเรียนสาขาอื่น ๆ ไม่ได้ แนวทางแก้ไขนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรเปิดวิชาเลือกเพื่อ
ให้นักศึกษาเลือกเรียนตามที่ตนเองถนัด และมีความสนใจของแต่ละบุคคล ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ
(วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 : 69) กล่าวว่า "ศักยภาพและความจำกัดทางด้านความสามารถ
มีผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงควรนำมาประกอบในการจัดการเรียนการสอนให้
เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนด้วย"

นอกจากนี้ วิทยาลัยพลศึกษายังประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดแหล่งศึกษาค้นคว้า
โดยเฉพาะขาดหนังสือ เอกสาร คู่มือและตำราในห้องสมุด ทำให้การเรียนการสอนไม่ได้รับ
ผลเท่าที่ควร ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ห้องสมุดเปรียบเสมือน "หัวใจทางวิชาการ ในการศึกษาหา
ความรู้ของบุคคลในสถานศึกษา" ทำให้การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความเป็นเลิศทางวิชาการ
(Academic Excellent) ย่อมไม่บรรลุผลเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม การจะพัฒนาการเรียน
การสอนให้ได้ผลนั้น จำเป็นต้องมีการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อการสอนต่าง ๆ เข้ามา
ประกอบ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า วิทยาลัยพลศึกษายังขาดอุปกรณ์และสื่อการสอนทางภาคปฏิบัติ
อยู่มาก ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ ทักษะและประสบการณ์ได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพราะการสอน
โดยใช้สื่อที่สมบูรณ์แบบเป็นสื่อการสอนจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนและทำให้ผู้เรียนได้
รับผลดีมากยิ่งขึ้น (เกื้อกุล กุปรัตน์ 2520 : 28)

4. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะสภาพทั่วไป เกี่ยวกับการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา มีการใช้สถานที่สำหรับฝึกกิจกรรมหลายอย่างรวมกัน ส่วนใหญ่เป็นการฝึกกิจกรรม การเคลื่อนไหวทางกาย ทั้งนี้เป็นไปตามลักษณะของวิชาชีพพลศึกษา ซึ่งมีการเรียนทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ทั้งนี้วิทยาลัยจึงจำเป็นต้องมีสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอ และมีคุณภาพ ดังผลการวิจัยของ คอรัรี่ (Korri. 1971 : 5181) ที่พบว่า "โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ขาดแคลนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จะเป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้" อย่างไรก็ตาม การใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นั้น จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมในการดูแลรักษา โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 : 32) กล่าวว่า "หน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอนอย่างหนึ่งของครูพลศึกษา จะต้องตรวจรักษา ปรับปรุง ซ่อมแซมสถานที่อุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา" จึงถือได้ว่าการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด นอกจากนั้นวิทยาลัยพลศึกษายังขาดแคลนหนังสือ และเอกสารตำราในห้องสมุด ซึ่งเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าสำหรับนักศึกษาและอาจารย์ ในการที่จะพัฒนาความรู้ให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดทางการศึกษา และจากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มองขาดสถานที่ที่ม้าน้ำ และน้ำสำหรับดื่ม รวมทั้งอุปกรณ์และสื่อการสอนในภาคทฤษฎีและปฏิบัติด้วย

จึงเห็นได้ว่า อุปกรณ์บางอย่างที่จำเป็นยังขาดอยู่อีกมาก แต่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อุปกรณ์บางอย่างมีและไม่ได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น จักรยาน เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย และอุปกรณ์อื่น ๆ นอกจากนี้อุปกรณ์บางอย่างมี แต่ไม่สามารถนำมาใช้ได้เนื่องจากไม่มีคุณภาพ เช่น เครื่องฉายเอกสาร เครื่องยิงลูกเทนนิส และอุปกรณ์อื่น ๆ เป็นต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า วิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ น่าจะนำปัญหานี้มาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

5. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นในวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนใหญ่เป็นการเผยแพร่ความรู้ทางพลศึกษา และกีฬาแก่ชุมชนและสังคม ซึ่งนับว่าเป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ รวมทั้งเป้าหมายและนโยบายของกรมพลศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชนและประชาชน ได้มีการเล่นกีฬาที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ตามลักษณะของกีฬาเพื่อมวลชน (Sports for all) นอกจากนี้ ญัฐ อินทปาน (อ้างจาก กรมพลศึกษา 2525 : 1 - 6) ยังได้แนวคิดที่ว่า "การปูพื้นฐานทักษะกีฬาแก่นักเรียน และเยาวชนนั้น ควรให้ครอบคลุมความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายให้เด็กเกิดความสามารถและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนพลศึกษาและการเล่นกีฬา อันเป็นการขยายฐานทางกีฬาไปสู่เยาวชนและประชาชนให้มากยิ่งขึ้น" ผู้วิจัยจึงเห็นว่า แนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมของวิทยาลัยพลศึกษากำลังก้าวไปสู่ทิศทางที่ดีและถูกต้องที่สุด

นอกจากนี้ กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้นมาก คือ การจัดการแข่งขันกีฬภายในวิทยาลัย ซึ่งนับว่าสอดคล้องกับปรัชญาของการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นอย่างดี และทำให้เป็นไปตามนโยบายของกรมพลศึกษาที่เน้นการจัดกีฬาเพื่อมวลชน (Sport for all) ในลักษณะต่าง ๆ ด้วย ผู้วิจัยยังเห็นว่า วิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ควรเป็นศูนย์กลางที่จะประสานงานและให้ความรู้แก่ครูพลศึกษาทั่วไปด้วย เช่น จัดอบรมสัมมนาทางวิชาการด้านพลศึกษาแก่ครูหรือผู้สนใจในห้องถิ่น มีการเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยายหรือฝึกปฏิบัติ รวมทั้งการร่วมงานทางประเพณีวัฒนธรรมในสังคมให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติปัจจุบันด้วย (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2525 : 110 - 112) อย่างไรก็ตามในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่วิทยาลัยประสบปัญหามากคือ ปัญหาเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของอาจารย์และนักศึกษา รวมทั้งงบประมาณในการจัดกิจกรรมของวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารควรนำมาพิจารณาและวางแผนล่วงหน้า เพื่อการแก้ปัญหาในสภาวะที่เศรษฐกิจของประเทศกำลังอยู่ในช่วงวิกฤต จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ของเอกชนด้วย เพื่อให้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้รับผลดีและบรรลุตามจุดมุ่งหมายสูงสุด

6. ด้านการวัดและประเมินผล

จากผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่มีการใช้หลักเกณฑ์ การวัดและประเมินผลในลักษณะแบบเดียวกัน ทั้งนี้เพราะกรมพลศึกษาได้มีการจัดอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร การวัดผลและประเมินผล รวมทั้งการพัฒนาการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ในทุกระดับตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ นำหลักสูตรไปใช้อย่างถูกต้อง (กรมพลศึกษา 2525 : 176 - 191) จึงจะเห็นว่า วิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างสอดคล้องกัน ลักษณะของข้อทดสอบโดยทั่วไปจะเป็นแบบปรนัย อัตนัย และการสอบปฏิบัติ รวมกัน โดยที่ผู้สอนได้ยึดเกณฑ์พฤติกรรมในทุกด้านประกอบในการประเมินผล เช่น การวัดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา การแสดงออกทางด้านต่าง ๆ เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่าเป็นการประเมินที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร อันทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเป็นไปตามหลักสูตรมากน้อยเพียงใด มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความต้องการของสังคมมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ว่า "เป็นการศึกษาที่เน้นการผลิτικάลังคน และพัฒนาความเป็นคนให้มากที่สุด" (เรณู ผลสวัสดิ์ 2524 : 110 - 113)

จากการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา จะเห็นได้ว่า ปัญหาต่าง ๆ ในแต่ละด้าน ส่วนใหญ่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นที่สอดคล้องกัน แสดงว่า ด้านใดที่มีปัญหามองสภาพเป็นจริง ทุกคนสามารถเห็นได้ถูกต้องและตรงกันกับปัญหาที่เกิดขึ้นในวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามที่ผู้วิจัยได้ศึกษามา ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนในวิทยาลัย รวมทั้งผู้ที่มีส่วนในการพัฒนาหลักสูตรของกรมพลศึกษา ควรจะนำมาพิจารณาปรับปรุงและแก้ไขให้เหมาะสม และควรให้เป็นไปตามนิธานของที่ประชุมครูผู้สอนในสถาบันพลศึกษาทั่วประเทศที่ว่า "ต้องการให้ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม มีเจตคติและมีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษา" (สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันตินาการแห่งประเทศไทย 2523 : 2 - 4) ซึ่งถือว่าเป็นมติของมวลชนในทางวิชาชีพพลศึกษา ที่ต้องการให้ครูพลศึกษาเป็นไปตามอุดมการณ์ที่พึงปรารถนาของสังคม

ตลอดทั้งเพื่อให้บรรลุผลของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ตามหลักการที่ว่า "มุ่งเน้น
การผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ และพัฒนาความเป็นคน ให้เป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม และจริยธรรม
ความที่สังคมยอมรับ" (เรณู ผลสวัสดิ์ 2524 : 110) ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรการผลิตครู
ของวิทยาลัยศึกษามีความเหมาะสม และสนองต่อนโยบายตามแผนพัฒนาการศึกษาชาติให้
มาก และมีประสิทธิภาพต่อวิชาชีพผลิตครูอย่างดีที่สุด ในอนาคต

สรุปข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ	นักศึกษา
<u>ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร</u> 1. หลักสูตรควรมุ่งให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ด้วยไม่ควรมุ่งเน้นการเป็นครูอย่างเดียว 2. ความมุ่งหมายควรให้สอดคล้องกับปรัชญาพลศึกษาว่าต้องการให้เกิดอะไร 3. หลักสูตรควรปรับให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาได้ด้วย 4. ความมุ่งหมายควรเป็นในรูปแบบกิจกรรมเชิงปฏิบัติ	1. หลักสูตรควรให้สอดคล้องกับสังคมปัจจุบันและเป็นไปตามนโยบายของรัฐ 2. ควรเปลี่ยนจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้นักศึกษาจบไปแล้วหางานเอาทำได้และไม่ว่างงาน 3. ผู้สอนไม่ค่อยคำนึงถึงหลักสูตรเคยเรียนมาอย่างไรก็สอนไปอย่างนั้น 4. จุดประสงค์รายวิชาต่าง ๆ ควรกำหนดในเชิงพฤติกรรมเพื่อนำไปปฏิบัติได้ 5. ความมุ่งหมายควรเน้นการเป็นครูพลศึกษาที่พึงประสงค์ของสังคมให้มาก	1. ผู้สอนไม่สามารถสอนให้ตรงตามหลักสูตรและสอนไม่ครบเนื้อหาวิชา 2. ควรเน้นให้นักศึกษานำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพและเป็นแนวในการศึกษาต่อให้มากขึ้น 3. ควรมุ่งเน้นทักษะพื้นฐานให้สามารถนำไปใช้สอนและตัดสินใจได้จริง ๆ 4. หลักสูตรควรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและภูมิประเทศ

(๑๒)

ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอนหมวดต่าง ๆ	นักศึกษา
ด้านเนื้อหาวิชา		
1. เนื้อหาทุกรายวิชามากเกินไป ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและหน่วยกิตมากเกินไป	1. เนื้อหาบางวิชาซ้ำซ้อน ส้ำซ้ำและไม่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ เช่น สุขศึกษา	1. เนื้อหามากเกินไป ไม่สอดคล้องกันในแต่ละวิชา
2. ควรเลือกรายวิชาที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพจริง ๆ และเหมาะสมกับท้องถิ่น	2. เนื้อหาหมวดคณิตศาสตร์มากเกินไป ในแต่ละภาคเรียนถึง 25 หน่วยกิต	2. ผู้สอนเข้าสอนไม่สม่ำเสมอทำให้สับสน ไม่พัฒนาหลักสูตร
3. ควรเน้นวิธีการสอนในทุกรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษานำไปสอนในระดับประถมและมัธยมได้	3. ควรลดหน่วยกิตการเรียนจาก 90 หน่วยกิต เหลือเพียง 75 - 80 หน่วยกิต	3. ควรเน้นประสบการณ์ตรงให้ปฏิบัติมากกว่าเน้นเฉพาะในด้านทฤษฎี
4. ควรจัดสัมมนาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนในทุกรายวิชา ในช่วงการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยสหศึกษาทุก ๆ ปี	4. ควรเน้นเฉพาะวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ ให้มากที่สุด และเหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น	
	5. ควรสอนให้ตรงตามหลักสูตร เน้นความรู้ความสามารถทางวิชาการด้วย	
	6. ควรส่งมอบเนื้อหาวิชาในหลักสูตรและการสอนในทุกรายวิชา	

(ต่อ)

ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอนมหาวิทยาลัย ฯ	นักศึกษา
<u>ด้านการจัดการเรียนการสอน</u> 1. ควรมีแผนการสอนหรือคู่มือในการสอน ทุกรายวิชา เพื่อให้เป็นแนวเดียวกัน 2. ควรให้นักศึกษาได้พัฒนาความคิดและ รู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง 3. ควรกำหนดรายวิชาร่วมกัน และเนื้อหาให้ สอดคล้องกับหลักสูตรระดับประถมและ มัธยม 4. ควรเน้นในกระบวนการวิธีการสอนและ การเรียนรู้ในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้าน ทักษะอย่างเกี่ยว 5. ควรพัฒนาความพร้อมด้านต่าง ๆ ของ สถานศึกษา เช่น อุปกรณ์การสอน งบ- ประมาณ การผลิตสื่อต่าง ๆ และเอกสาร ประกอบการเรียน	1. ผู้สอนไม่มีโอกาสพัฒนาความสามารถขอ การศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ เทคนิค วิธีการ ตลอดจนการบรรลุผู้สอนให้ตรง ตามความสามารถ 2. ควรให้นักศึกษาเลือกเรียนตามความ ถนัด 3. ควรมีแหล่งศึกษาค้นคว้าวารสาร ตำราทาง พลศึกษา ให้เหมาะสมและเพียงพอกับความ ต้องการ 4. ควรมีแผนการสอนโครงการหรือคู่มือการสอน ทุกรายวิชา 5. นักศึกษาเรียนวิชาปฏิบัติมากเกินไป ทำให้เกิด การขาดเจตคติทางกีฬา และทำให้เสียเวลาเรียน 6. ควรใช้เทคโนโลยีทางการสอนให้มาก ตลอดจน ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษาเพื่อให้ นักศึกษาไม่ประสบความล้มเหลว	1. ควรจัดโปรแกรมการเรียนการสอน ให้ต่อเนื่อง และเหมาะสม 2. ควรจัดอาจารย์ที่มีความรู้ความ สามารถสอนในวิชาที่ถนัด 3. อาจารย์ที่สอนไม่จบหลักสูตร ส่วนใหญ่ มีกิจกรรมและเสียเวลาเรียนมาก เกินไป

(ต่อ)

ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอนหมวดต่าง ๆ	นักศึกษา
<u>ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก</u> 1. ควรเพิ่มงบประมาณด้านวัสดุและอุปกรณ์ให้มาก และบริหารจัดการอุปกรณ์ให้นักศึกษาซ่อมอย่างเต็มทุกวัน 2. ควรมีศูนย์เก็บรักษาอุปกรณ์ และมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในการเก็บรักษา ซ่อมแซม มิใช่เป็นอาจารย์หรือคนงานการโรง 3. ทุกวิทยาลัยยังขาดเอกสาร คำว่า เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าอีกมาก รวมทั้งการจัดบริการ 4. อุปกรณ์บางอย่างกรมเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อ เช่น เครื่องถ่ายภาพเอกสาร ไม่นักศึกษาใช้งานไม่ได้ 5. ขาดอุปกรณ์และสื่อการสอนวิทยาศาสตร์ ทำให้ให้นักศึกษาขาดความรู้ทางวิชาการ	1. สื่อต่าง ๆ ควรทันสมัย ชักจูงใจผู้เรียนง่ายต่อการการใช้ และมีคุณภาพมาตรฐาน 2. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ขาดการประสานงานกับผู้สอนเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพ ทำให้เกิดการสูญเปล่าในการใช้ประโยชน์ 3. ขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในการปรับปรุง ดูแลรักษาอุปกรณ์ให้สามารถใช้งานได้ และควรมีห้องเก็บอุปกรณ์ที่เหมาะสม 4. สอนบทฝึกต่าง ๆ ควรแยกประเภทฝึกหัด ไม่ให้เกิดปัญหาและความยุ่งยากในการใช้ ส่วนใหญ่ใช้ฝึกกิจกรรมหลาย ๆ อย่างรวมกัน 5. ควรจัดสรรงบประมาณด้านวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอและงานต่อการเบิกจ่าย	1. อุปกรณ์ควรให้มีเพียงพอ และมีคุณภาพมาตรฐานมากกว่าที่เป็นอยู่ 2. การเบิกจ่ายอุปกรณ์ยุ่งยากลำบาก เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยอยู่ 3. อุปกรณ์ส่วนใหญ่มีแต่สิ่งชำรุด ไม่มีการซ่อมแซม และปรับปรุงให้ใช้งานได้

(ต่อ)

ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอนหมวดต่าง ๆ	นักศึกษา
<u>ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร</u> 1. ควรเน้นกิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม ลูกเสือ ยุวกาชาด การเป็นผู้นำเยาวชน เพื่อให้นักศึกษาเข้าไปประกอบอาชีพได้ 2. กิจกรรมที่หน่วยงานนั้นขอความร่วมมือมากเกินไป นักศึกษาต้องเสียเวลา และงบประมาณอันควรสะท้อนพัฒนาวิทยาลัยมาก 3. ควรส่งเสริมกิจกรรมการเล็งกีฬาของคนในชุมชน เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ประโยชน์	6. วัตถุประสงค์ และสิ่งอำนวยความสะดวกบางอย่างใช้สำหรับการชุมนุมหรือให้ยืมใช้มากเกินไป 7. ควรมีหนังสือค้นคว้าในวิชาที่เปิดสอนให้เพียงพอ 1. กิจกรรมภายในวิทยาลัย ไม่ค่อยได้จัดเพราะขาดงบประมาณ ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมภายนอก เช่น บริการชุมชน ฯลฯ 2. นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมต้องเสียผลการเรียน และเรียนไม่ทันผู้อื่น 3. กิจกรรมควรให้ตอบสนองต่อสังคม และประเพณี ผลกระทบ 4. ควรเน้นการแข่งขันกีฬาภายในสำหรับทุกชั้นให้มาก ไม่ควรเสียงบประมาณที่สูงเพื่อการแข่งขันกีฬา ระหว่างสถาบัน	1. ควรจัดกิจกรรมเสริมความรู้ ในด้านพระราชบัญญัติกฎหมายและวินัยครู เพื่อการลอบเข้าทำงาน 2. ควรมีการศึกษาดูงาน ตามโรงพยาบาล สถานที่ เอกชน โรงงาน และการฝึกงาน ตามสถานที่ต่าง ๆ

(ต่อ)

ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอนหมวดต่าง ๆ	นักศึกษา
<u>ค่านิยมวัดและประเมินผล</u> 1. ควรมีหลักเกณฑ์ และมาตรฐานการวัดผลที่แน่นอน ยุติธรรมให้เป็นแนวเดียวกัน 2. การจัดสัมมนาวิธีการวัดผลในแต่ละรายวิชา ให้มีคุณภาพมาตรฐานเดียวกัน 3. อาจารย์บางคนวัดผลตามความพอใจของตนเอง ใช้เกณฑ์ที่สูงเกินไป นักศึกษาไม่สามารถปฏิบัติได้	5. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมประกอบรายวิชาให้มาก และมีการจัดสรรงบประมาณสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ 1. ควรมีหลักการวัดที่ถูกต้องไม่ควรมีผู้สอนเป็นเกณฑ์ 2. ควรอบรมความรู้ทางการวัดและประเมินผลให้กับอาจารย์ผู้สอนทุกคนได้เข้าใจตรงกัน 3. ควรใช้การทดสอบย่อยบ่อย ๆ ทุกระยะเพื่อให้นักศึกษาพัฒนาตนเองเสมอ 4. การวัดผล ควรให้ครอบคลุมทุกด้าน ส่วนใหญ่วัดทักษะอย่างเดียว 5. การปฏิบัติในการควบคุมห้องสอบควรให้ยุติธรรม และให้นักศึกษามีช่วงพักระหว่างสอบให้เหมาะสม	นักศึกษา 1. ควรจัดสอบย่อยบ่อย ๆ ในแต่ละชั่วโมง เพื่อกระตุ้นนักศึกษาให้ตื่นตัวอยู่เสมอ 2. ผู้สอนมักไปสอบปฏิบัติปลายภาคเกือบทุกวิชา ทำให้แบ่งเวลาสอบไม่ถูก 3. ผู้สอนยึดนักกีฬาของวิทยาลัย หรือผู้สอนเองเป็นเกณฑ์ในการตัดเกรด ทำให้นักศึกษาสอบตกมาก

(ต่อ)

ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอนหมวดต่าง ๆ	นักศึกษา
	6. การสอบปฏิบัติ ควรทดสอบไปเรื่อย ๆ ไม่ควร สอบช่วงสอบทฤษฎีปลายภาคนักศึกษาจะไม่มีเวลา เตรียมตัวสอบ	

วิชาที่พบปัญหามากที่สุดในการเรียนการสอนของผู้บริหาร อาจารย์หมวดต่าง ๆ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา

ผู้บริหาร	อาจารย์หมวดต่าง	นักศึกษา
1. <u>สังคีตนิยม</u> - ขาดบุคลากรผู้สอน ต้องจ้างคนนอก หาผู้สอนไม่ได้ 2. <u>ยิมนาสติกส์</u> - นักศึกษาขาดทักษะพื้นฐาน ทำไม่ค่อยได้ อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย เกิดอันตรายมาก 3. <u>กรีฑา</u> - สนามขาดการดูแล ปรับปรุง - นักศึกษาทำไม่ค่อยได้ กิจกรรมมี หลายประเภท จำนวนน้อยไม่ได้ ควรเพิ่มหน่วยกิต 4. <u>วิธีสอนวิชาเอก-โท</u> - ชั่วโมงมีน้อย ไม่สามารถจัดให้นักศึกษาปฏิบัติได้จริง	<u>หมวดสุขศึกษา</u> 1. กายวิภาคและสรีรวิทยา - นักศึกษาไม่สนใจ ความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี ศัพท์ภาษาอังกฤษ มาก เขียนไม่ถูก 2. <u>สรีรวิทยา-ปฐมพยาบาล</u> - เนื้อหามาก สอนไม่ทัน นักศึกษาไม่ค่อย สนใจ ควรแยกเนื้อหาเป็น 2 วิชา ตามเกม - ควรเน้นปฏิบัติ และจัดประสบการณ์ตรง <u>ให้นักศึกษาได้เห็น และเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น</u> <u>หมวดวิชาพื้นฐาน-วิชาชีพ</u> 1. <u>สังคีตนิยม</u> - ขาดอุปกรณ์การสอน ผู้สอนไม่มีความสามารถและหาผู้สอนยาก	1. <u>ยิมนาสติกส์</u> เพราะ - เรียนยาก ไม่มีความสามารถ เล่นยาก มากทำ ขาดอุปกรณ์และเกิดอันตรายง่าย ร่างกายทรุดโทรม ส่วนใหญ่สอบไม่ผ่าน 2. <u>กายวิภาค</u> - เนื้อหามาก มุ่งยาก มีศัพท์เฉพาะมาก 3. <u>วอร์มอัพ</u> - นักศึกษาตอบคำถามที่สุด ผู้สอนตั้งเกณฑ์ที่สูง 4. <u>ชีวเคมี ฟิสิกส์</u> - เรียนไม่ค่อยรู้เรื่อง เข้าใจยาก อาจารย์ไม่ตั้งใจสอน ทำให้ เรียนยากมาก

(ต่อ)

ผู้บริหาร	อาจารย์หมวดต่าง ๆ	นักศึกษา
5. วิชาอื่น ๆ เช่น ศึกษานาน ยิ่งขึ้น คานสากล กระโดดน้ำ มวยปล้ำ - ชาตสนาม อุภกรณ ของแพง ดูแลรักษายาก และผู้สอนส่วนใหญ่ ไม่มี	2. <u>จริยศึกษา</u> - นักศึกษาเรียนแล้วไม่ปฏิบัติตาม ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมในหลายๆ วิชาด้วย 3. <u>ประวัติศาสตร์</u> เนื้อหามากและไม่เหมาะสม กับนักศึกษา ส่วนใหญ่ผู้ศึกษาไม่เห็นความสำคัญ ของวิชานี้ <u>หมวดวิทยาศาสตร์ศึกษา - นักพัฒนาการ</u> 1. <u>กรีฑา</u> - เนื้อหามาก เรียนทักษะหลายประเภท สอนไม่ทัน - สภาพสนาม ใช้งานไม่ค่อยได้ 2. <u>ว่ายน้ำ</u> - นักศึกษาเรียนไม่พว่พามา ผู้สอนขาด ทักษะ แล่วางแผนจัดผลไว้สูง ผู้สอนไม่ควรรสอนให้ เป็นนักกีฬา มากเกินไป	5. <u>กรีฑา</u> - ส่วนใหญ่หนีห่างจากสนาม เนื้อหาถึงกรรมมมากหลายประเภท สภาพสนามอุปกรณ์ใช้ไม่ได้ และขาด การปรับปรุง

(ต่อ)

ผู้บริหาร	อาจารย์หมวดต่าง ๆ	นักศึกษา
	3. <u>คิเนว</u> - <u>เนื้อหา</u> มาก นักศึกษาไม่ค่อยเข้าใจ <u>เรียนยาก</u> เนื้อหาควรต้องไปเรียน <u>ปฏิบัติ</u> ปรึกษาบางส่วน 4. <u>ยิมมาสติกคัล</u> - นักศึกษาขาดพื้นฐานใน <u>ระดับมัธยม</u> ขาดผู้สอนที่มีความ <u>สามารถ</u> - นักศึกษาไม่ยอมฝึก อันตรายมาก <u>ควบคุมไม่ทั่วถึง</u> ควรมีผู้สอน 2 คน <u>(ชาย - หญิง)</u>	

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินประสิทธิผล และภาวะความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน สำหรับนักศึกษาที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา
2. ควรศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการสอนในหมวดวิชาต่าง ๆ และการบริหารงานในการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา
3. ควรมีการวิเคราะห์ลักษณะรายละเอียดเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตร อย่างลึกซึ้ง
4. ควรมีการติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน และศึกษาต่อ เพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตรต่อไปด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สุตประเสริฐ "การวิจัยหลักสูตร" ศูนย์การศึกษา 1 : 19 - 26 กุมภาพันธ์ 2512
- กาญจนา กงเจริญ ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2520
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 132 หน้า อุดลำนเา
- กุลธิดา หุณพนามระ การใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519,
63 หน้า อุดลำนเา
- เกื้อกุล กุปรัตน์ และคณะ โสตทัศนศึกษา โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520,
173 หน้า
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 5 (2525 -
2529) พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา 2525, 369 หน้า
- ฐินีวรรณ คชวัฒน์ ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 132 หน้า
อุดลำนเา
- เดชา ศิริภาพ "วิทยาลัยพลศึกษาเปลี่ยนแปลงหลักสูตร" วารสารวิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดอ่างทอง 1(8) : 40 - 46 มิถุนายน 2525, 58 หน้า
- ถนอม มากะจันทร์ "การศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลง" วารสารครูศาสตร์ 6 - 7
(ตุลาคม - มกราคม) 65 หน้า
- ทวีพงษ์ กลิ่นหอม ปัญหาของครูพลศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขต
การศึกษา : วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 127 หน้า
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล "หลักการของหลักสูตร" การศึกษาเอกชน 6 : 24 - 25
มีนาคม 2520, 58 หน้า
- ธำรง บัวศรี ปัญหาหลักสูตร มงคลการพิมพ์ พระนคร 2524, 138 หน้า

นภาพร หัตถ์นิยนา ปัญหาของครูพลศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษา

ประโยชน์ของมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขต

การศึกษา 5 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 105 หน้า

บันลือ พงษ์วัน หลักสูตรกับบูรณาการทางการสอน พิมพ์ครั้งที่ 3 ไทยวัฒนาพานิช 2524, 192 หน้า

ประคอง กรรณสูตร สถิติประยุกต์สำหรับครู ไทยวัฒนาพานิช 2520, 161 หน้า

ปราณี เถกิงพล ปัญหาและแนวโน้มของการพัฒนาหลักสูตร โรงพิมพ์คุณพินอักษรกิจ 2525, 115 หน้า

พจน์ สะเพียรชัย ประมวลคำบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร โรงพิมพ์คุรุสภา 2517, 388 หน้า

พลศึกษา, กรม กองเผยแพร่ "บทบาทรพลศึกษาต่อประเทศชาติ" ข่าวสารกรมพลศึกษา 3(8) : 34 สิงหาคม 2524

_____ สำนักงานวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาค วิทยาลัยพลศึกษา 2523, 107 หน้า
อัครสำเนา

_____ หน่วยศึกษานิเทศก์ รายงานการสัมมนาหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา
มัธยมศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัย (2 - 6 สิงหาคม 2525)
2525, 191 หน้า อัครสำเนา

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ "อนาคตการศึกษาของประเทศไทย" สภาการศึกษาแห่งชาติ
6(2) : 33 มกราคม 2515

พิสิษฐ แก้วมุกดา ประวัติวิทยาลัยพลศึกษา 2508, 36 หน้า อัครสำเนา

พอง เกิดแก้ว การพลศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 6 สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร 2517, 339 หน้า

_____ ประวัติพลศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2520, 371 หน้า

รัตน วัฒนกุล การสำรวจความคิดเห็นนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ที่มีต่อวิชาพลศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.บ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508,
65 หน้า อัครสำเนา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2

ทวิกิจการพิมพ์ 2524, 287 หน้า

วรศักดิ์ เพียรชอบ "การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา" เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา
ทางวิชาการสู่ศึกษา พลศึกษา และสันติภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 2 2521, 76 หน้า

_____ "หลักสูตรฝึกหัดครูสาขาพลศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย" เอกสาร
การสัมมนาหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษา สุขศึกษาในประเทศไทย 2522, 10 หน้า

_____ หลักและการสอนพลศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2523, 185 หน้า

วิจิตร ศรีสะอ้าน "สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการทางการศึกษาของประเทศไทย"

การมัธยมศึกษา โรงพิมพ์จุฬารสภา 2513, 139 หน้า

วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิตินิใหม่ โอเคียนสโตร 2525, 246 หน้า

วิจิต สุวรรณโณภาส การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรการฝึกหัดครูวิชาพลศึกษาของ
สภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2524, 368 หน้า อัดสำเนา

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 9 สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ 2525, 181 หน้า อัดสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 พิมพ์ครั้งที่ 2

โรงพิมพ์จุฬารสภา 2525, 368 หน้า

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์จุฬารสภา
2525, 235 หน้า

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โรงพิมพ์อมรินทร์การพิมพ์
2523, 372 หน้า

สภาการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 อักษรบัณฑิตการพิมพ์
2520, 35 หน้า

สุขศึกษา พลศึกษา และสันติภาพแห่งชาติ, สมาคม "รายงานการสัมมนา
เรื่องหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาและสุขศึกษาในประเทศไทย" วารสารสุขศึกษา
พลศึกษา และสันติภาพ 6(1) มกราคม 2523, 286 หน้า

- สุนมมาลย์ สุเทพักดิ์ การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ในวิทยาลัยพลศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.บ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2510, 76 หน้า
- สมิทร คุณากร หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 4 โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2523,
 271 หน้า
- เสงี่ยม พรหมบุญพงษ์ ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับพุทธศักราช 2503 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514,
 161 หน้า อัดสำเนา
- เสถียร สัมตภาพงศ์ การประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503
หมวดวิชาพลศึกษานามัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 125 หน้า
 อัดสำเนา
- เสมือน พิษิตกุล การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารด้านพลศึกษาในสถานฝึกหัดครู
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 105 หน้า อัดสำเนา
- อัมพร คำเหล็ก การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
(พลศึกษา) และ (สุขศึกษา) ฉบับ พ.ศ. 2518 ของวิทยาลัยพลศึกษา ปริญญานิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 156 หน้า อัดสำเนา
- Almond, Leonard H. "Teacher Involvement in Curriculum Planning,"
Curriculum Development in Physical Education. Edited by
 John E. Kane. London, Grosby Lockwood Staples, 1976. 286 p.
- Becker, Charles J. "An Evaluation of Physical Education Programs
 for Men in Oregon Community Colleges," Dissertation Abstracts
International. 31(10) : 5172 - 5173 A, April, 1971.
- Best, John W. Research in Education. 3rd, ed., Englewood Cliffs,
 Newjersey, Prentice Hall, Inc., 1978. 403 p.
- Bucher, Charles A. Foundation of Physical Education. 5th. ed.,
 St. Louis, the C.V. Mosby Co., 1968. 424 p.
- Cronbach, Joseph L. Essentials of Psychological Testing. 3rd. ed.,
 New York, Harper and Row, 1970. 752 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
 5th. ed., New York, McGraw - Hill Book, Co., 1981. 549 p.

- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York, McGraw - Hill Book, Co., 1973. 681 p.
- Griffin, Leon E. "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Selected Universities," Dissertation Abstracts International. 27(10) : 3707 - 3708 A, May, 1967.
- Hensley, Ralph W. "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary School," Dissertation Abstracts International. 36 : 765 A, August, 1975.
- ICHPER, ICHPER Questionnaires Report Part I : Physical Education and Game in the Curriculum, Washington D.C. 1963. 52 p.
- Korri, Jean L. "Instructional Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and their Relation to teaching Competency as Expressed by Physical Education Major in Minnesota," Dissertation Abstracts International. 31 : 5181 A, April, 1971.
- Schuwich, Luther C. "An Evaluation of A Teacher Education Program in Health and Physical Education," Dissertation Abstracts International. 22 : 145 - 146 A, July, 1961.
- Silvester, P.C. "Attitudes to Physical Education in the Elementary School," Dissertation Abstracts International. 30 : 192 A. July, 1969.
- Taba, Hilda. Curriculum Development : theory and Practices. New York, Harcourt, Brace & World Inc., 1962. 526 p.
- Taylor, Boyd S. and Worth H. Walter. "Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary School," The Alberta Journal of Education Research. 2 : 90 November, 1964.
- Tyler, Ralph W. Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago, University of Chicago Press, 1970. 218 p.
- Willgoose, Carl E. The Curriculum in Physical Education. 2nd. ed., Englewood Cliffs, Newjersey, Prentice - Hall, 1979. 386 p.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2nd, ed., New York, McGraw-Hill Book, Co., 1971. 970 p.

ภาคผนวก

คณะบดีจิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

11 กุมภาพันธ์ 2528

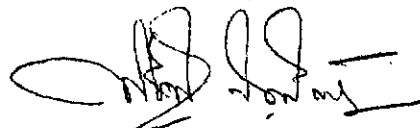
เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

ด้วยข้าพเจ้า นายสุรัตน์ จินตสกุล นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา" ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา และผลการวิจัยครั้งนี้ จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรและก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการเรียนการสอนของอาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาในโอกาสต่อไป

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือและอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ด้วย ซึ่งคำตอบของท่านผู้วิจัยถือว่าเป็นความลับและจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ท่าน ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรัตน์ จินตสกุล)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร
(ผู้อำนวยการ, ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ, หัวหน้าภาควิชา)

เรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา
พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา"

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ปัญหาในการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา
ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและเสนอแนะในการใช้หลักสูตร

กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ ปี
2. วุฒิมหาวิทยาลัยสูงสุด คือ วิชาเอก
วิชาโท
3. ประสบการณ์ในการทำงานในวิทยาลัยพลศึกษา ปี
4. ปัจจุบันท่านอยู่ในสถานภาพใด
☐ ผู้อำนวยการวิทยาลัย ☐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
☐ หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานและวิชาชีพ ☐ หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา
☐ หัวหน้าภาควิชาสุขศึกษา ☐ หัวหน้าภาควิชาพัฒนนาการ
5. ท่านมีหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวแล้ว คือ (โปรดระบุ)
 1.
 2.
 3.
 4.

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์

เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525
ของวิทยาลัยพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาในการใช้หลักสูตรของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและเสนอแนะในการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน

กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ ปี
2. วุฒิทางการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ คือ วิชาเอก
- วิชาโท
3. ประสบการณ์การทำงานในวิทยาลัยพลศึกษา ปี
4. ท่านเป็นอาจารย์ผู้สอนในกลุ่มวิชาใด

☐ วิชาพื้นฐานและวิชาชีพครู
☐ วิชาพลศึกษาและนันทนาการ

☐ วิชาดุริยางค์
☐ วิชาดนตรีศึกษา
5. งานที่รับผิดชอบอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการสอน คือ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ งานฝ่ายวิชาการ
☐ งานกิจกรรมของวิทยาลัย
☐ งานส่งเสริมกีฬา
☐ งานอื่น ๆ (โปรดระบุ)

☐ งานฝ่ายธุรการ
☐ งานปกครองนักศึกษา
☐ งานทดสอบสมรรถภาพ

ตอน 2/....

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา
(วิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 2)

เรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา
พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา"

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและเสนอแนะในการใช้หลักสูตรของนักศึกษา

กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของการวิจัย

ตอนที่ 1 สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ และเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ ปี

2. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมของท่าน คือ

☐ ม.6 หรือ ม.ศ. 5

☐ บ.กพ

☐ ป.วช.

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

3. ท่านเลือกเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเอก เพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ชอบวิชามาก

☐ เพื่อนชักชวนแนะนำ

☐ ถูกบังคับให้เรียน

☐ มีความสามารถและถนัดพิเศษ

☐ อยู่ใกล้ภูมิสำเนา

☐ ไม่รู้จะเลือกเรียนอะไร

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

4. ท่านมีความสามารถและถนัดทางกีฬาใดมากที่สุด ตามลำดับมากไปหาน้อย คือ

4.1

4.2

4.3

ตอนที่ 2

ปัญหาในการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา

ก. ปัญหาด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ให้ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านคิดว่า วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย
ของหลักสูตรต่อไปนี้ ได้มากน้อยเพียงใด

ความมุ่งหมายของหลักสูตร	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย
1. ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และรับผิดชอบใน หน้าที่ครู มีวิญญาณของความเป็นครู มีความรักและ ศรัทธาในอาชีพครู					
2. ให้เป็นผู้มีคุณธรรม คุณธรรม จริยธรรม และวินัยธรรม ในบทบาทที่ยอมรับในสังคมทั่วไป					
3. ให้เป็นผู้มีกิจนิสัยซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน อกตัญ ประหยัด รู้คุณค่าและความสำคัญในอาชีพครู					
4. ให้เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ อยู่เป็นนิจ มีความคิดริเริ่มสร้าง สรรค์ ตระหนักในปัญหาของสังคม ตลอดจนมีทักษะ และวิจารณ์ในการแก้ปัญหา					
5. ให้เป็นผู้มีสุขภาพที่ส่งเสริมสุขภาพกายและจิต ทั้งใน ส่วนตนและส่วนรวม ตลอดจนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา					
6. ให้เป็นผู้มีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ เพื่อความเป็นปึกแผ่นรักแห่งของ ประเทศชาติ					

ความมุ่งหมายของหลักสูตร (ต่อ)	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
7. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจในการปฏิบัติ และให้คนที่ถูกจ้างเหมาะสมเกี่ยวกับชาติบ้านเมือง การปกครอง ตลอดจนการดำรงชีวิตในสังคม					
8. ให้เป็นผู้เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริมความเข้าใจอันดีไว้วัฒนธรรมของชนเผ่าชนและชาติอื่น					
9. ให้เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เสน่ห์ทัศนคติที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ					

2. ท่านเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กล่าวมาแล้ว มีลักษณะอย่างไร

ลักษณะ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
1. เป็นความมุ่งหมายที่สามารถปฏิบัติได้บรรลุผลได้					
2. เป็นความมุ่งหมายที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความต้องการของสังคมได้					
3. เป็นความมุ่งหมายที่ทันสมัยและสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของชาติปัจจุบัน					
4. เป็นความมุ่งหมายที่สามารถนำมาจัดทำหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้การสอนได้					
5. เป็นความมุ่งหมายที่ส่งเสริมความเจริญทางวิชาชีพ พัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ					

ข. ด้านเนื้อหาวิชาพื้นฐานการศึกษาและวิชาชีพครู

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือให้ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านคิดว่า หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป จำนวน 18 หน่วยกิต และหมวดวิชาชีพครู

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 17 หน่วยกิต รายวิชาต่อไปนี้มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อ

นักศึกษาอย่างน้อยเพียงใด

รายวิชาหมวดพื้นฐานทั่วไปและวิชาชีพ		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย
กลุ่มที่ 1 ภาษาไทย 4 หน่วยกิต คือ						
1. หลักและการใช้ภาษาไทย	2 หน่วยกิต					
2. ประวัติวรรณคดีและวรรณกรรม	2 หน่วยกิต					
กลุ่มที่ 2 ภาษาอังกฤษ 3 หน่วยกิต คือ						
3. การใช้ภาษาอังกฤษ	1 หน่วยกิต					
4. การใช้ภาษาอังกฤษ	1 หน่วยกิต					
5. การอ่านและการเขียน	1 หน่วยกิต					
กลุ่มที่ 3 บรรณารักษ์ศาสตร์(การใช้ห้องสมุด)	1 หน่วยกิต					
กลุ่มที่ 4 เลือกเรียน 1 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้						
7. ศิลปะกับมนุษย์	1 หน่วยกิต					
8. สังคมนิยม	1 หน่วยกิต					
<u>หมวดคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์</u> กำหนดเรียน 6 หน่วยกิต						
จากรายวิชาทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้						
กลุ่มที่ 1 คณิตศาสตร์และสถิติเบื้องต้น	1 หน่วยกิต					
กลุ่มที่ 2 วิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย						
10. ฟิสิกส์ทั่วไป	2 หน่วยกิต					
11. ชีววิทยาทั่วไป	2 หน่วยกิต					
12. เคมีทั่วไป	1 หน่วยกิต					

หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิชาชีพ (ต่อ)		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
<u>หมวดศึกษาศาสตร์</u> กำหนด 3 หน่วยกิต ดังนี้						
13. จริยศาสตร์ (บังคับ)	1 หน่วยกิต					
14. สังคมวิทยาเบื้องต้น (เลือก)	1 หน่วยกิต					
15. เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น (เลือก)	1 หน่วยกิต					
16. รัฐศาสตร์เบื้องต้น (เลือก)	1 หน่วยกิต					
<u>หมวดวิชาชีพครู</u> กำหนดให้เรียน 17 หน่วยกิต คือ						
17. หลักการศึกษา	2 หน่วยกิต					
18. จิตวิทยาพัฒนาการ	2 หน่วยกิต					
19. จิตวิทยาการศึกษา	1 หน่วยกิต					
20. ระเบียบวิธีสอนทั่วไป	1 หน่วยกิต					
21. เทคโนโลยีทางการศึกษา	1 หน่วยกิต					
22. แนวโน้มเบื้องต้น	1 หน่วยกิต					
23. การประเมินผลทางการศึกษา	2 หน่วยกิต					
24. วิธีสอนวิชาเอก	2 หน่วยกิต					
25. วิธีสอนวิชาโท	2 หน่วยกิต					
26. การฝึกสอนและฝึกงาน	3 หน่วยกิต					

2. ท่านคิดว่า รายวิชาที่กำหนดให้เรียนมากหรือน้อยเกินไป ควรตัดหรือเพิ่มวิชาใด

- ☐ มากเกินไป ควรตัดวิชา
- ☐ เหมาะสมดีแล้ว
- ☐ น้อยเกินไป ควรเพิ่มวิชา

3. เนื้อวิชาตามหลักสูตรแต่ละวิชา วิชาใดไม่เหมาะสม

ก. วิชา เพราะ

ข. วิชา เพราะ

ค. วิชา เพราะ

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ คือ

.....

.....

ข. ด้านเนื้อหาวิชาโท ศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ให้สอดคล้องกับคำถาม

1. ท่านคิดว่า หมวดวิชาโท (ศึกษา) จำนวน 12 หน่วยกิต วิชาต่อไปนี้

มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษามากน้อยเพียงใด

รายวิชาหมวดศึกษา		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
1. กายวิภาคและสรีรวิทยา	2 หน่วยกิต					
2. อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน	2 หน่วยกิต					
3. สวัสดิศึกษาและบรมพยาบาล	2 หน่วยกิต					
4. การจัดและบริหารศึกษาในโรงเรียน	2 หน่วยกิต					
5. โภชนศาสตร์	2 หน่วยกิต					
6. บรรณาการศาสตร์	2 หน่วยกิต					

2. ท่านคิดว่า รายวิชาที่มีอยู่ มากเกินไปหรือน้อยเกินไป ควรตัดหรือเพิ่มวิชาใด

- ☐ มากเกินไป ควรตัดวิชา
- ☐ เหมาะสมแล้ว
- ☐ น้อยเกินไป ควรเพิ่มวิชา

3. เนื้อหาวิชาตามหลักสูตรแต่ละวิชาที่เรียน วิชาใดไม่เหมาะสม

- ก. วิชา เพราะ
- ข. วิชา เพราะ
- ค. วิชา เพราะ

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ คือ

.....

ข. กำหนดเนื้อหาวิชาโทนั้นแทนการ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือให้สอดคล้องกับคำถาม

1. ท่านคิดว่า หมวดวิชาโท นั้นแทนการ บัณฑิต 10 หน่วยกิต และเลือกเรียน
อีก 2 หน่วยกิต ในรายวิชาต่อไปนี้ มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษามากน้อยเพียงใด

รายวิชา หมวดนั้นแทนการ		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย
<u>วิชานั้นแทนการ ภาคทฤษฎี จำนวน 5 หน่วยกิต คือ</u>						
1. นั้นแทนการเบื้องต้น	1 หน่วยกิต					
2. การจัดนั้นแทนการ	1 หน่วยกิต					
3. หน่วยบริการเยาวชน	2 หน่วยกิต					
(รวมกับลูกเสือหรือยุวภาษา)						
4. การอยู่ค่ายพักแรม	1 หน่วยกิต					
<u>วิชานั้นแทนการ ภาคปฏิบัติ จำนวน 5 หน่วยกิต คือ</u>						
5. เกมและเกมนำ	1 หน่วยกิต					
6. เทเบิลเทนนิส	1 หน่วยกิต					
7. แบดมินตัน	1 หน่วยกิต					
8. ตะกร้อและเชกตะกร้อ	1 หน่วยกิต					
9. กิจกรรมเข้าจังหวะ	1 หน่วยกิต					
<u>วิชานั้นแทนการ ภาคปฏิบัติ เลือกเรียน 2 หน่วยกิต</u>						
<u>วิชาต่อไปนี้ประโยชน์ต่อวิชาชีพและน่าสนใจ เพียงใด</u>						
10. เนบออล และท่วงยาง	1 หน่วยกิต					
11. ลีลาศ	1 หน่วยกิต					
12. ยิงธนู	1 หน่วยกิต					
13. ยิงปืน	1 หน่วยกิต					
14. หมากรุกไทย	1 หน่วยกิต					

หมากรุกสากล .../

รายวิชาหมวดนั้นทางการ (ต่อ)		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย
15. ภาษาอังกฤษ	1 หน่วยกิต					
16. โบวลิ้ง	1 หน่วยกิต					
17. ชีม้า	1 หน่วยกิต					
18. กอล์ฟ	1 หน่วยกิต					
19. นาฏศิลป์ไทย	1 หน่วยกิต					
20. นาฏศิลป์สากล	1 หน่วยกิต					

2. ท่านคิดว่า รายวิชาที่มีอยู่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป ควรตัดหรือเพิ่มวิชาใด

- ☒ มากเกินไป ควรตัดวิชา
- ☐ เหมาะสมดีแล้ว
- ☐ น้อยเกินไป ควรเพิ่มวิชา

3. เนื้อหาวิชาตามหลักสูตรแต่ละวิชาที่เรียน วิชาใดไม่เหมาะสม

- ก. วิชา เพราะ
- ข. วิชา เพราะ
- ค. วิชา เพราะ
- ง. วิชา เพราะ
- จ. วิชา เพราะ

4. ข้อคิดเห็นและเสนอแนะอื่น ๆ คือ

.....

.....

.....

ข. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องทางขวามือให้สอดคล้องกับคำถาม

1. ท่านคิดว่า วิชาในหมวดพลศึกษา ภาคทฤษฎี จำนวน 8 หน่วยกิต และภาคปฏิบัติ จำนวน 18 หน่วยกิต วิชาต่อไปนี้มีค่าและความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษามากเพียงใด

รายวิชาหมวดพลศึกษา (บังคับ) ภาคทฤษฎี		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
1. ประวัติ ปรัชญา หลักการพลศึกษา	1 หน่วยกิต					
2. การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน	2 หน่วยกิต					
3. การจัดการแข่งขันกีฬา	1 หน่วยกิต					
4. คีเนสิโอโลยี	1 หน่วยกิต					
5. การป้องกันและพยาบาลการบาดเจ็บ	1 หน่วยกิต					
6. การทดสอบและวัดผลพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ	2 หน่วยกิต					
<u>รายวิชาหมวดพลศึกษา (บังคับ) ภาคปฏิบัติ</u>						
7. กายบริหาร						
8. กรีฑา 1						
9. กรีฑา 2						
10. ยิมนาสติกส์ 1						
11. ยิมนาสติกส์ 2						
12. ฟุตบอล 1						
13. ฟุตบอล 2						
14. บาสเกตบอล 1						
15. บาสเกตบอล 2						
16. วอลเลย์บอล 1						
17. วอลเลย์บอล 2						

18. กระบี่กระบอง/.....

รายวิชาหมวดพลศึกษา (บังคับ) ภาคปฏิบัติ	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลข
18. กระบี่กระบอง (กระบี่ - ดาบสองมือ)					
19. กระบี่กระบอง (พลอง - ง้าว)					
20. ว่ายน้ำ 1					
21. แขนก้มบอล					
22. มวยสากล (ญ.ลีลาศึกษา)					
23. มวยไทย (ญ.นาฏศิลป์)					
24. ยูโด					
<u>รายวิชาหมวดพลศึกษา ภาคปฏิบัติ (เลือกเรียน)</u>					
<u>จำนวน 3 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้</u>					
1. การบริหารกายประกอบดนตรี					✓
2. เทนนิส					✓
3. ขอฟท์บอล					✓
4. รักบี้ฟุตบอล (ญ.ศิลปะป้องกันตัว)					
5. ซ็อกกี					
6. มวยปล้ำ					
7. ยกน้ำหนัก					
8. จักรยาน					
9. ว่ายน้ำ 2					
10. ช่วยคนตกน้ำและความปลอดภัยทางน้ำ					
11. กระโดดน้ำ					
12. โปโลน้ำ					
13. ไคคิโด					

รายวิชาหมวดพลศึกษา ภาควิชาเลือกเรียน (ต่อ)	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
14. ตามลากล					
15. การตัดลึงกีฬ 1					
16. การตัดลึงกีฬ 2					
17. การตัดลึงกีฬ 3					
หมายเหตุ การตัดลึงกีฬ เรียนระดับละ 3 ชนิดกีฬา					
และระดับ 2, 3 ห้องเรียนไม่ซ้ำกับชนิดกีฬาที่เคยเรียนมาแล้ว					

2. ท่านคิดว่า รายวิชาที่มีอยู่ในหมวดพลศึกษามากเกินไปหรือน้อยเกินไป ควรตัดหรือเพิ่มวิชาใด

- ☐ มากเกินไป ควรตัดวิชา
☐ เหมาะสมแล้ว
☐ น้อยเกินไป ควรเพิ่มวิชา

3. เนื้อหาวิชาตามหลักสูตรแต่ละวิชาที่เรียน วิชาใดไม่เหมาะสม

- ก. วิชา เพราะ
 ข. วิชา เพราะ
 ค. วิชา เพราะ
 ง. วิชา เพราะ
 จ. วิชา เพราะ

4. ข้อคิดเห็นและ เสนอแนะอื่น ๆ คือ

.....

.....

.....

ค. ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือตามสภาพปัญหาที่ท่านประสบอยู่ใน
วิทยาลัยพลศึกษาว่ามีมากน้อยเพียงใด

ปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
1. การวางแผนและเตรียมการสอนตามเนื้อหาวิชา					
2. ความสามารถในการอธิบายและสาธิตกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้					
3. ความสนใจในเนื้อหาที่รับผิดชอบต่อวิชาที่สอนของผู้สอน					
4. ความแตกต่างทางพื้นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ของนักศึกษา					
5. แหล่งศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษามี คุณภาพและปริมาณเพียงพอ					
6. การให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของ อาจารย์และนักศึกษาที่วิทยาลัยจัดขึ้น					
7. จำนวนนักศึกษาแต่ละห้องเรียนที่เหมาะสมกับกิจกรรม การเรียนการสอน					
8. การจัดให้อาจารย์สอนตามความรู้ ความสามารถ และ ความถนัดตรงตามวิชาที่สอน					
9. การสอนตามเนื้อหาวิชาและความเข้าใจหลักสูตรของ อาจารย์ผู้สอน					
10. การนำวิธีการสอน ความรู้และทักษะต่าง ๆ จากที่เรียน ไปใช้ในการปรับปรุงวิชาชีพพลศึกษาของนักศึกษา					

ง. ปัญหาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☒ ตามความเป็นจริงของท่าน

1. สภาพทั่ว ๆ ไปของสนามฝึกกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เรียบ ไม่มีหลุมหรือบ่อ
- ☐ เป็นสนามฝึกเฉพาะกีฬาประเภทนั้น ๆ
- ☐ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน
- ☐ มีสิ่งกีดขวางทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย
- ☐ ใช้สำหรับฝึกกิจกรรมหลาย ๆ อย่างรวมกัน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. ปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์ในวิทยาลัยพลศึกษาของท่าน คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ การเบิกจ่ายอุปกรณ์ยุ่งยาก และล่าช้า
- ☐ ขาดการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดีและใช้งานได้
- ☐ ผู้ใช้ไม่รู้จักใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์
- ☐ อุปกรณ์มีจำนวนไม่พอกับจำนวนนักศึกษา
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. อุปกรณ์การเรียนการสอนในวิทยาลัยของท่าน ที่ยังมีไม่เพียงพอ คือ

3.1	3.2
3.3	3.4
3.5	3.6
3.7	3.8
3.9	3.10

4. อุปกรณ์การเรียนการสอนในวิทยาลัยของท่าน ที่มีแต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เลย คือ

4.1	4.2
4.3	4.4
4.5	4.6

5. วิทยาลัยพลศึกษาของท่าน มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อไปนี้เพียงใด

สิ่งอำนวยความสะดวก	มี		ไม่มี
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
5.1 ห้องพยาบาลและเตียงคนไข้			
5.2 สถานที่ดื่ม น้ำและน้ำดื่ม			
5.3 ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย			
5.4 ตู้ล็อกเกอร์			
5.5 ห้องน้ำ - ห้องส้วม			
5.6 บ้านพักอาจารย์ และคนงาน			
5.7 หอพักนักศึกษาของวิทยาลัยและ เอกชน			
5.8 ห้องสมุดวิทยาลัย			
5.9 หนังสือและเอกสารในห้องสมุด			
5.10 โรงอาหาร			
5.11 อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและวัสดุประกอบ			
5.12 ศูนย์เก็บอุปกรณ์การกีฬา			
5.13 ห้องประชุมอาจารย์			

6. วิทยาลัยของท่านประสบปัญหาในด้านต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

ปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
6.1 ปัญหาเกี่ยวกับสนามกีฬากลางแจ้ง เช่น ฟุตบอล กรีฑา					
6.2 ปัญหาเกี่ยวกับสนามกีฬาในร่ม เช่น โรงฝึกพลศึกษา					
6.3 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ					
6.4 ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานของอุปกรณ์					
6.5 ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งศึกษาค้นคว้าของอาจารย์และนักศึกษา					
6.6 ขาดงบประมาณในการจัดซื้อและจัดหาอุปกรณ์การเรียน					

จ. ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น เพื่อเสริมความรู้แก่นักศึกษา คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ การสัมมนาทางวิชาการแก่นักศึกษาและครูในท้องถิ่น
☐ การเผยแพร่ความรู้ทางพลศึกษาและกีฬาแก่ชุมชน
☐ การจัดการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัย
☐ การเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษ
☐ การร่วมงานทางประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของท่าน มีปัญหาในด้านต่าง ๆ เหล่านี้มากน้อยเพียงใด

ปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
2.1 การให้ความร่วมมือของนักศึกษา และ อาจารย์ในวิทยาลัย					
2.2 การสนับสนุนของผู้บริหารระดับสูงขึ้นไว้					
2.3 การใช้อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก					
2.4 เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม					
2.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของอาจารย์และนักศึกษา					
2.6 งบประมาณในการจัดกิจกรรมของวิทยาลัย					

ฉ. ปัญหาการวัดและประเมินผล

1. หลักเกณฑ์การวัดผลที่ใช้อยู่ในวิทยาลัยของท่าน เป็นอย่างไร

- ☐ สอบเก็บคะแนนแต่ละชั่วโมง รวมกับการสอบปลายภาค
☐ สอบกลางภาคและปลายภาค นำคะแนนมารวมกัน
☐ สอบปลายภาคเพียงครั้งเดียว
☐ ใช้คะแนนจากการทำงานเดี่ยวและกลุ่มเท่านั้น
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. ข้อทดสอบที่ใช้วัดผลนักศึกษา มีลักษณะแบบใดมากที่สุด

- ☐ แบบปรนัย เช่น เลือกตอบ จับคู่ ฯลฯ
☐ แบบอัตนัย เช่น อธิบาย เติมคำสั้น ๆ
☐ ทั้งปรนัยและอัตนัย
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. การประเมินผลระดับคะแนน (ก, ข, ค, ง และ จ) มีลักษณะอย่างไร

- ☐ แปลงคะแนนดิบเป็นร้อยละ แล้วมาแบ่งช่วงคะแนนแต่ละระดับ
☐ แปลงระดับคะแนนโดยอาศัยโค้งปกติ
☐ แปลงคะแนนให้เป็นคะแนนมาตรฐาน แล้วใช้ตาราง "ที - ทดสอบ"
☐ ประเมินจากความสามารถของนักศึกษาด้วยผู้สอนเอง
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ผู้สอนได้ประเมินผล โดยยึดเกณฑ์ตัดสินพฤติกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

พฤติกรรมที่พึงประสงค์	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
4.1 ความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา					
4.2 การนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา					
4.3 การแสดงออกทางความรู้ และถ่ายทอดให้他人ได้					
4.4 ความเป็นผู้นำในวิชาชีพพลศึกษาและความเป็นครู					
4.5 บุคลิกภาพและความประพฤติของผู้เรียน					
4.6 การพัฒนาทักษะทางการเรียนและการเคลื่อนไหว					
4.7 การเป็นนักกีฬาของวิทยาลัย					
4.8 การเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย					
4.9 ลักษณะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี					
4.10 ความสามารถปรับตัวและการอยู่ร่วมในสังคม					

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการใช้หลักสูตร

คำชี้แจง โปรดเติมคำลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริงของท่าน

1. ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง พ.ศ. 2525

วิชาที่มีปัญหามากที่สุดในการเรียนการสอนของท่านตามลำดับ คือ (โปรดระบุเพียง 2 วิชา)

1.1 วิชา

ปัญหาที่พบ คือ

ข้อเสนอแนะ คือ

1.2 วิชา

ปัญหา คือ

ข้อเสนอแนะ คือ

2. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง พ.ศ. 2525 ในด้านต่าง ๆ คือ

2.1 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ

.....

2.2 ด้านเนื้อหาวิชา คือ

.....

2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน คือ

.....

2.4 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ

.....

2.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ

.....

2.6 ด้านการวัดและประเมินผล คือ

.....

ขอขอบคุณทุกท่าน

ผู้วิจัย

ประกาศกรมพลศึกษา

เรื่อง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา และสุขศึกษา พ.ศ. 2525

เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 แล้ว กรมพลศึกษา จึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาเสียใหม่ดังนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา และสุขศึกษา เป็นหลักสูตรสำหรับฝึกอบรมผู้ที่มีความต้องการที่จะมีวิชาชีพทำการสอนพลศึกษาและสุขศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา มุ่งผลิตรายที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติในอันที่จะเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน เข้าใจสภาพสิ่งแวดล้อมและสังคม และสามารถนำความรู้ความสามารถเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของครูไปพัฒนาการศึกษา เพื่อชีวิตและสังคมไทยได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้โดยให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพของประเทศไทย

โดยนัยสำคัญดังกล่าวข้างต้น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา และสุขศึกษา จึงมีความมุ่งหมายที่จะผลิตรายดังต่อไปนี้

1. ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู มีวินัยของความเป็นครู มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู
2. ให้เป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ในบทบาทที่ยอมรับในสังคมทั่วไป
3. ให้เป็นผู้มีกิจนิสัยซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน มานะ อดทน ประหยัดและรู้คุณค่าในความสำคัญของอาชีพครู
4. ให้เป็นผู้ใฝ่หาความรู้อยู่เนืองนิจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตระหนักในปัญหาของสังคม ตลอดจนมีทักษะและวิญญานในการแก้ปัญหา
5. ให้เป็นผู้มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพทางกายและจิต ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ตลอดจนมีน้ำใจนักกีฬา

6. ให้เป็นผู้มีคําน้ำใจในสถาบัน ชชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ เพื่อความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของประเทศชาติ
7. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจในการปฏิบัติและทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับชาติบ้านเมือง การปกครอง ตลอดจนการดำรงชีวิตในสังคมระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
8. ให้เป็นผู้เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์ วัฒนธรรมของชาติและส่งเสริมความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมของชนหมู่อื่นและชาติอื่น
9. ให้เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติที่สามารถเื้ออานวยต่อการพัฒนาท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

กำหนดการเรียน

ในทีกึ่ง ๓ กำหนดให้มี 2 ภาคเรียน ภาคเรียนหนึ่งมีเวลาไม่น้อยกว่า 18 สัปดาห์ ตามปกติให้สัปดาห์หนึ่งมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 5 วัน วันละไม่น้อยกว่า 7 ชม. และให้วิทยาลัยพลศึกษามีอำนาจจัดเวลาพิเศษเพื่อการศึกษาและงานของวิทยาลัย สําหรับภาคสมทบนั้นให้จัดได้ตามความเหมาะสมของแต่ละวิทยาลัย

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

1. หลักสูตรนี้กำหนดให้เรียนสำเร็จอย่างน้อยภายใน 4 ภาคเรียนปกติ
2. ผู้ที่เรียนจบหลักสูตรจะต้องเรียนวิชาต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า 90 หน่วยกิต และผลการสอบจะต้องเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการวัดผลการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา และสุขศึกษา ทั้งนี้ต้องมีเวลาเรียนอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษามากอย่างน้อย 4 ภาคเรียนปกติและไม่เกิน 8 ภาคเรียนปกติ จึงจะถือว่าเรียนสำเร็จตามหลักสูตร

3. โปรแกรม 1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา

3.1 การจัดหน่วยกิต ในจำนวน 90 หน่วยกิต กำหนดให้เรียนวิชาต่าง ๆ ดังนี้

3.1.1	หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	18 หน่วยกิต
3.1.2	หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	17 หน่วยกิต
3.1.3	หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	53 หน่วยกิต
	วิชาเอก (พลศึกษา)	ไม่น้อยกว่า	29 หน่วยกิต
	วิชาโท - สุขศึกษา	ไม่น้อยกว่า	24 หน่วยกิต
	- เป็นหนทางการ		
3.1.4	หมวดวิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	2 หน่วยกิต
	รวม		90 หน่วยกิต

4. รายวิชาในหลักสูตร

4.1 หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต

4.1.1 มนุษย์ศาสตร์ กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต จากรายวิชา

ต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ภาษาไทย 4 หน่วยกิต

ไทย.	101	หลักและการใช้ภาษา	2	(2)
ไทย.	102	ประวัติวรรณคดีและ		
		วรรณกรรมเอกของไทย	2	(2)

กลุ่มที่ 2 ภาษาอังกฤษ 3 หน่วยกิต

อิง.	101	การใช้ภาษาอังกฤษ 1	1	(1)
อิง.	102	การใช้ภาษาอังกฤษ 2	1	(1)
อิง.	203	การอ่านและการเขียน	1	(2)

กลุ่มที่ 3 บรรณารักษ์ศาสตร์

บรรณ.	101	การใช้ห้องสมุด	1	(1)
-------	-----	----------------	---	-----

กลุ่มที่ 4 เลือกเรียน 1 หน่วยกิตเป็นอย่างน้อย จากรายวิชาต่อไปนี้

ศิลปะ.	101	ศิลปะกับมนุษย์	1	(1)
สังคม.	101	สังคมนิยม	1	(1)

4.1.2 คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ กำหนดให้เรียน 6 หน่วยกิต โดยให้เรียน รายวิชาจากทั้ง 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 คณิตศาสตร์

คณิต.	101	คณิตศาสตร์และสถิติเบื้องต้น	1	(1)
-------	-----	-----------------------------	---	-----

กลุ่มที่ 2 วิทยาศาสตร์

ฟิสิกส์.	101	ฟิสิกส์ทั่วไป	2	(2)
ชีว.	101	ชีววิทยาทั่วไป	2	(2)
เคมี.	101	เคมีทั่วไป	1	(1)

4.1.3 สังคมศาสตร์ กำหนดให้เรียน 3 หน่วยกิต โดยให้เรียนจริย. 101 และ เลือกเรียนจากรายวิชาอื่นอีก 2 หน่วยกิตเป็นอย่างน้อย

สังคม.	102	จริยศึกษา	1	(2)
สังคม.	101	สังคมวิทยาเบื้องต้น	1	(1)
เศรษฐ.	101	เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	1	(1)
รัฐ.	101	รัฐศาสตร์เบื้องต้น	1	(1)

4.2 หมวดวิชาชีพ กำหนดให้เรียน 17 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

ศึกษา.	101	หลักการศึกษาศาสตร์	2	(2)
จิต.	102	จิตวิทยาพัฒนาการ	2	(2)
จิต.	101	จิตวิทยาการศึกษา	1	(1)
ศึกษา.	103	ระเบียบวิธีการสอนทั่วไป	1	(1)
เทคโนโลยี.	101	เทคโนโลยีทางการศึกษา	1	(1)
แนะแนว	101	การแนะแนวเบื้องต้น	1	(1)
วัดผล	201	การประเมินผลทางการศึกษา	2	(2)

ศึกษา.	204	วิธีสอนวิชาเอก	2	(2)
ศึกษา.	205	วิธีสอนวิชาโท	2	(2)
ศึกษา.	206	การฝึกสอนและฝึกงาน	3	

4.3 หมวดวิชาเฉพาะ กำหนดให้เรียน 53 หน่วยกิต

4.3.1 วิชาเอกพลศึกษา กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 29 หน่วยกิต จากรายวิชาทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 กำหนดให้เรียน 8 หน่วยกิตจากรายวิชาต่อไปนี้

พล.	131	ประวัติ - ปรัชญา - หลักการพลศึกษา	1	(1)
พล.	132	การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน	2	(2)
พล.	133	การจัดการแข่งขันกีฬา	1	(1)
พล.	234	คิโนโลยี	1	(1)
พล.	235	การป้องกันและพยาบาลการบาดเจ็บทางกีฬา	1	(1)
พล.	236	การทดสอบและวัดผล พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ	2	(2)

กลุ่มที่ 2 กำหนดให้เรียน 18 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

พล.	101	การบริหารกาย	1	(2)
พล.	111	กรีฑา 1	1	(2)
พล.	112	กรีฑา 2	1	(2)
พล.	113	ยิมนาสติกส์ 1	1	(2)
พล.	114	ยิมนาสติกส์ 2	1	(2)
พล.	115	ฟุตบอล 1	1	(2)
พล.	116	ฟุตบอล 1	1	(2)
พล.	117	บาสเกตบอล 1	1	(2)
พล.	118	บาสเกตบอล 2	1	(2)

พล.	119	วอลเลย์บอล 1	1	(2)
พล.	210	วอลเลย์บอล 2	1	(2)
พล.	211	กระบี่กระบอง 1 (ดาบสองมือ)	1	(2)
พล.	212	กระบี่กระบอง 2 (พลยาง-จ้าว)	1	(2)
พล.	213	ว่ายน้ำ 1	1	(2)
พล.	215	แอ่นท้อง	1	(2)
พล.	216	มวยสากล (หญิง - ดิฉันศึกษา)	1	(2)
พล.	217	มวยไทย (หญิง - นาฏศิลป์)	1	(2)
พล.	218	ยูโด	1	(2)

กลุ่มที่ 3 ให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิตจากรายวิชาต่อไปนี้

พล.	102	การบริหารกายประกอบดนตรี	1	(2)
พล.	121	เทนนิส	1	(2)
พล.	122	ซอฟท์บอล	1	(2)
พล.	123	รักบี้ฟุตบอล (หญิง-ศิลปะป้องกันตัว)	1	(2)
พล.	124	ฮ็อกกี้	1	(2)
พล.	221	มวยปล้ำ	1	(2)
พล.	222	ยกน้ำหนัก	1	(2)
พล.	223	จักรยาน	1	(2)
พล.	224	ว่ายน้ำ 2	1	(2)
พล.	225	ช่วยชีวิตและความปลอดภัยทางน้ำ	1	(2)
พล.	226	กระโดดน้ำ	1	(2)
พล.	227	โบโลน้ำ	1	(2)
พล.	228	ไอคิโด	1	(2)
พล.	229	ดาบสากล	1	(2)

พล.	241	การตัดลิ้นกึ่งฟ้า 1	1	(2)
พล.	242	การตัดลิ้นกึ่งฟ้า 2	1	(2)
พล.	243	การตัดลิ้นกึ่งฟ้า 3	1	(2)

หมายเหตุ.- การตัดลิ้นกึ่งฟ้าให้เรียนการตัดลิ้นกึ่งฟ้า ระดับละไม่น้อยกว่า 3 ชนิดกึ่งฟ้า และ
ระดับ 2, 3 ต้องเรียนไม่ซ้ำกับชนิดกึ่งฟ้าที่ได้เคยเรียนมาแล้ว

4.3.2 วิชาโท กำหนดให้เรียน 24 หน่วยกิตจาก 2 กลุ่ม รายวิชาต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 สุขศึกษา กำหนดให้เรียน 12 หน่วยกิตจากวิชาต่อไปนี้

สุข.	132	กายวิภาคสรีรวิทยา	2	(3)
สุข.	134	อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน	2	(2)
สุข.	133	สวัสดิศึกษา และปฐมพยาบาล	2	(2)
สุข.	232	การจัดและบริหารสุขศึกษา ในโรงเรียน	2	(2)
สุข.	233	โภชนาศาสตร์	2	(2)
สุข.	231	ประชากรศึกษา	2	(2)

กลุ่มที่ 2 นันทนาการ กำหนดให้เรียน 12 หน่วยกิต จากวิชาต่อไปนี้

2.1 กำหนดให้เรียน 5 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

นันท.	131	นันทนาการเบื้องต้น	1	(1)
นันท.	132	การจัดนันทนาการ	1	(1)
นันท.	133	หน่วยบริการเยาวชน (ลูกเสือ - ยุวกาชาด)	2	(2)
นันท.	231	การอยู่ค่ายพักแรม	1	

2.2 กำหนดให้เรียน 5 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

นันท.	111	เกมส์และเกมส์น้ำ	1	(2)
นันท.	112	เทเบิลเทนนิส	1	(2)
นันท.	113	แบดมินตัน	1	(2)
นันท.	214	ตะกร้อและเชกซ์ตะกร้อ	1	(2)

นันท. 215 กิจกรรมเข้าจังหวะ 1 (2)

2.3 ให้เลือกเรียนอย่างน้อย 2 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

นันท. 121 เนทบอล, ห่วงยาง 1 (2)

นันท. 122 ลีลาศ 1 (2)

นันท. 123 ยิงธนู 1 (2)

นันท. 124 ยิงปืน 1 (2)

นันท. 125 ทمارกรรไทย 1 (2)

นันท. 221 ทمارกรรฝรั่ง 1 (2)

นันท. 222 โบว์ลิ่ง 1 (2)

นันท. 223 ซี่มา 1 (2)

นันท. 224 กอล์ฟ 1 (2)

นันท. 225 นานูศิลปะไทย 1 (2)

นันท. 226 นานูศิลปะสากล 1 (2)

4.4 หมวดวิชาเลือก ไม่ใช่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต

กำหนดให้เลือกเรียนจากกลุ่มวิชาพลศึกษาหรือนันทนาการเลือก หรือสุขศึกษาที่ยังไม่เคยเรียนมาก่อน

จึงประกาศมาให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2525

(ลงนาม) ลำอาน พ่วงบุตร

(นายลำอาน พ่วงบุตร)

อธิบดีกรมพลศึกษา

ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา
ฉบับ พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
สุรัตน์ จันทสกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2529

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พ.ศ. 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 593 คน เป็นผู้บริหารจำนวน 76 คน อาจารย์จำนวน 237 คน และนักศึกษาจำนวน 280 คน ในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ ปีการศึกษา 2527 โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ นำเสนอในรูปตารางประกอบอธิบาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาชาติในปัจจุบัน และวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรได้มาก
2. เนื้อหาวิชาตามหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า รายวิชาในหมวดต่าง ๆ มีความสำคัญและประโยชน์ต่อนักศึกษามาก โดยเฉพาะหมวดวิชาชีพครู ส่วนวิชาเลือกในหมวดต่าง ๆ บางวิชายังไม่เหมาะสมคือ สังคตินิยม ชีวเคมี กอล์ฟ โบว์ลิ่ง ยิงธนู นาฏศิลป์สากล คานสากล และมวยปล้ำ เพราะเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อนักศึกษาน้อย
3. การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการขาดแหล่งศึกษาค้นคว้า อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและสื่อการสอนมีไม่เพียงพอ เพราะขาดงบประมาณในการจัดซื้อและจัดหา ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร
4. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการเผยแพร่ความรู้ทางพลศึกษาและกีฬาแก่ชุมชน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัย เพื่อเสริมความรู้ ทักษะและประสบการณ์ทางวิชาชีพพลศึกษาแก่นักศึกษา
5. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการขาดเอกสาร หนังสือ คู่มือและตำราที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า อุปกรณ์บางอย่างมีแต่ไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์ เพราะขาดคุณภาพและมาตรฐานที่ดีพอ

6. การวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ผู้สอนมีการสอบวัดผลย่อย
สอบกลางภาคและปลายภาค ทั้งวิชาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แต่บางวิชาผู้สอนทิ้งเกณฑ์
ในการเรียนไว้สูงเกินไป ทำให้นักศึกษาไม่สามารถปฏิบัติให้บรรลุผลได้

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้
หลักสูตร ของวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน
ยกเว้นด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรและด้านเนื้อหาบางวิชาที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE PROBLEMS OF IMPLEMENTING THE B.E. 2525 HIGHER CERTIFICATE
IN PHYSICAL EDUCATION CURRICULUM IN
COLLEGES OF PHYSICAL EDUCATION

AN ABSTRACT
BY
SURAT CHINTASKUL

Presented in partial fulfillment of requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1986

The purpose of this study was to find and compare the opinions upon the implementation of the Higher Certificate of Physical Education Curriculum, B.E. 2525 for the Colleges of Physical Education.

The subjects of 593 were randomly sampled from the administrators (76), instructors (237) and the students (280) of all Colleges of Physical Education in the academic year of B.E. 2527.

The data were treated for the percentage, average and standard deviation with One - Way Analysis of Variance and the Newman - Keuls Method.

Under the finding topics, the opinions revealed that :

1. The objectives : Appropriate and in correlation with the National Plans for the Educational Development. Each College of Physical Education carried out its responsibilities accordingly.

2. The Content : Vital and meaningful, especially the Group of Professionals, some of the Electives were not suitable, e.g. Music Appreciation, Horse Riding, Golf, Bowling, Archery, Creative Dance, Fencing, and Wrestling, when considered on the application.

3. Class Instruction : Lacks of research resources and audio - visual aids and teaching aids because of low budgetting.

4. Co - Curriculum Activities : Majority of activities was to promote understanding of physical education and sports to public. The most meaningful program was intramural sports.

5. Materials and Facilities : Major lacks were periodicals, books, handbooks and texts. Some materials were useless because of inferior qualities and standards.

6. Tests and Evaluations : There were mid-term and final examinations for both subject matters and skills. Some instructors set up very high standards for the students to accomplish.

Finally, the comparison of opinions among the administrators, instructors and students were not different. However, under the objectives and Content topics, the opinions were significantly different, at .05 level.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย

สุรัตน์ จินตสกุล

ภูมิลำเนา

134/1 หมู่ 7 ต. หุ้งหว้า อ. หุ้งหว้า จ. สตูล

การศึกษา

ปีการศึกษา 2510 ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนหุ้งหว้า

อำเภอหุ้งหว้า จ. สตูล

2513 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมวัดควนวิเศษ

จ. ตรัง

2515 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)

วิทยาลัยครูสงขลา จ. สงขลา

2517 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา)

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา อ. เมือง

จ. ยะลา

2519 การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ. - พลศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพฯ

2529 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. - พลศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

หน้าที่รับราชการ

2521 - ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่

สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ